CANADA.

THE SCANDINAVIAN HOME AND FARM JOURNAL

ARG. XII — Winnipeg, Manitoba: Onsdagen den 23 December — No. 51

Julotta.

Otta ja' mins för länge'n,
Ifvit låg snön öfver stubb och stenar.
Stjärnorna brunno, månen sken.
Vinden sommat bland ris och grenar.

Vi samlades gladt kring julebloss,
Granngårds Nisse gick före oss.

Hurtig han var och ung han var.
Vargskinnsmössan satt käckt på nacken.
Lätt som fjädern han blosset bar,
Stötte det stundtals rakt i backen.
Lyfte det sedan med lustigt sving,
gnistor yrde, ysterliring.

Skimret spelte på dunkel topp.
Frisk var färden, tallträdsdungen.
Fåglar, fuggiga, flögo opp.
Haren spratt ur sin bädd i ljungen.
Rubbade grenar af flingtyngd hur
då och då stänkte blåndhvit skur.

Unga, gamla gingo i flock,
allvar följde med helgdagsskruden.
Gubbens flintskalle, piltens lock
blottades snabbt för klockeljuden.
Härligt på afstånd Guds prydda hus
Glänste fram som en fyrbåk ljus!

Vek så stigen i kyrkobyn,
slumrande mörka hemmen lägo.
Bloss vid bloss dock blänkte mot skyn.
Vaket folk öfverallt vi sägo.
Gårdshunden bjäbbade här och hvar.
Bjällerklang genom luften skar.

Myller af folk på kyrkovall,
blosshet eld, som man måste döda.
Granngårds Nisse i drifva kall
fucklan släckte, den stora, röda.
Alla se'n gingo i sakta mak
andaktsfullt under tempeltak.

Händer, styfva af mödans slit,
knäppte sig hårt i hvila samman.
Sinnen, skilda af hvardagssplit,
enades här i högtidsgamman.
Hälsad du härliga morgonstund!
klang som jubel från mund till mund.

Anna Knutson.

"Popens öga."

En julhistoria från Lais anno 1700.

Det blef dödstyst i salen, när fänrik Örn,
karolinen, klef ut från sin kammar
och trampade bort till sitt vanliga hörn
vid spiseln, där brasan flammar.

Peruken var bortlagd, och silfvergrått
öfver hjässan lyste stubben,
och krigaredräkten i gult och blått
slöt manligt ännu om gubben.

I söcken och helg genom årets rad
han syntes i vadmal gå lutad,
men trädde styf i saln i parad
hvar jul, när gröten var slutad.

Allt gårdens folk var samladt rundt
kring bordet, där grenljusen brunno
med lågor, som flämtade blekt och tunt,
medan högtidstimmarne svunno.

Den gula halmen låg mjuk som en fäll
öfver golfvets hålade plankor.
På rutorna frosten, hvit och mjäll,
ritade sällsamma rankor.

Den gamle fänriken satt i sin vrå
och vägde pampen i näfven.
Ren tjugu jular man sett honom så
och hört hans historia äfven .....

— Det var kring Lais anno domini
1700 julafton på kvällen.
I alnshöga drifvor plumsade vi
bland Livlands bråtiga fällen.

Så tomhändta, som vi tågat ut
en morgon i gryningens timma,
vi vände tillbaka mot dagens slut
ur rysmons tätnande dimma.

Jag visste, att regementet svalt,
från öfversten till de gemena,
och kände, hur blodet isades kallt
ej utaf kölden allena.

Då var det något, som glimmade till
igenom altonens töcken .....
Hallå, kamrater! Vi farit vill
i denna fördömda öken.

Men ser jag ej fel, så, Gud ske pris,
få vi rätt snart fouragera.
Kung Carolus vivat! På snaskmannavis
vi ryssfesten illustrera .....

Det gick mot lägereldarnes glöd,
män I tro, för lösa tömmar.
Snart stänktes bland fororna drifvan röd
af blod i forsande strömmar.

För andra gången min svultna pluton
högg in bland kosackernas rockar.
Där tiggdes icke och gafs ej pardon
af rasande vilddjursflockar.

Då trädde en pop helt plötsligt fram
skenet från flammande bränder
och lyfte högt ett baner med Guds lam
sydt mellan gyllene ränder.

Jag hann ej tänka, förrän han fick
en dragonlans mdt uti hjärtat,
men glömmer aldrig hans sista blick,
hans anlet af krutröken svärtadt.

När striden var slut och min tropp försåg
sig tappert på mat och drycker,
på knä framför liket jag ensam låg
och grät öfver ödets nycker.

Högt öfver mitt hufvud månen skred
bland snömoln på natthimlens kupa.
Jag tänkte sorgset: han ser ock ned
på Smålands skogar, de djupa.

Jag tänkte: nu sofva de hemma som bäst
kring utbrunna julebrasor,
och jag är dömd att fira min fest
allena bland dödens fasor...

Jag vägde högtidens störda frid
och kampens vinst mot hvarandra
och tänkte bittert: min plikt var strid,
min gärning kan ingen klandra.

Jag tröstade mig: regementet svalt,
då betyder det andra föra,
men tyckte i stjärnan, som glimmade kallt,
mig möta popens öga.

Nå, natten förgick, och dess tunga ångst
belog jag i morgonens skimmer,
där jag red framför forornas rika fångst
genom skogarnas hvita glimmer.

Och när jag stod inför Schlippenbach
och fick eloge af densamme,
jag kände mig stolt som en kung — men ack,
då var popens öga framme!

Det har mött mig sedan vid hvar bedrift,
hur än jag försökte att glömma.
Det har sjutit sitt glädjedödande gift
hvar bägare, jag fått tömma.

Det har följt mig hit att störa min blund
julens heliga nätter. —
Välan, välkommen i midnattens stund,
du hågkomst från Livlands slätter!

Ej en gubbe du möter på bolstervar,
rorbräckt af bittra öden,
men en karolin från kung Carols dar,
då man lärde förakta döden.

GOD JUL!

God'natt, god'vänner, god natt och Guds fred
och god fortsättning på julen! —
Han nickade stramt och ur salen skred
med krigisk uppsyn, och mulen.

Esaias Collin.

Julsånger.

Af S. A. Fries.

Vänligt öfver jorden glänser
Strålen af ett himmelskt hopp;
Stilla inom tidens gränser
Evighetens sol går opp.
Ack, så stilla, att mitt öga
Herrens sken fördrafva må
Och Guds dolda råd förstå.

Sv. Ps. 731 (J. O. Wallin).

Tideböckerna, kristna och hedniska, förtälja, att Jesus af Nazaret sin egenskap af Messias uppträdt och verkat under den romerske prokuratorn Pontius Pilatus' styrelse af Judeen och Samarien 26—36 e. Kr. Längden af Jesu lif är icke med säkerhet känd; hans dödsår kan ej exakt angifvas, och det verkliga födelseåret synes vara omöjligt att bestämma. Redan den förste Jesu-lif-skildraren, den tredje evangelisten, har i Luk. 2 och 3 kapitel försökt att genom åtskilliga synkronistiska fakta fixera tidpunkten för Jesu födelse och oflentliga uppträdande, men de här meddelade uppgifterna tyckas snarare vara ägnade att invecklа än klargöra och lösa problemet i fråga.

I sanning, psalmsångaren har rätt, då han talar om det stilla och obemärkta sätt, på hvilket evighetens soluppgång i Kristi person ägde rum för jordens barn, äfven om man endast stannar inför det hemlighetsfulla dunkel, som hvilar öfver tidsgränserna för Jesu jordiska lefnad. Den äkta religiösa tron vill häri gärna och icke utan skäl se ett tecken: Jesus lxter sig icke fångas och begränsas af tiden, han går utöfver den, hans sanna väsen förstå vi ej, då vi se honom blott under tidsbegränsningens synglas, han måste allra ytterst fattas "sub specie æternitatis", från synpunkten af Guds fördolda frälsningsråd med afseende på världen.

Obestämdheten i de tidpunkter, som beteckna Jesu jordiska födelse och död, kunna för den kristna fromheten få betydelse af tecken, sade jag. Det är som om Jesu person icke kunde finna fast fot i den jordiska tillvaron, hvars verklighеter i lidanden, kval och död han dock i så rikt mått fick lära känna.

Men om vi efter vanlig kronologisk bestämning förlägga Jesu födelse till det första året af gällande tidräkning, så möter oss äfven här ett djupt och betydelsefullt tecken. Redan den förste Jesu-lif-skildraren synes hafva haft ett öppet öga för detsamma, då han i sitt evangelium upptog den underbara, poetiska skildringen af Jesu födelse i Bethlehemsstallet under änglars jublande lofsång och fromma, fridsälskande herdars besök i nattens tysta timme hos den nyfödde "Herren i Davids stad". Ty den himmelska härskarens mäktiga segerrop: "Ära vare Gud i höjden, frid på jorden, till människorna ett godt behag" (Luk. 2:14), ljuder ose till mötes som en evighetens gensaga mot de hyllningar, med hvilka tidens barn ville hedra världshärskaren Augustus i Rom genom talrika inskrifter, funna i Mindre Asiens städer. Dessa hyllningsinskrifter, hvilka synas hafva tillkommit under tiden från år 2 f. Kr. till 14 e. Kr., då Augustus afled, prisa i högstämda ordalag den romerske cæsarn som den af "försynen" åt "människornas välfärd" skänkte "frälsaren", hvilken skulle "bringa alla krig att upphöra" och uppfylla alla förhoppningar, åväl de gångna som de kommande släktenas. Augustus' födelsedag, den 23 september, utgjorde, såsom det försäkras, begynnelsen af "evangelierna" (de glada budskapen) om "fred på jorden och på hafvet", "städernas blomstring, lagbestämdhet, endräkt och fördragsamhet i samvaron", "överflöd på allt godt", "de skönaste förhoppningar för framtiden" och "gladt mod för den närvarande tiden". Korteligen, "det eviga och odödliga väsendet i allt" hade genom Cæsar Augustus' födelse "till alla andra utomordentliga välgärningar fogat det största goda till vår sanna lycka", hvarför Augustus, "jordkretsens herre", rent af hyllas som "gud" och enligt den romerske historieskrifvaren Svetonius troddes kunna åberopa sig på gudomlig börd.

Det är en egendomlig tillfällighet — måhända i grunden något mera — att världshistorien vid tiden för Jesu födelse, då vi höra juldagens epistel, hämtad från profeten Esaias (7:e årh. f. Kr.), om den tid, då allt krig med storm och blodiг klädnad skall upphöras och af sig förtärdt vanda och

historisk tilldragelse är mig veterligen daterad år 1 före och efter Kristi födelse och knappast någon de tvänne närmaste åren före och efter den kristna tideräkningens begynnelseår. Detta sammanhänger utan tvifvel med den allmänna världsfred Augustus för några år lyckades skänka sitt stora och väl styrda rike.

Tanken på gudomens uppenbarelse i människan hade i Greklands myt- och tankevärld funnit en god jordmån. Det var i grunden endast en konsekvent utveckling af denna mäktiga idé, då man tillade de romerske cæsarerna — redan en Augustus och Tiberius, men i ännu högre och allmännare utsträckning en Claudius och Domitianus, hvilken sistnämnde rent af fordrade den — titeln "vår herre och vår gud".

Det var icke underligt, att de kristna vid en jämförelse mellan dessa kejsare och Jesus Kristus funno sin törnekrönte Messias bättre motsvara den tillbedjan grekerna och romare ägnade de romerska cæsarerna. De vägrade alltså med rätta att offra åt kejsarens bild. De framburo i stället sina böner och lofsånger åt sin "herre och gud" (Joh. 20:28), hvilkens rike var bestämdt att på den allmänna världsfredens grund omfatta hela jorden. I detta voro alla kristtrogna "helgamannamedborgare och Guds husfolk".

Jesus var visserligen ingen fredsapostel i modern mening, lika litet som man har rätt att räkna honom såsom den nutida socialismens föregångare. Han var hvarken det ena eller det andra, och allt hvad man i det syftet anför ur hans lif och lära enligt evangelierna beror på missförstånd af hans kallelse. Jesus var ingen teolog, ingen filosof, ingen vetenskapsman; lika litet var han en socialist och fredsapostel. Men han var också af liknande anledning ingen motståndare till sådana rörelser. Af inre och yttre kallelse var och ville han vara Messias. Såsom sådan var han grundläggaren af Guds rike på jorden, ett rike, som han tillmätte ett himmelskt ursprung och ett himmelskt mål.

I det ideal för Guds rike, som högrade för Jesu inre öga, voro krig och blodsutgjutelser utesluta. Så var det visserligen äfven i det judiska messiasrikets ideal, från hvilket Jesus utgick. Men i medlen för att nå detsamma ingick enligt äkta judisk åskådning det heliga kriget. Jesus har icke velat eller erkänt detta medel, när det gällde Guds rikes förverkligande. Därför får Jesu bild draget af en fredsmissionär.

Juldagens evangelium är det glada budskapet om den eviga freden på jorden i det ögonblick Guds rike varder fullkomnadt. Men det innebär ock en bestämd protest mot krig och blodsutgjutelse, fängelser, bål, tortyr och förföljelser af alla slag, när det gäller mänskligheten arbete att taga Guds rike i besittning såsom en kostlig pärla, en ännu fördold skatt, hvars ägande är värdt alla uppoffringar och alla mödor. Det är sant, att Gudsriket, sådant som Jesus grundlagt och velat det, innefattar mycket annat och mera än den eviga freden på jorden. Det innefattar också frälsningsbudskapet i dess allra vidsträcktaste mening för den enskilda människosjälen. Men då vi tänka på änglasången om "frid på jorden" i juldagsevangeliet, då vi jämföra densamma med dess paralleller i lofsångerna till Augustus' ära vid tiden för Jesu födelse, då vi höra juldagens epistel, hämtad från profeten Esaias (7:e årh. f. Kr.), om den tid, då allt krig med storm och blodiг klädnad skall upphöras och af sig förtärdt vanda och i franak farvand."

minnas återklangen af dessa ord i Jesu Kristi kyrkas historia i alla tider ända till våra dagar, så äro de jultankar, som löpa ut i förhoppningen om en allmän världsfred, grundade icke i tillfälliga drömmerier under trycket af "den väpnade fredens" permanenta krigstillstånd, utan i mänsklighetens eget innersta väsen, sådant detta uttalat sig i längtan och hopp sedan årtusenden, ja ytterst i Guds eget väsen, hos hvilken den eviga salighetens fullkomliga frid har sitt rätta hemvist. Att i evig fred och ömsesidig brödrakärlek bebygga och förskona denna vrå af Guds omätliga världsallt, som blifvit oss människor gifven för att här släkte efter släkte utföra vårt värf, att vid sidan om hädangångna fäders grafvar reda våra egna grifter, att vara goda och glada, medan vi bida döden såsom öfvergången till en annan tillvaro — det är människoslägtets uppgift, äfven om den aldrig skulle kunna helt uppfyllas i denna värld. Ty detta beror icke endast på oss själfva, utan på den kosmiska ordning, i hvilken vi äro infogade, och hvars yttersta mål vi måste tjäna. Det är alltför väl möjligt, att mänskligheten lika litet som individen når fullkomligheten i denna jordiska tillvaro. Det är till och med sannolikt att så icke skall ske. Om därför tron på den eviga fredens tusenårsrike i världen icke skulle finna en fullkomlig motsvarighet i människoslägtets utveckling till Guds rike i denna värld, så betyder icke detta, att den eviga fredens mål är en chimär, ja icke ens en blott s. k. regulativ idé, utan det kan och skall en gång förverkligas i de nya himlar och på den nya jord, hvilka vi förbida, och uti hvilka rättfärdighet bor (2 Petr. 3:13).

Så länge människoslägtet vill förstå sitt sanna väl och till följd däraf knyter sina högsta religiösa och sedliga intressen vid Jesu Kristi person såsom världsfrälsaren i eminentaste mening, skall också juldagens evangelium predikas som en himmelsk protest mot krig och våld och blodsutgjutelse i världen. Jesus är den store Fridsfursten. Han är detta, emedan han för oss är Guds härlighets återsken och hans väsens rätta afbild, i hvilken alla släkter på jorden skola välsignade varda.

Julfester.

I stadens skandinaviska kyrkor fejas och pyntas det för den stundande högtiden, som sed är. På julmorgonen klockan 6 hålles julotta.

Söndagsskolornas julfester äga rum so... följer: I Luth. kyrkan juldagen på kvällen kl. 7; i missionskyrkan annandag jul kl. ½8 på kvällen; och i baptistkyrkan tredjedag jul klockan 8 på kvällen.

Godtemplarordens julfest afhålles trettondagen den 6 januari px Fairbarns Hall. Ett omväxlande program gifves. Pastor A. G. Olson kommer att hålla ett föredrag. Inträde 25 cts.

I den lutherska kyrkan i PERCEVAL hålles syauktion och söndagsskolans julfest på nyårsaftonen.

Gaardens bestyrer (skrivende paa mandtalslisten):
"Deres navn?"
Leieren: "Hans Nilsen."
"Alder?"
"25 aar."
"Nationalitet?"
"Ha, det er ikke saa let at sige, men hanske De kan finde ud af det. Min fader var dansk, men er nu amerikansk borger, min moder var norsk, og selv blev jeg født paa et svensk skib under tysk flag

Omvandelse.

Norrländsk Julstämning
af Alfhild Agrell.

Sådan var han, Axel Axelson, predikanten, att han kunde omvända lappar, Kristi namn. Omvända deras ondska till godhet, deras brännvinstörst till vattenlängtan, deras svordomar till böner. Ja, han kunde, enligt gamle Thords utsago, knäppa själfve den lede på näsan, så att den blödde eld, och komma gråben att darra i sitt eget skinn. Även föll hela lägret inom kort till föga för hans makt.

Glädjegnden jagades öfver fjället, och efter honom dansade hans spira, literbuteljen, och hans krona, den laggade snåskaggen.

Även "äpplet", några få dyrbara släktreliker från hednatid, slungades öfver branten. Sedan klädde man hvardagstankarna i anständiga söndagskläder, sjöng psalmer och kände "frälsningen sjuda genom gamla förtorkade lappkroppar, lika värmande het som någonsin förr brännvinets goda eld."

Endast ett ungt par var starkt nog i det onda att orka stå väckelsens hammarslag emot. Jacco, fogden, så kallad, emedan han aldrig varit fogde, och Mari, hans hustru, kallad Glittret. Och glitter låg det öfver henne, glitter, när hon talade, glitter, när hon gick. Hon var som ett vatten, i hvilket solen evigt log.

Fordom hade hela samhället druckit skratt af hennes skratt, glädje af hennes glädje. Nu bad man för henne, bad så det ekade i bergen, bad att Gud måtte befria henne ur satans klor, ty hvem annan än satan kunde hålla hennes sinne så beständigt ljust, hennes flätor alltid så blanka, hennes händer jämt så rena? Och så detta med mannen! Var väl det efter naturen, att han, stor och stark, skulle som en evigt nyfödd dricka märg och kraft hos Mari, han som eljes var så karlavnlen i mun och så kvick i att slå till? Gick han i renskog, ilade han ej hem igen snabbare än om "brunefar" brummat honom i ryggen? Ja, själfva brännvinet, lappens öga, brydde han sig ej om. Han endast brydde sig om Mari.

"Bedja ni för mig, så skall jag skratta, jag, åt er", sade Mari, och så blef det.

Hon sjöng, trallade och skämde bort mannen, så att han till sist icke ens gitte stiga upp om morgnarna och koka kaffet, utan höll till godo att bliva bjuden den färdiglagade drycken på sängen, alldeles som en annan herreman. Vore sådant ej af den onde, hvarifrån kunde det då komma? Och så därtill trollbarnet.....!

Saken var den, att Mari hade sin gud här på jorden, en liten sex månader gammal flicka; skär och hvit som renens mjölk, blandad med några droppar af hans hjärteblod, med blanka, stora ögon och en liten mun, som alltid log — det vackraste barn, som någonsin blifvit skådadt i en lappby.

När predikanten talade om Kristi genomstungna fötter, höll Mari skrattande upp barnets små rosenfötter, och när predikanten talade om den Helige Andes ingifvelse, drack Mari begärligt in barnets lena andedräkt.

"Du skall inga andra gudar hafva för mig", sade predikanten strängt.

"För dig? Är du Gud, du skojare?" skrattade Mari.

"Mari vet hvad jag menar, mycket väl hvad jag menar! Det är lifsens vatten jag bjuder dig".

Då sjöng Mari med hög röst:

"Vide, vide kloka, trolla med
spöet ditt.
Finn lyckovattnet goda åt vackra
barnet mitt."

Axel Axelson var en trött man. Han hade velat högt och syftat högt, men under kampen för bröd hade hans vilja strypts, hans nacksenor slappats, och så hade han fastnat i detta att vilja skaffa andra ett högt mål att hålla blicken på, utan att behöfva försträcka sig, som han själf gjort. Under de första årens "arbete" var han ännu alltid tacksam, när han hörde själskamp, motstånd och trotsiga tankar, men det var längesedan. Numera tröttade motstånd honom.

"Att frälsa" hade blifvit hans lifs yrke, hans vältalighet en alltid laddad bössa, som han kunde fyra af när som helst. Ibland, som nu hos naturbarnen här, hände det, att han kastade i en näfve extra krut i pipan, för att göra smällen riktigt fruktansvärd. Men i allmänhet var hans mått detsamma, så beständigt detsamma, att det äcklade honom både till vämjelse.

I många månader hade han nu emellertid lefvat skild från ett civiliseradt lifs vanor och en liten andespråkslös hustru, som han höll af och längtade efter. Men julen måste han fira här uppe hos naturfolket, ty så säker var han ej på sin omvändelses kraft, att han vågade lemna dem åt Maris glädje, ty att den var smittosam, det hade han själv erfarit.

Bland sin packning hade han en Bethlehemskrubba, en riktig liten teater med kulisser, fond och scen. Inför dess under skulle nog Maris trotsighet falla till föga, och när hon verkligen fick se Kristusbarnet i all dess hjälplösa skönhet, skulle hon säkert förstå undret af dess makt och frivilligt låta "lasa sig fast vid den eviga glädjens evigt ljufva kedja". Och så skulle han, Axelson, kunna draga dådan i ro.

På julaftonen var bylogdens primitiva boning pyntad till helg och helgad till helgedom. I en provisorisk liten utbyggnad, inhägnad af granar, var krubban uppställd, och dess transparanta fond svagt upplyst af ett osynligt ljus. På en bädd af halm hvilade Kristusbarnet, omstrålad af sin gloria och tillbedt af Maria och Josef samt de heliga männen. Öfver gruppen lyste Bethlehemsstjärnans starka glans, och ett blått flor gaf en viss illusion af afstånd och trovärdighet.

Efter den första minutens nästan förstenande häpnad rullade sig lapparne ned på knä och började ropa, voja, vagga och snyfta i religiös extas, en extas, som nästan ökades till yrsel, när en dold speldosa sakta och klocklikt klart började spela "En jungfru födde ett barn i dag".

Bland åskådarna var äfven Mari med sin lilla med pärlsnören lindade flicka på armen. Hon stod trotsig och skenbart hård till sinnes, strax innanför dörren, men inför speldosans makt veknade hon tydligen allt mer. Sakta gifvande vika för en oemotståndlig tjusning, närmade hon sig krubban steg för steg. Ett par ögonblick betraktade de mörka ögonen den gloriaomgifna lilla vaxfiguren. Med en blixtsnabb rörelse stack hon så handen under flordraperiet, sköt Kristusbarnet åt sidan och lade sin egen lilla på halmbädden under Bethlehemsstjärnans glans. Därpå sjönk äfven hon på knä i tillbedjan.

Som om afgrundens alla skri af raseri och smärta med ens släppts lös, så tjöt, så skrek och hotade man nu rundt om i stugan. Snabbt ryckte Mari åter till sig sitt barn, medan Axelson med höjda händer dundrade:

"Frid, frid, håll julens frid för Kristi skull!"

De knutna händerna sänktes, men tungornas stenar slungades lika oförtrutet. Skymford och hotelser haglade, och endast under skyddet af mannens starka armar lyckades Mari slutligen att oskadad uppnå dörren.

Ingenstädes, där julens makt är erkänd, är dess majestät väldigare än i fjällen, ingenstädes julkvällen heligare och mäktigare an där, tätt under Guds ögon.

Äfven Axel Axelson kände greppet, när han en stund senare gaf vika för den civiliserade mannens behof af att åtminstone under några ögonblick få andas ren luft och hvila till både kropp och själ. Himlen var så omätlig häruppe, stjärnehären så ifrig att ösa ljus ned öfver jorden i denna undrens kväll.

Hela hans eget lifsverk blef här så sammankrympt, hans eget ihärdiga spetsande på en enda sträng så skorrande falskt. Detta allt han ylat en gång som ung steg upp som vålnader utur sina grafnacksenor slappats, och så hade han var, hans drömmar gråto och varkunnade sig öfver honom". Han såg åter vidt, kände åter vidt.

Inne i fogdens hus flammade nu stockelden som ett bål. Han skymtade de pälsklädda, underliga gestalterna med det stripiga håret, deras vilda, åkallande gester, om hvilkas innersta mening han intet kände, hörde det hesa, snattrande skrål, som de kallade "helig sång".

Ofrivilligt närmade sig Axel Axelson Jaccos lilla hus, hvars fönster glödde röda mot den hvita tjärneklarheten, och blickade in genom rutan.

Mannen sof redan, men invid elden låg på en hvit renhud "trollbarnets" lilla vackra kropp, röd af reflexen från lågorna, och där bredvid knäböjde Mari, hedningen, bitterligen gråtande, snyftande med ett naturbarns hela lidelsefulla häftighet. I tårar hon! Var detta hans julverk att pressa smärtans floden ur dessa eljes alltid glada ögon!

Sakta öppnade Axelson dörren och trädde in. Ögonblickligen störtade Mari upp, ryckte barnet ur brasans varma ro, ryckte barnet ur brasans varma ro, tryckte det intill sig och ropade:

"Han var ful, din Kristus, ful, ul! Hvarför då de slå, grala, säga fula ord, när Mari bara ville lana dem sin vackra Kristus! Säg, skoherre?"

En stund senare anförde Axel Axelson med fast, tränad röst kvällens sista julpsalm. Luften i rummet var om möjligt än mer förtätad och dålig än förr, och dock kände han sig nu andas friare och djupare. Heliga känslor föda helighet. Hur tacksam var han ej mot henne, Mari, hedningen, som lärt honom julens vidaste bud.

Kerrigans julpredikan.

af
L. Frank Tooker.

af
Karl Gyllng.

Efter att sakta hafva hållat på däcksluckan till kaptenens kajuta begynte Kerrigan, vid sin lotsmans skarpa kallelse, att med mossan i hand långsamt nedstiga in i densamma.

"Ser Ni, gossarna skola gå i land, min herre, och jag tänkte dematt jag själf skulle ta' en tripp med dem. Mina skor äro så dåliga, mina tår rodna af blygsel öfver sin barhufvade oanständighet." Han höll upp en olantlig fot, omgifven af en sko, som var nära på stadd i upplösningstillstånd. "Så därföre, min herre—"

"Godt, godt", mumlade kaptenen. "Huru mycket vill du ha'?"

"Blott helt obetydligt, herre", svarade Kerrigan, "skor åt mig, och en skjorta eller två, och några strumpor, som Ni ser hafva hållit sällskap med mina skor. Tio dollars vill förslå, herre, ifall Ni vill vara af den godheten, och jag tackar Er så mycket."

Det var en decemberafton, klockan var half sju, och endast några enstaka ljus fladdrade på kajen i denna söderns stad. Barken låg i strömmen, ryckande på sin ankarketting. Hon hade anländt för sent denna eftermiddag till sin ankringsplats för att ännu samma dag hinna bliva inhalad till sitt bestämda ställe vid kajen, och ögonen på hvarje man ombord voro omgifna af mörka ringar, förorsakade af deras hårda, sömnlösa strid med en tre dagars storm ute på hafvet.

"Det är mer än jag kan fatta, hvarföre ni, gossar, viljen gå i land kväll", muttrade kaptenen godmodigt, i det han böjde sig djupt bakut för att få tag i sin penningesäck ifrån byxfickan. "Ni ha sofvit litet eller intet på tvänne nätter, hafven I? I hafven icke heller varit torra på en veckas tid, och nu viljen I gå och drifva omkring i sta'n hela natten! Usch!"

Kaptenen skakade hufvudet, kännande stor sympati för dem, i och med detsamma han helt och hållet ställde sig utom en kaptens värdighet. ...

"Det är sanning, som Ni säger, kapten, — rena sanningen; men det är det unga blodet uti dem, som ropar efter landbackens nöjen och icke vill lemna dem någon ro. Men jag vill hålla ett öga på dem samt få dem att komma ombord tidigt. Jag har tagg lust att stå och glo på stjärnorna, väntande på en hop grönglingar, medan mina brats kallar på mig. Anförtro det åt mig att se till, att de komma tillbaks tydligt och nyktra, min herre."

Han tog de penningar, som kaptenen gifvit honom, och backande vördnadsfullt därifrån, gick han långsamt upp på däck samt klef öfver sidan af skeppet in uti jullen, hvarest hans tre kamrater otåligt väntade på honom. Två af hopen, hvilka skulle föra jullen tillbaks till skeppet, sutto liknöjda uppå ett tvärbräde i båten, sömnigt gäspande.

Då han sjönk på sin plats i aktern, tog han fram sin pipa ur fickan samt ämnade fylla densamma.

"Ro nu på, edra djäflar, ro!" sade han muntert, när båten rusade framåt emot stranden. Det är mig, som gubben satte öfver eder, till att se efter att I hållen eder i styr samt att föra er tidigt tillbaks. Tom, säger han, skaffa gossarna ombord, så fort de begynna få sina ben raka. De äro unga och oförståndiga, så jag anförtror dem åt din klokhet. Det är ett viktigt förtroende, säger jag. Jag vill bli fader och moder och allt för dem, herre — för dessa snuskiga sjökockssöner."

Frithjof, den bredaxlade, tyste svensken, tittade öfver sin skuldra och smålog, medan Nicolaos, Cape Verde öbons ögon glimmade, då han mumlade: "Mrs. Kerrigan, hon kan mahända vara sköterska för småbarn." Men Sam, den unge New-Engländaren utbrast: Far och mor! Och hvad vet du val därom, du träskgängare, bakdörr-Moses, funnen på en trappa en blåsig morgon?"

"En Moses är det?" svarade Kerrigan. "Det är ett sant ord, för det kommer att bliva jag, som skall leda eder ut ur Egypten." Jullen stötte emot landningstrappan, och han begynte att hosta — en tillgjord, krampaktig harkling. "Och dammet skall ut!" muttrade han, i det han klef upp på kajen. Egyptens dam måste ut, men ingen oas i sikte!"

'Oaser' blefvo senare funna och i tillfredsställande antal. Sväng, dörrarna, hvilka ledde in till dem, hade så ofta redan öppnat sig för deras glada framfart, så att, just då stadsklockan slog nio, de i höjden af sin sällhet för tredje gången befunno sig framför den glittrande dörren af ett och samma ställe, blott med den skilnaden att se dörren stängd och låst midt framför näsan på dem.

De fyra tittade på hvarandra i en mystisk och misstrogen överraskning. Sedan pressades Kerrigans godmodiga ansikte emot glasdörren, och han bultade sakta på rutan med sina stora af tjära nedfläckade fingrar.

"Jag önskade få veta hvad det är för ett skoj af eder, mina söner", sade han till det skrattande sällskapet innanföre. "Det är mycket för tidigt att stanna ännu. I åren skefögde, och halfvande sett klockan öfver edra skuldror, half-ven I last densamma baklänges. Klockan är nio, och I tron att hon är en kvart efter tolf. Bedjen om tillgift och gören eder bäkt, så blir det lättare för eder." Han skakade dörren med ett uttryck af otålighet. "Öppnen, säger jag! Åren I —"

En till utseendet mycket maktpåliggande, trind liten man kom stultande upp till dörren och drog undan gardinen, sålunda stoppande Kerrigans tal, liksom hade densamme erhållit ett slag för örat. Han såg skarpt på Kerrigan och därefter å dennes kamrater.

"Vi behöfva eder icke här, män", sade han kärft. "Det är endast till edert eget bästa, att I afläggen eder."

Nu är en sjömans tanke så tränad, att han med en snabbhet, som vore omöjlig för en man till ands, kan fatta sig i hvilken situation som hälst. Sålunda utan vidare resonemang voro de genast färdiga att möta detta oväntade hinder i deras väg.

Två dörrar längre ned höll man på att uppföra nya byggnader, och på trottoaren var för detta ändamål uppstanlad en massa trävirke. Upphetsade af denna oförrätt, som de trodde sig hafva lidit, skyndade de sig till denna virkeshop samt grepo tag i en stor golfbjälke, med hvilken de ilade tillbaka till den stängda dörren. Nästa ögonblick låg denna inslagen och förvandlad till en hop af spillror och glasskärfvor.

Från det inre af rummet skyndade sig den lille runde mannen emot de fyra sjömännen. Kerrigan gaf ett tecken åt sina skeppskamrater, och tjuken föll till golfvet med en stöt, hvilken kom den lille mannen att flyga i luften med en fart som icke förr nå åratal.

"Mitt visitkort", sade Kerrigan vänligt skrattande och pekade på bjälken; "lägg detsamma i din visitkortslåda. Jag härstammar från kungar i min egen rätt, men är icke för stolt att känna dig."

Kokande af vrede vände sig den lille mannen emot sina uppassare, på följde en dödlig tystnad, men tio minuter senare kröpo två flata tyktor samt återvände tigande till sin tjänstgöring.

Vid samma tid funno Kerrigans kamrater, hvilka i en smal gata på andra sidan om torget sökte efter vägen ned till kajen, sin ledare, tänkande på det förflutna. De hälsade honom med glädje, men han endast skakade dystert på hufvudet vid deras åsyn.

"Här har jag hela min lön ännu kvar", mumlade han, "och hvarje utsikt till nöje för oss tillintetgjord genom min dumhet! Det är skam!" Därefter begynte han sorgset sjunga:

"The harp that wance through
Tara's halls
The sowl of music shed.
Now hangs as mute on Tara's
walls
As if that sowl were fled."

"Ack, gamla landets harpor", mumlade han; och de vackra skogssjöarna, och de friska dimmorna på bergen om morgnarna! Allt detta kommer nu för min syn, så skönt, så kärt! Och inte en droppe att dränka min sorg uti!"

Från sin låga sittplats vinkade han med handen ett farvål till sina kamrater. "Lemna mig att dö, gossar! Lemna mig!"

De tre sägo förundrande på hvarandra. Därefter utbrast Frithjof:

(Forts. på sista sidan.)

Stockholm, Assa., den 13 december 1904.

Ärade läsare af Canada!

Några ord från denna plats kanske skulle intressera eder att höra. Angående stadens växande, liksom ock dess landområde och dess goda jords beskaffenhet, som talar för sig själf, när man kommer hit för att se efter, om den frambringar något, som är värdt arbeta för, och som betalar sig i längden.

Stadens framåtgående är godt. De, som satt sig ned här, äro goda, välmående män, hvilka emsigt, att här är platsen att sätta in sina pengar och som ej skall bedraga dem, utan ga framåt säkert. Ty det goda landet omkring, med sin rika, mustiga, svarta, fina jord skall bringa rika skördar likasom i närheten af Covington Manor, förlorade vären och räkade komma in på sankmarker. Han tröttnade förmodligen och lade sig ned att sofva för att ej mer vakna.

— En ny Moses. I femte wardet har valts till stadsfullmäktig Mr. Moses Finkelstein, jude till börden. Hans landsmän äro mångahanda i wardet och därför blef Moses utsedd till ledare.

— Man kan ej annat än beklaga att så få röstägande gjorde sig möda att gå till valurnan för att rösta för den ytterst nödvändiga polisstationen samt eget gasverk.

— Den driftige license-inspektören McKay har resignerat för att ingå C.P.R:s tjänst. Hans efterträdare blir Ald. Lawson.

— Sex nunnor voro på väg att kvälvas i tisdags natt af kolgas, som på något sätt kom från värmeapparaten. Doktor måste anlitas.

— 13,667,190 bu. hvete finnas ännu i farmares ägo i västern. 31,190,000 hafva exporterats.

— C.P.R. har nu börjat begagna det nya fraktgodsmagasinet, hvilket är byggdt, så att 328 vagnar kunna lastas och lossas samtidigt.

— En körkarl, Georg Johnston, fill ned död i Manor Hotel.

— Stadsfullmäktige beordrade C. P.R. bolaget att bygga en underfartsväg under Rachel st.

— Stadens handelskamrare rekommenderar, att särskild vattenledning bör insättas för brandkårens räkning, i stadens affärscentrum.

— Sedna de konservativa protesterat mot de nyvalda liberala medlemmarna, hafva de liberala i sin tur protesterat de tre konservativa valen. Så nu blir det trefligt en stund.

— Den nya Vaudeville teatern, Dominion, öppnades i måndags under godt program. Vänner af god varieté kunna där tillbringa en treflig afton.

— John W. Scott är namnet på en individ, som gör sitt lefnadsuppehälle genom att "lyfta" varor i butiker. Han nabbades häromdagen, väl försedd med diverse varor, och får troligen hädanefter roa sig att lyfta stenhammaren en tid.

— Ett tegelslageribolag har bildats med kapital af $60,000. De ämna tillverka finare fasadtegel.

— Pastor A. J. Petterson från Tyndall besökte i lördags 'Canadas' kontor.

— Sasoneff, von Plehves mördare har dömts till lifstidsfängelse. Hans medbrottsling Schoritsky fick

— En neger, som dömts till 4 år på Stony Mountain, hoppade af tåget 3 mil väster om Oak Lake. Han inhämtades af sökande i en halmstack och befanns underbigt nog oskadad, änskönt tåget gick med en fart af 25 mil i timmen.

— Premier Haultain skall begifva sig till Ottawa den första veckan i januari för att öfverlägga med ministrarne angående territoriernas själfstyrelse.

— Undersökning har pågått en längre tid med Montreals poliskår. Det gällde ott få reda på huruvida polisen mottagit mutor från illa beryktade hus. Under detta förhör påstod Rev. Mr. French, som en längre tid arbetat bland de prostituerade, att dessa borde tillåtas bo endast i ett visst distrikt, hvarest de kunde efterses, och att man därigeno skulle kunna iff bukt på sådana, som hyra ut rum för omoraliska ändamål.

— En sorglig olycka inträffade vid Athabasca Landing, i det Charles Adams af våda sköts af sin 16-årige son under älgjakt. De båda skildes åt under spårning, och då sonen, som lemnats ensam i skogshyddan, nattetid hörde hitet prassel, småskogen samt såg en mörk form närma sig, sköt han och dödade sin fader på fläcken. Gossens sorg kan lätt tänkas.

— Det har kungjorts, att personer, som önska erhålla homesteads i de nyligen öppnade Doukhobor distrikten, måste infinna sig personligen nå de respektive landkontoren för att göra de nödvändiga arrangementerna.

— 8 personer, 5 indianer och 3 hvita, hafva arresterats för häststölder. Öfver 100 hästar hafva stulits, drifvits öfver gränsen och sålts.

— En maskin, som torde bliva ytterst populär i västern, har uppfunnits för att prässa halm, så att den kan brännas i vanliga eldstäder. Den lösa halmen instoppas i ena ändan och utkommer tillhopaprässad i samma form som vedträn.

— Keewatin Flour Mills Co. har föranstaltat att bygga en kvarn i Keewatin. Den skall kunna mala 5,000 tunnor om dagen.

— De liberala hafva protesterat emot de tre konservativa valde i Calgary, So. Alberta och Qu'Appelle. Nio protester ingåfvos i Nova Scotia.

— Wm. Isaac, en fkrmare boende i närheten af Covington Manor, förlorade våren och räkade komma in på sankmarker. Han tröttnade förmodligen och lade sig ned att sofva för att ej mer vakna.

— En ny Moses. I femte wardet har valts till stadsfullmäktig Mr. Moses Finkelstein, jude till börden. Hans landsmän äro mångahanda i wardet och därför blef Moses utsedd till ledare.

— Man kan ej annat än beklaga att så få röstägande gjorde sig möda att gå till valurnan för att rösta för den ytterst nödvändiga polisstationen samt eget gasverk.

— Den driftige license-inspektören McKay har resignerat för att ingå C.P.R:s tjänst. Hans efterträdare blir Ald. Lawson.

— Sex nunnor voro på väg att kvälvas i tisdags natt af kolgas, som på något sätt kom från värmeapparaten. Doktor måste anlitas.

— 13,667,190 bu. hvete finnas ännu i farmares ägo i västern. 31,190,000 hafva exporterats.

— C.P.R. har nu börjat begagna det nya fraktgodsmagasinet, hvilket är byggdt, så att 328 vagnar kunna lastas och lossas samtidigt.

— En körkarl, Georg Johnston, fill ned död i Manor Hotel.

— Stadsfullmäktige beordrade C. P.R. bolaget att bygga en underfartsväg under Rachel st.

— Stadens handelskamrare rekommenderar, att särskild vattenledning bör insättas för brandkårens räkning, i stadens affärscentrum.

— Sedna de konservativa protesterat mot de nyvalda liberala medlemmarna, hafva de liberala i sin tur protesterat de tre konservativa valen. Så nu blir det trefligt en stund.

— Den nya Vaudeville teatern, Dominion, öppnades i måndags under godt program. Vänner af god varieté kunna där tillbringa en treflig afton.

— John W. Scott är namnet på en individ, som gör sitt lefnadsuppehälle genom att "lyfta" varor i butiker. Han nabbades häromdagen, väl försedd med diverse varor, och får troligen hädanefter roa sig att lyfta stenhammaren en tid.

— Ett tegelslageribolag har bildats med kapital af $60,000. De ämna tillverka finare fasadtegel.

— Pastor A. J. Petterson från Tyndall besökte i lördags 'Canadas' kontor.

— Sasoneff, von Plehves mördare har dömts till lifstidsfängelse. Hans medbrottsling Schoritsky fick

Canada.

Sverige Nyheter.

STOCKHOLM. F. d. statsrådet och chefen för justitiedepartementet Per Samuel Ludvig Annerstedt afled den 18 November i sitt hem här i en ålder af 68 år.

F. d. statsrådet Annerstedt var född i Karlskrona och son af kontreamiralen . S. Annerstedt och hans maka, född Lagerstråhle. Student i Upsala 1856, blef han 1860 fil. dr:. Han öfvergick nu till juridiken och aflade 1862 hofrätts- och 1863 juris kandidatexamen. År 1892 utnämndes han till president i kammarrätten. År 1896 inträdde Annerstedt i den 1sta Boströmska mistinären som chef för justitiedepartementet. Hans utnämning gaf, i följd af hans kända frihandelsåsigter, anledning till öppen brytning mellan regeringschefen och Första kammarens majoritet.

— Svensk bad- och turisttidning vet berätta att en stor restaurant i Stockholm — hvilken säges icke — ämnar försöka på allvar borttaga dricksspenningsystemet. Kalkyler äro sedan ett år uppgjorda, och det är endast några mindre detaljstudier i utlandet, som återstå att göra innan Stockholmarne öfverraskas med den glädjande reformen.

— Japanska bad är en nyhet för dagen, skrifver Svensk Bad- och Turisttidning. Hittills inskränka sig de åsyftade experimenten med bad a la Ninon dertill, att några stockholmare börjat begagna karbad med 45 graders vatten, och de uppgifva sjelfva, att de befunnit sig lika utmärkt af dessa bad vare sig kalldusch tagits efteråt eller icke. Den mattighet, som ej sällan förnimmes efter ett vanligt karbad, skall här helt och hållet ha uteblifvit. En framstående läkare och fackman har med anledning häraf af dem anmodats närmare undersöka denna badform och dess verkningar med dem sjelfva som undersökningsobjekt.

— Nationalföreningen mot tuberkulos inbjuder till täflan om två pris för författare till en folkskrift, behandlande ämnet: Huru skall lungsotens spridning inom hemmet förhindras? Prisen äro å resp. 400 och 200 kronor.

— Professorn vid Stockholms högskola S. A. Arrhenius har utnämnts till kommendör af Dannebrogsorden andra graden och operasångaren J. Forsell till riddare af Dannebrogen.

— Med anledning af direktör John Hammars förut omnämda artikel i Svensk Export mot den amerikanska slåttermaskintrustens tillämnadeöfverflyttande på svensk marknad har direktör Hammar från cheferna för fyra af landets tillverkare och försäljare af landtbruksmaskiner erhållit en skrifvelse, hvari de nämnda personerna öfverbringa sin tacksamma erkänsla för det sakrika inlägg hvarmed direktör Hammar genom sin artikel väckt uppmärksamheten på den amerikanska trustens sträfvan att genom inrättande af eget försäljningskontor förvärfva sig kontrollen öfver handel med landtbruksmaskiner här i landet.

— Undervattensbåten "Hajen" med verkstadsfartyget "Ran" inkom den 16 Nov. till Skeppsholmen efter afslutade öfningar. "Hajen" skall omedelbart ingå i docka för omhyte af propeller samt ombordtagning och aptering af ändrade delar till fotogénkraftanordningarne, som nu anses kunna användas till sitt afsedda bruk. De hittills utförda försöken i dykning och gång under vattenutan ända till 6 meters djup, hafva gifvit öfver förväntan goda resultat.

BLEKINGE LÄN. Vid stadsfullmägtiges i Karlskrona senaste sammanträde härförliden beslöts att en rådmanstjenst skall indragas, hvadan antalet af dessa tjenster för framtiden kommer att vara 4. Åt polismästare Frick beviljades en årlig pension af 4,000 kronor.

ELFSBORGS LÄN. En dräng i Elsby socken hade blifvit kär i ena pigo. Afståndet dem emellan var ganska långt, och intet vänligt postverk spände mellan dem en medlande bro.

Men: emellan verldar bygger kärleken bro, och huru drängen funderade fram och åter, fick han slutligen en lycklig idé, den nemligen, att han i skogen uppsökte de kor, hvilka hans drömgudinna såsom ladugårdspiga hade att vårda samt fästade brefvet innehållande den glödande kärleksförklaringen, vid skällkons halsband.

När kon hemkom på aftonen, bekom kärestan brefvet lika välbehållet som om det sändts med k. posten; men till stor smärta för afsändaren kunde hon ej jakande besvara detsamma, ty hon hade redan "lofvat bort sig åt en annan."

— Å Gamla Lödöse hotell har en person, som uppgaf sig vara den kände krönikören Thure S., uppehållit sig några dagar, under föregifvande att han insamlade stoff förutgifvande af folklifsskildringar. Sedan han å hotellet åtnjutit all möjlig gästfrihet, afdunstade han utan att göra den ringaste rätt för sig. Antagligen gör personen i fråga liknande försök å andra hotell i landsorten, hvarför det är skäl i att se upp med bedragaren.

—Koncession å jernvägen Lödöse — Lilla Edet har af Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen tillstyrkts.

GEFLEBORGS LÄN. Gefle stads vattencistern å Hemlingsbyberget blef för en tid sedan läck, så att vattnet började strömma ut. Den kolossala "stenlådan" tyckes visserligen med alla sina metertjocka granitväggar vara solidt hopfogad, men vattenmassans tryck har dock tydligen varit för starkt. Ett 10-tal arbetare äro f. n. sysselsatta med att reparera skadorna. Tjocka ankarjern insättas för att förstärka väggarne.

GOTLANDS LÄN. Den 22 November grundstötte på Tolkengrundet, utanför danska kusten vid Stubbekjöbing skonnerten "Emilia" kapten Österlund, från Visby. Skonerten, som var på resa till Wismar med trälast, är vrak. Besättningen ha räddats.

GÖTEBORGS LÄN. Styrelsen för Göteborgs högskola har beslutat upprätta en ny professur i klassiska språk och att indraga den aflönade docenturen i samma ämne. För professorer och betjente vid Högskolan kommer att upprättas en enke- och pupillkassa, hvartill en grundplåt å 30,000 kr. gifvits af Högskolans kassaförvaltare grosshandlare Ivar Waern.

— Två fångar lyckades nyligen rymma från fängelset vid Nya Varfvet, nemligen 22-årige gruf-arbetaren Martin Anders Johannesson, skrifven i N. Vrams socken, Malamöhus län, och dömd till åtta års straffarbete för våldtägt, hvilket straff han börjat aftjena i Februari i år, samt 26-årige jernvägsarbetaren Georg Albin Johnson från Valbo socken i Gefleborgs län, som i Juli 1901 började aftjena 6 års straffarbete för dråp.

— En af Göteborgs äldsta invånare, enkefru Mathilda Bohlin, född Ahlenius, afled den 22 November. Hon var född i Skee den 12 Mars 1808 och sålunda vid sin död 96 år gammal. Den aflidna var enka efter komministern i Tölö pastorat J. F. Bohlin.

— Den 23 November påbörjades stakning för den nya rigtning, som U.-V.-H. jernväg kommer att gifvas i Uddevalla. Omläggningsarbetena torde sedan komma att begynna omedelbart efted den till i slutet af månaden utlysta extra jernvägsbolagsstämman i Venersborg. I Kålgårdsberget komma sprängningsarbetena att pågå natt och dag. Statsbanans vederbörande anse nemligen, att uppskofvet med jernvägsarbetena i Uddevalla varit så rundligt, att största skyndsamhet är af nöden för att kunna medhinna längdbanans öppnande för trafik till utsatt tid.

— Insamlingen till de genom missväxten i Bohuslän nödlidande har nu inbringat något mer än 70,000 kr. Insamlingen pågår alltjemt. Missväxten synes vara mycket större än man först trodde. Inberäknadt det foder, som kommer att utdelas i form af nödhjelp, synas närmare 7 millioner kgr. hö och halm behöfva anskaffas af hushållningssällskapet. Inalles ha omkring 2,000 personer rekvirerat foder genom sällskapet.

HALLANDS LÄN. Enligt meddelande till Fbgs. T., ha nu de okända arfvingarne efter den i Groton i Amerika aflidne svensken Gustaf Johnson gifvit sig tillkänna.

Uppgiften, att Johnson hade lemnat hustru och barn kvar ej långt från Falkenberg och "nära Kattegat", var nog så rigtig, ty de hade bott i Morup, men derifrån flyttat till Varberg, der de nu bo. Arfvingarne ha anförtrott sin sak om arfvets utstående åt amerikanske konsuln i Göteborg.

— En stor mängd polska judar öfversvämma f. n. mellersta Hallands skogsbygd, der de gå gård från gård och utbjuda till salu en del vanliga judegeschäfteffekter. Största flertalet säger sig under det senaste halfåret ha rymt från Polen, der de äro födda, enär de annars hade blifvit utkallade i det pågående kriget mellan Ryssland och Japan. De anse det naturligtvis som ett mera fredligt värf att här i Sverige förtjena pengar på det svenska folkets godtrogenhet, än att vid Liaoyang och Mukden byta kulor med japaner. En stor del af de här nu gästande judarne se ut att vara hyggliga män samt mycket intelligenta, skrifves till tidningen Halland.

JÖNKÖPINGS LÄN. — En bronsbyst öfver Johan Edvard Lundström, grundläggaren af Jönköpings tändsticksfabrik, ämnar man resa i den nämnda staden. Inbjudan till bidragsteckning är i dagarne utfärdad.

KALMAR LÄN. Komiterade för beredande af frågan om Kalmar domkyrkas restaurering hemställa till domkyrkorådet om dels en inre restaurering, afseende ny värmeledning efter varmluftssystemet, nya bänkar af ek, nytt golf, väggarnes upputsning och dekorering, altarplanets utvidgande samt alttarets och predikostolens renovering, dels en yttre restaurering, bestående i kyrkans beläggande med tak af koppar samt afputsning af murar och lagning af murverk och listverk. Kostnaden för det hela belöper sig til 141,000 kronor.

— Trälastade skonnerten "Nils August" från Brantevik sprang läck natten till den 23 November utanför Idö och vattenfyldes. Två bogserångare bergade den.

MALMÖHUS LÄN. Hotel Mollberg i Helsingborg har undergått en behöflig restaurering.

— Lundaborna få inte bada! Helsovårdsnämden i Lund har beslutat hemställa att drättselkammaren på grund af den allt mer hotande vattenbristen måtte finna lämpligt afstänga vattenkonsumtionen för såväl badhuset som för bad i de enskilda hemmen.

— Stt rykte går, att Helsingborg skulle komma att förlora hela Skånska husarregementet, i det man planerar att hälften deraf skulle komma att förläggas i Norrland och andra hälften å annan plats uppåt landet, det har uppgifvets Linköping. Innevarande års fälttjenstöfningar i Norrland lära nemligen ah gifvit vid handen behöfligheten af att förlägga kavalleri till Norrland, hvadan regeringen skulle ha blifvit gynnsammare stämd för förslaget.

— Bosjöklosters gamla herresäte vid Östra Ringsjö, som efter framlidne envoyén frih. Lave Beck-Friis öfvertagits af häradshöfding frih. Beck-Friis, bosatt i Sköfde, kommer nu att utarrenderas, och det gamla minnesrika slottet kommer att stå öde, meddelas Sk. A.

NORRBOTTENS LÄN. Den i fjor våras å Handolinska bron i Haparanda invid finska stranden uppförda grinden, hvarvid natt och dag en tullvaktmästare och ofta äfven en gendarm stått på vakt, är nu borttagen alltsedan furst Obolenskis besök i somras i Torne.

SKARABORGS LÄN. Till domprost i Skara har utnämts lektorn vid allmänna läroverket i Skara, teol. kand. E. Wermecrantz.

UPSALA LÄN. Professorn H. L. Fyrlin i Upsala har aflidit i den höga åldern af 82 år.

— Vid öppnandet af jernbanen till Flekkefjord, Norge, sände stadens magistrat och ordförande till konungen ett helsningstelegram. Något svar derpå kom icke. Sedermera lär upplysts, att det af konungen sjelf undertecknade svarstelegram verkligen samma dag inlemnades till Drottningholms telegrafstation, men genom en försummelse från telegrafistens sida blef det aldrig expedieryadt. Generaldirektören för telegrafverket har till Flekkefjords mndigheter framfört sin ursäkt.

Man frestas verkligen att göra sig den frågan: När det kan hända, att konungens egenhändiga telegram förlägges på en telegrafstation och aldrig blir afsändt, hvad skall då kunna ske med vanliga menniskors?

— Åtskilliga filosofiska studerande vid Upsala universitet ha till k. m:t ingifvit en petition om förenkling af filosofiska examina.

VESTERBOTTENS LÄN. — Den svenska militärattachén vid ryska armén, kaptenen vid Vesterbottens regemente N. D. Eklund, befinner sig ännu vid ryska högkvarteret. Det sista från honom ingångna brefvet, dateradt Podjavara den 26 September, bringade — enligt meddelande till N. P. — till hans i Bollnäs bosatta moder underrättelsen om, att han befann sig vid bästa helsa och kondition. an Hhade tänkt resa hem, men då en ny stor sammandrabbning syntes stunda, hade han uppgifvit sin afsigt, och ämnade kvarstanna åtminstone öfver julen.

Kapten Edlund hade en 5 a 6 veckor åtföljt general Rennenkampf och hans kossacker och prisar i sina bref såväl öfver befälhafvaren general Kuropatkin som den tappre kosackgeneralen. Om det bemötande, som kommit honom till del i högkvarteret, har han endast erkänsamma ord att säga.

VESTERNORRLANDS LÄN. Ångermanelfvens timmertumningsförening hade annonserat om två lediga nya kontrollsbefattningar för inspektion af de olika tumningsdistrikten. Inalles inkommo 150 ansökningar från alla håll och kanter. Till 20 ordinarie och 18 extra tummarbetareplatser för de olika distrikten hade inkommit öfver 200 ansökningar, skrifves till Sundsvallsposten.

— Biten af en räfunge har guldsmeden A. B. Kindahl, Örnsköldsvik, blifvit med den olyckliga påföljd, att blodförgiftning inträdt och från den sårade armen öfverförts till kroppens olika delar. Hr. Lindahl vårdas å Örnsköldsviks lasarett. Fara för lifvet föreligger.

VESTMANLANDS LÄN. — Norbergbys gamla torg håller nu som bäst på att ordnas i ett mera tidsenligt skick, samtidigt med att den i omedelbar närhet liggande kyrkoplanen utvidgas. Det förut omnämda, af akitekten Boberg föreslagna Engelbrektsmonumentet är afsedt att pryda torgets midt, om det nu kan förverkligas. Konstnärens tanke, som ansluter sig till historieforskningens uppfattning att den ädlefosterlandsvännen Engelbrekt Engelbrektsson haft sin borgerliga verksamhet i Norbergsbygden, är på samma gång en hyllningsgärd åt konstnärens hembygd. Det är samma hembygdskänsla, som föranledde Anders Zorn att taga initiativet till resande af en staty i Mora öfver Gustaf Eriksson Vasa.

För resande af en Engelbrektsstaty i Falun finnas redan ansenliga medel samlade, och förarbetena för utförandet pågå. "De gode dalamän" få nu se sig om, så att de ej bli distanserade af bergslagsmännen i Norberg, skrifver V. L. T.

Finland.

General Schauman i Peter-Paulsfästningen. General Schauman har för en korrespondent till St. D. berättat ett och annat om sin vistelse i Peter-Pauisfästningen.

Cellen, i hvilken S. tillbragte inemot två månader, bestod af ett litet, hvälfdt rum med ett fönster uppe vid taket. Inredningen utjordes af en vägg- och golffast brits, ett väggfast ford, tvättinrättning och W. C. Endast ett lakan bestods, men då byte förskiggick två gånger i veckan och S. en gång lyckades behålla det gamla lakanet, åtkom han en fullständig uppsättning, som då en gång i veckan vardt förnyad.

Middag af relativt god beskaffenhet serverades genom luckan i dörren kl. 12 och kvällsvard kl. 6. På förmiddagen hade S. rätt att, iklädd sina egna kläder, under bevakning spatsera på fängelsegården; kl. 9 på kvällen släcktes det elektriska ljuset, som för öfrigt icke kunde af den fångne åtkommas.

Två hufvudprinciper i reglementet voro normgifvande och hade inflytande äfven på de minsta saker: den ena föreskref, att fångarna icke skulle få åtkomma något, som kunde användas såsom vapen, eventuellt mot dem sjelfva, den andra gick ut på, att de icke skulle ha någon möjlighet att skrifva.

Den förra principen gaf anledning till många mellanhafvanden med starschin och hans underlydande. Geheimerådet S. hade för egna medel låtit köpa vin, som han erhållit tillåtelse att dricka till middagen. Då glas emellertid var strängt förbjudit i cellarna, serverades vinet vid luckan i dörren, och geheimerådet var tvungen att tömma glaset. Då han anmärkte, att han icke ville dricka sitt vin, som ryssar dricka bränvin, fick han taga glaset in till sig på bordet, men fångvaktaren ställde sig bredvid och borttog ögonblickligen glaset när vinet var utdrucket.

Då geheimerådet varit ett par veckor i fängelest ville han klippa sina naglar och gjorde anmälan derom hos starschin. Fick beskedet att fångarna icke hade rätt att klippa sina naglar, men att det i fängelset fanns en särskild nagelklippare, som af geheimerådet kuned anlitas. Nu ingick S. med en särskild anhållan till kommendanten att dock sjelf få klippa sina naglar, om ock i närvaro af bemälde funktionär. Afslag! Omsider blef han tvungen att designera, fängelsenagelklipparen tillkallades och utförde med virtuositet den åskade operationen.

Då geheimerådet varit fem dagar i fängelset fick han en dag tillsägelse att påtaga sig egna kläder och göra sig beredd att fara. Hvart — det var en hemlighet. Han gissade på deportation till någon rysk stad, på Schlüsselburgs fängelser o. s. v. Färden skedde i en heltäckt vagn och två gendamerofficerare sutto och höllo för gardinerna. Omsider körde man in på en gård. S. fick stiga ur, fördes ned längs en trappa, genom en lång underjordisk gång, så åter för en trappa, längs en ny gång, en dörr öppnades och slöt sig i ett helt litet rum, utan möbler och synbarligen beläget under jordytan. Efter en dryg halftimme öppnades dörren åter, han fördes åter genom gångar och trappor, så stannade man framför en dörr.

— Det är ett möte, sade gendarmofficeren, slog upp dörren och S. såg i rummet innanför sin hustru och sin syster! Hustrun fick han sedan träffa en gång i veckan, alltid i samma lokal, som befanns vara gendarmeriet, och alltid i närvaro af vittnen. Samtalet måste föras på franska, ty gendarmofficerare, som förstodo svenska funnos icke.

Om allt det, som gjordes för hans befrielse, hade han naturligtvis ingen aning. Det första tecknet på bättre förhållanden var — en länstol. En dag, det var åtta dagar före befrielsen ur fängelset, inbar fångvaktaren denna öfverraskning. På förfrågan om hvem som hade utverkat detta kunde han icke uppge annat, än att kommendanten så hade befallt. Senare här det kommit i dagen, att stolen gafs på befallning af storfurst Wladimir, som fått höra om Schaumans öden och fattat intresse för honom.

— Dödsfall. Den 12 Nov. afled i Helsingfors underdirektorn vid dervarande myntverk Gustaf Svedelius. Han var född i Stockholm 1826, genomgick Falu bergsskola, blef auskultant i Bergskolfegium, stipendiat på Jernkontorets stat och slutligen amanuens vid kontrollverket i Stockholm. År 1873 flyttade han till Finland, blef 1876 finsk undersåte och utnämndes 1885 till sin vid frånfället innehafda befattning. Han har författat en del skrifter inom området för sina specialkunskaper.

Nyt fra Norge.

Typus. Skien, 22 November. Oppe ved Mjøsvand er der blandt de omkring 100 Arbeidere, der er beskjæftiget ved Reguleringsarbeidet, udbrudt Typus. En er allerede død og 3 andre er angrebet. Lægehjælp er rekvireret hos Medicinaldirektøren.

Kuldseilet i Stormen. Johannes Olsen Beistad var forleden i Farsund og forlod samme Dag Byen i sin Baad under forrygende Storm. Da han ikke er hjemkommet og hans Baad er fundet drivende, anses det som sikkert at han er kuldseilet. Forulykkede var Kommunerepræsentant for Spind og ugift.

Sildefiskeri. Der skrives fra Trondhjem den 25. November: Intet har der været et fortrinligt Storsildfiske udenfor Kristiansfund. Til Klokken 11 i Formiddag var der ialt indkomne 14 Baade med tilsammen 560 Maal. Udbyttet var fra 200—300 Maal pr. Baad. Silden er af udmærket Kvalitet og staar nu udenfor Smølen. Ogsaa Skøiterne har inat gjort udmærket Fangst. Prisen i Kristiansfund er faldt fra 25 til 18 Kroner idag.

En Lærer uden Elever. For et Par Aar siden ansattes der i Trondenæs en Lærer, som Skolekredsen ikke paa nogen Maade vilde have. Siden sin Ansættelse har Læreren hver Morgen punktlig mødt frem i Skolestuen, — uden at et eneste Barn har indfundet sig. Forældrene har hverken med det Onde eller det Gode bidtil været at formaa til at sende sine Børn i Skole. Skoledirektionen har nu taget sig af Sagen for at faa Ende paa denne ganske enestaaende Streik.

Større Skogfalg. Reisjaadalens Skoginteressentskab har solgt sine Skoge i Gransherred og Hovin til et Konsortium, repræsenteret ved Hr. P. Aas, Drammen, og hvori ogsaa udenlandsk Kapital for en ikke uvæsentlig Del skal være engageret. Kjøbesummen andrager til opimod en halv Million Kroner. De nye Eiere vil forædle Lasten, inden den eksporteres, og har efter Forlydende allerede sikret sig Tomt i Statbelle til Opførelse af et Sagbrug. Reisjaadalens Interessentskab eiedes af H. W. og E. Konow.

Handelsbanken. Den faldrede Kristiania Handelsbanks Likvidationskomité har udsendt til Kreditorerne en foreløbig Opgave over Bankens Status, udarbeidet af Komitéen pr. 30 September 1904. Den viser en Underbalance af 1,052,019 Kroner, som altsaa eventuelt vil blive af dække med Tilskud af Aktionærerne. Dette Tal er omkring 400,000 Kroner større, end Tabet var beregnet til før Standsningen. Men Kalkulerne var dengang opgjort med Bankens fortsatte Bestaaen for Øie. Af Underbalancen er der allerede dækket 350,000 Kroner ved en indkaldt Aktiertermin af 5 Procent.

Ny Kirke i Stavanger. Kommunestyret i Stavanger forkastede med stort Flertal en Indstilling fra Formandskabet om at byde 50,000 Kroner for Hetlands Kirke, der ligger indenfor Bygrændsen, til Brug for St. Johannes Menighed. Derefter besluttede man at bygge en ny Kirke for Menigheden paa en tidligere indkjøbt Tomt efter Udkast af Arkitekt H. J. Sparre, Kristiania. Dette Udkast var ved den i sin Tid afholdte Konkurrence belønet med 2. Præmie. Det med 1. Præmie belønnede Udkast, hvorefter man oprindelig havde besluttet at bygge, har vist sig i betydelig Grad at ville overskride Kalkulesummen, der udgjorde 160,000 Kr.

Fabrik-Brand ved Sandnæs. Den 24. November ved 7 Tiden Morgen forsaasagede en Dampeksplosion Ildebrand i Figgen Trikotagefabrik pr. Sandnæs. Fabrikbygningen nedbrændte til Grunden; derimod lykkedes det ved Hjælp af Fabrikkens Sprøiter samt Sprøiter fra Aalgaards Uldvarefabrikker at redde Lagerbygningen. Paa Grund af det stille Veir opstod ingen Fare for Arbeiderboligerne eller Privathusene. Hele Anlægget er assuréret for 360,000 Kroner, hvoraf i „Skaane" 100,000, „Svea" 80,000, „Vesta" 76,000 og „Norden" 50,000. Den brændte Fabrikbygning var assureret for 21,000 Kroner og Maskinerne for 90,000 Kroner. Desuden ødelagdes adskillige Varer af Lageret, der er assureret for 130,000 Kroner.

Nyt fra Danmark.

Forpagtning. Herregaarden „Gammel og Ny Bissertsholm" ca. 800 Tdr. Land, 36 Tdr. Hartkorn er af Ejeren, Godsejer Dinesen bortforpagtet paa 8 Aar til Mejeriforpagter Chr. Larsen af Bissertsholm.

Hun foretraf Pengene. En Rengjøringskone i Nyborg, der for en Tid siden reddede en Dreng fra at drukne, fik Valget mellem Redningsmedaillen og en Belønning paa 32 Kroner. Koner, der sidder i smaa Kaar, valgte de 32 Kroner. Hun burde have begge Dele!

Kvindelig Postmester. Den første Kvinde er bleven Postmester, idet det ledige Postmesterembede i Allinge paa Bornholm er blevet besat med den afdøde Postmesters Datter, Frøken Marchmann. Forøvrigt er Avancementet vistnok regelmæssigt, idet Frøkenen i 30 Aar har gjort Assistenttjeneste hos sin Fader.

Kjøbenhavns Kommunes regnskab for 1903—1904 er nu fremlagt, og man ser, at Underskuddet, som man havde anslaaet til 2½ Mill. Kroner, indskrænker sig til godt 1 Million, og endda er der givet rigeligt 4 Millioner mere ud end budgetteret. Sagen er nemlig, at Indtægterne har været 6 Millioner mere end paaregnet.

Det er især de stærkt stigende Indtægter af Gasværkerne og Elektricitetsværkerne, som man kan takke for det forholdsvis gunstige Resultat.

Overbord. „Hekla" afseilede den 23. November til Amerika fra Kjøbenhavn med ca. 300 Passagerer. Lige før Afgangen faldt en gammel Kone paa nogle og halvtredsindstyve Aar i Vandet. „Hekla"s raske Fører, Kaptejn Egense, der allerede var paa Komandobroen, sprang med fuld Paaklædning i Vandet og bjergede straks Konen, der var ude at følge bortdragende Slægtninge. Naar undtages, at den stakkels gamle Kone blev vaad og fik en stem Skræk i Livet, syntes hun ellers at være sluppet heldig fra Vandgangen. Den raske Redningsmand fik et velfortjent Hurra og var umiddelbart efter paa sin Post oppe paa Broen for at kommandere: Giv los!

Herregaarden Frederikslund ved Furesøen, nær Holte Station, har nylig 2 Gange i Træk været ved at nedbrænde til Grunden, ved Ildspaasættelse. Det var Søndag den 20. November, at der blev sat Ild i Stakkene bag Laden Kl. 5 Eftermiddag. Det lykkedes Ejeren, Proprietær Grüner, hans Familie og Gaardens Folk at bekæmpe Ilden, til der kom 12 Landprøjser til og til den helt slukket. Men næste Dags Eftermiddag blev der sat Ild i Laden, der brændte tilligemed Kostalden. Hestestalden blev reddet, og hele Besætningen kom lykkeligt i Sikkerhed. Det var nogle drukne Vagabonder, som af pur Ondskab havde paasat Ilden og gaaet meget aabenlyst tilværks dermed. Hr. Grüner lider — trods Assurancen — et Tab, bl. a. fordi de brændte Bygninger nylig var forbedrede og moderniserede. Ogsaa Gaardens Elektricitetsværk blev delvis ødelagt.

Elektricitet i Landbruget. Ogsaa i Danmark er man begyndt at anvende Elektriciteten i Landbrugets Tjeneste. I „Elektroteknisk Tidsskrift" for 1. Oktober 1904 omtales f. Eks. et elektrisk Anlæg i Nørrejylland. Sammen med Kraftstationen drives et Savværk, som ligger omtrent midt i en meget betydelig Skovstrækning, der hører under Gaardene: Nørlund og Torstedlund; Affaldet fra Savværket anvendes som Brændsel i Centralstationen. Fra Dynamoen fører en Hovedledning paa omtrent 2,000 Meter til et Knudepunkt, hvorfra Strømmen ledes ud til 3 Gaarde, Nørlund, Torstedlund og Skragelund, der alle tilhører Godsejer Bluhme. Paa Nørlund findes en faststaaende Motor, som driver en Hakkelse- og Knusemaskine, samt en transportabel Motor, som bruges til et selvrensende Tærskeværk. Paa Skragelund driver en fast monteret Motor et Tærskeværk, en Hakkelsmaskine og Centrifugalpumpe, der pumper Vandet op af en Lergrav, som anvendes ved et Teglværk, der er knyttet til Gaarden Torstedlund har en Motor til Tærske- og Hakkelsemaskiner. Hele Savværket belyses elektrisk; paa Gaardene findes Glødelamper omkring Motorerne og Tærskeværkerne.

MANNEN AF BÖRD

och

Qvinnan af Folket.

Roman af Marie Sophie Schwartz

(Forts. från förra numret).

"Deruti har ni fullkomligt rätt, men då man som jag måste vara sin egen herre, vore det något bra gerna önskade vara litet hemma uti. Nu måste jag lemna allt i händerna på andra, utan att förstå om dessa åro vuxne sina platser. Jag har derför mycket tänkt på, om jag kunde få en person, som hade velat öfvertaga det hela och under sin uppsigt hafva inspektorn och förvaltaren."

Stephana hade talat med den största likgiltighet, men haft ögonen fästa på grefven.

"Kan ej herr Lange åtaga sig en dylik husbondes befattning?" frågade Herman.

"Omöjligt. Jacobo förstår icke landt- eller jernbrukshandteringen, och för öfrigt skulle hans tid icke medgifva det, emedan hans verkstad kommer att upptaga det mesta deraf. Hvad som sedan blir öfrigt, behöfver han för att utvidga sitt vetande. Han skulle dö, om han ej finge tillfredsställa sin vetgirighet, sin törst efter ljus i alla de ämnen, som intressera honom." Stephana bytte derefter om samtalsämne.

Då grefven red hem om aftonen, voro hans känslor i fullt tumult. Den sårade och uppretade stoltheten utgjöt sig i bittra anklagelser emot den unga frisinnade kvinnan med sina "pöbelidéer", och ändå såg han detta tjusande och hänförande ansigte, med sitt allvarliga och intelligenta uttryck blicka sig till mötes och liksom vilja tysta ned hans uppretade högmod, och sedan kom den obehagliga känslan att veta, det en af hans förhoppningar om ekonomiskt oberoende gått i kvaf.

Någon tid derefter, då grefvinnan kände sig ovanligt rask, föreslog hon, som ej på ett helt år gjort något besök hos grannarna, att Helfrid och hon skulle aflägga en kontravisit hos fru Stephensen. Herman trodde knappt sina öron, då modern uttalade sitt beslut, och den förvåning han erfor lästes äfven på hans ansigte, så att grefvinnan yttrade:

"Det öfverraskar dig, att jag numera tänker på att öppna umgänge med en främmande person; men ser du, Herman, jag har mina skäl."

"Vågar jag bedja mamma säga mig dem?"

"Och du sjelf inser icke, hvilka de äro?"

"Nej, bästa mamma, det gör jag icke."

"Herman, det der vittnar icke särdeles fördelaktigt om min uppfostran," sade grefvinnan leende, "då du ej af mig lärt hvad jag alltid varit mån om att inskärpa hos er; att vi, som tillhöra den högre adeln och genom vår börd äro ställda öfver de andra samhällsklasserna, väl kunna mankera våra likar, men aldrig dem, som stå under oss; emot dessa böra vi vid alla tillfällen visa oss artiga och aldrig blifva dem skyldiga en höflighet eller låta dem tro att vi vilja stå i skuld till dem. — Just derför att vi icke böra eller kunna ingå i någon förtrolig förbindelse med de ofrälse, är det vår pligt att i vårt yttre förhållande visa, att vi icke vilja vara dem något skyldiga, ehuru aktningen för vår samhällsställning och oss sjelfva hindra oss ifrån all annan beröring med dem än höflighetens. Dessutom bör du icke förglömma, att fru Stephensen utgått ifrån en fransk adlig familj, som nödgats af politiska skäl byta bort sitt ädla namn mot ett ofrälse, hvilket gjort, att dottern blifvit gift med en Stephensen."

Herman kunde icke afhålla sig ifrån att vid dessa moderns ord ihågkomma Stephanas: "Ni är i mina ögon rätt och slätt en vanlig gentleman, som är min granne." — Han suckade. Det stolta blodet sjöd vid minnet af allt hvad Stephana sagt om adeln. Hos denna kvinna, som hyste ett så djupt förakt för hela den klass han tillhörde, ville modern aflägga en nedlåtande visit. Det var den bittraste ironi af ödet att föra tillsammans tvenne varelser sådana som hans mor och Stephana. Herman hade velat gifva mycket för att kunna afböja grefvinnans besök hos den öfver sina rikedomar öfvermodiga egarinnan till Kungsborg, såsom han i sitt hjerta ansåg Stephana. Men för intet pris i verlden hade han velat tillstå, att han, Herman Romarhjerta, låtit en ofrälse kvinna, en främling, hvars karakter och förflutna lif han icke kände, säga sig alla dessa oförskämda saker om adeln, som Stephana sagt. Hans pligt såsom ädling hade varit att aflägsna sig och icke tillåta henne i hans närvaro på ett så skoningslöst sätt förnedra hvad han var van att vörda. Herman ville emellertid på något sätt söka motverka moderns beslut, derför sade han:

"Men har mamma beräknat det smärtsamma i att återse Kungsborg, nu sedan det öfvergått i andras händer? Att åter träda under detta tak, som fordom varit vårt och nu är en främlings?"

"Ja, min son, jag har fullkomligt väl öfvertänkt allt, och kanske är det ett af skälen, hvarför jag så snart besvarar visiten; eljes skulle fru Stephensen kunna tro att nöden tvungit oss att sälja Kungsborg och att jag, nedtryckt deraf, fruktar att se detta vittne till våra förfäders makt och rikedom." Grefvinnan suckade. "Ehuru det är sannt, vill jag icke att hon skall gissa dertill. Tvärtom önskar jag genom mitt besök och under vårt samtal kunna få framställa förlusten af Kungsborg så, att hon icke deruti kan se någon uppoffring eller förödmjukelse."

Helfrid såg på Herman med en egen sorgsen blick, men båda tego. De saknade mod att med ett enda ord taga modern ur den tron, att hon skulle kunna lyckas uti att genom sin framställning misleda Stephana om deras verkliga ekonomiska ställning. På eftermiddagen körde det grefliga ekipaget fram. Då man såg de vackra ståtliga hästarna i sina eleganta seldon, den moderna vagnen med det grefliga vapnet på dörren, den i fullt livré utstyrde kusken, skulle man trott, att den ädla familjen ännu varit i sina välmaktsdagar. Sedan grefinnan, Helfrid och Herman tagit plats inuti vagnen, steg Fredrik upp på kuskbocken, för att icke ens betjenten skulle fattas.

Utan all aning om den ära som väntade henne, hade Stephana och Jacobo strax på eftermiddagen gjort en promenad till häst åt Åkersnäs, och voro nyss hemkomna, då Eklund lät säga till, att grefvinna och grefve Romarhjerta önskade aflägga ett besök hos fru Stephensen. Stephana hade nyss utbytt sin riddrägt emot en svart af siden, då de förnäma gästerna anmäldes. Det var icke utan öfverraskning hon hörde grefvinninan nämnas, och det blixtrade till i Stephanas ögon, då hon kastade en blick i spegeln för att öfvertaga sig att hennes ansigte icke förråde något af hvad hon kände.

"Ack, du stolta kvinna, som hotade sonen med din förbannelse, om han vågade att gifva Elin en hustrus rättigheter, du är gäst här hos mig!" Stephana stannade, tryckte handen mot bröstet och tillade för sig sjelf med ett nästan barnafromt uttryck i blicken: "Gud Fader i himmelen, bevara mig ifrån mig sjelf och alla de känslor af ovilja, som så ofta beherrska mig! Det är såsom kristen jag vill hämna Elin och dervid glömma allt, som kunde göra mig oförsonlig och hård."

Med dessa tankar inträdde hon i salongen och gick att helsa grefvinnan med en så enkel och osökt artighet, att den på en gång vittnade om den bildade och belefvade verldsdamen samt den fördomsfria och af sitt eget värde fullt medvetna menniskan. Det var icke grefvinnan denna aktningsfulla helsning egnades, utan den äldre kvinnan. Herman, som stod bakom modern och systern, då Stephana helsade dem, upprepade i tankarna: "Ni är i mina ögon rätt och slätt en vanlig gentleman." Jacobo och Jane voro äfven inne i salongen, och Stephana presenterade dem med

"Herr Lange, min slägting. Mamsell Smith."

Grefvinnan fann Jacobos utseende ganska fördelaktigt, men hon anmärkte i sitt inre, att dessa menniskor från den nya verlden hade en allt för stor enkelhet i sitt maner Man såg tydligt i deras artighet, att den var en umgängesvana, men att den aldrig egnades personen. Så t. ex. skakade Jocobo helt simpelt grefvens hand utan att dervid inlägga något af denna förbindliga ödmjukhet, som vi svenskar alltid visa dem, som tituleras grefve eller baron. Hans bugning för grefvinnan och fröken var precis sådan, att grefvinnan insåg, det han skulle ha helsat alla bildade fruntimmer lika.

Visiten aflopp likväl till grefvinnans belåtenhet. Stephana hade med skenbart intresse lyssnat till den något vidunderliga förklaring, grefvinnan gjorde om orsaken, hvarför Kungsborg blifvit försåldt. — Hon sade sig aldrig der haft någon trefnad eller helsa och alltid önskat, att hennes man skulle sälja det gamla herresätet och i stället köpa en egendom i någon annan trakt af Sverige.

Herman hade under moderns tal haft ögonen häftade på Stephana och fixerade henne skarpt, för att se hvad verkan de något otroliga orden skulle utöfva på henne, men Stephanas ansigte förblef oförändradt, och icke en enda rörelse i ansigtsmusklerna gaf tilkänna något intryck; endast då grefvinnan sade, att sonen gitvit vika för hennes böner och sålt Kungsborg för att köpa sig en egendom efter hennes smak, märkte Herman en rynkning i Stephanas ögonbryn, och i detsamma såg hon upp på honom. Det låg något i Stephanas ögon, som tydligt uttryckte ogillande, men hon sade ej ett ord, utan då grefvinnan tystnade, bytte hon om samtalsämne och drog nu Jacobo in i konversationen, till icke liten harm för grefve Herman, ty när Jacobo talade, lyssnade man ovilkorligt. Först anslog hans melodiska röst så, att man njöt af att höra dess klang; och sedan låg det i hans kunskapsrika samtal, det varma och enkla sätt, hvarmed han yttrade sig, något som gjorde att han drog uppmärksamheten till sin person. Sjelfva grefvinnan åhörde honom med intresse. Utan att man gaf akt derpå, hade Jacobo ensam blifvit herre öfver samtalet.

När Romarhjertska familjen återvände hem, sutto de alla tre helt tänkfulla. Grefvinnan var kanske den enda, som kände sig nöjd med besöket, men äfven hos henne fanns det något obelåtet, som hon likväl icke kunde gifva form. Då hon granskade Stephanas uppförande, fann hon det förbindligt och fullt af aktning, men ändå saknade grefvinnan detta något i hennes sätt, som ger tillkänna att man är smickrad af den ära, som vederfares.

Helfrid åter kände sig förstämd. Den stolta flickan erfor en viss förödmjukelse vid minnet af moderns högmodiga bemödanden att vilja dölja deras verkliga ekonomiska ställning. Och sedan — dessa samtal i ämnen, hvari Stephanna förföll så hemmastadd! Allt var nytt, och allt tycktes vilja säga åt den unga flickan: du är med all din börd ändå underlägsen dessa menniskor, som du anser stå så långt under dig. — Helfrid erkände genast inom sig denna sin underlägsenhet och den smärtade henne. Då hon tänkte på Jacobo, förstod hon fullkomligt väl, att det icke var de regelmässiga och ifrån led till led öfvergående aristokratiska anletsdragen, som gör menniskan vacker, utan den själ, som lyser fram ur dem. Helfrid led deraf att hon icke till sin stolta börd äfven kunde lägga en öfverlägsen bildning, och hon tyckte, att ett uppodladt vetande var någonting, som adeln i synnerhet borde äga utom och att den i detta afseende, liksom i sin börd, borde stå framom de ofrälse.

Hermans hela inre beherrskades af en allt annat uppslukande känsla: den sårade och förödmjukade stoltheten. Han kände huru Stephanas ringaktning för adeln skulle ha vunnit näring genom moderns ord, och han led af den löjliga prägel af fattigdom och högmod, som nu blifvit tryckt på hans mor. Han föreställde sig, att Stephana och Jacobo skulle rätt hjertligt skratta åt grefvinnan, sedan de rest. Vid den tanken brände hans stolta blod som eld i ådrorna; och likväl hade hans kärlek till modern varit så stor, att han af fruktan, att hon skulle känna förödmjukelsen af deras förändrade ekonomiska ställning allt för tungt, om hon ej fick gifva den den färg hon sjelf ville, icke med ett ord sökt afröja hennes skyrt. Till allt detta kom medvetandet af att känna sin egen underlägsenhet vid Jacobos sida. Att veta, det han egde intet annat företräde framom den der amerikanska uppkomlingen, än sina "anor", om hvilka Stephana yttrat sig så ofördelaktigt, gjorde, att Herman erfor en känsla af ovilja för dessa menniskor, som ifrån första beröringen, han haft med dem, förödmjukat honom. Det var liksom om hans högmod och stolthet förvandlat hans inre till ett enda omätligt sår, och som i sin smärta absorberade alla andra intryck. — Stackars Herman! Du stod ännu blott på första trappsteget, som skulle föra dig ned från den höga ståndpunkt, på hvilken du i din dåraktiga förblindelse ställt dig sjelf och den klass du tillhörde.

Ett par veckor förgingo under verksamhet och en gagnelig omtanke för inbyggarne på Kungsborg; men under en tyst förstämdhet för dem på Furuhof. Grefvinnan begret inom sig sjelf den obemärkta ställning hon genom deras små tillgångar nu innehade; hon begret det Romarhjertska namnets sjunkna glans och sörjde öfver sina barn och sig sjelf, men utan att ett enda ord om denna sorg gick öfver läpparna.

Helfrid anade moderns sorg, läste den i hennes ansigte, och kring den unga flickans hjerta lade sig en tryckande tungsinthet; dertill kom att Herman var alldeles förändrad; tyst och sluten undvek han alla förtroliga samtal med systern och öfverlemnadesig åt ett dystert grubbleri. Helfrid såg allt detta, men utan att kunna afhjelpa detta lidande hos någon af de varelser, som utgjorde hela hennes verld, och äfven hon blef sluten och försjönk i ett tyst svårmod.

En morgon, på tredje veckan efter deras besök på Kungsborg, erhöll Herman följande biljett:

"Herr grefve!

Ifall vägen till Kungsborg ej förefaller er allt för lång, så gör i eftermiddag en ridt hit. Jag önskade få äran tala med er i en affär.

Med aktning,
Stephana Stephensen."

Han slängde biljetten långt utåt bordet, mumlande:

"Hon och jag hafva inga affärer att samtala om," Derpå ryckte han till sig ett brefpapper, doppade pennan och ämnade skrifva ett svar, men vid första ordet kastade han bort det igen och vände sig till Fredrik, som afvaktade hans svar, sägande:

"Helsa, att jag skall komma."

Fredrik gick, och Herman började vandra af och an i biblioteket i synbart upprörd och missnöjd sinnesstämning, under det han mumlade:

"Hvilken ny förödmjukelse skall den der kvinnan nu bereda mig? Jag gjorde orätt, som icke följde min första känsla och skref, att jag icke kunde hafva den äran och innfinna mig. Hvarför låter jag henne beherrska mig, då jag borde för henne känna den djupaste motvilja? — Få nu se, om jag icke får ångra mitt besök derstädes i dag, liksom jag fått göra det hvarje gång jag varit hos henne. Det tycks som ett vidrigt öde satt henne i min väg, for att göra min närvarande belägenhet rätt outhärdlig."

Stephana emottog grefven i paviljongen. Hon helsade honom med ett hjertligt välkommen och räckte honom handen med ett så hänförande uttryck af vänlighet, att Hermans ovilja nästan ögonblickligen försvann. Aldrig tyckte han sig ha sett henne vackrare och mera intagande, aldrig hade hon varit så fullkomligt en älsklig kvinna, och ingenting annat. Alla spår af den der stolta värdigheten, som eljes framlyste hos Stephana, var i dag försvunnen, och då han betraktade henne närmare, föreföll det som om det varit spår af tårar i hennes ansigte, men han kunde ej säga, hvarför han tyckte så.

"I dag har jag bedt att få tala med grefven, och det i ett ämne, som sätter mig i stor förlägenhet. När budet kom med svar, att ni skulle uppfylla min begäran, nästan ångrade jag att ha framställt den."

"Och hvarför? — Är det något jag kan vara till tjenst med, så var öfvertygad att jag med nöje gör allt hvad jag kan."

"Åh, herr grefve, det är en stor tjenst, jag ämnade begära af er, och hvilken jag med lätthet skulle föreslå hvilken som helst annan än er."

"Ni har således ett dåligt begrepp om min ridderlighet."

"Alldeles icke, men jag fruktar edra fördomar."

"Ni anser mig således mycket fördomsfull?"

"Ja, mycket." Stephana teg en stund.

"Innan jag kommer fram med hvad jag ämnade utbedja mig af grefven, så tillåt mig göra ett förslag," sade hon plötsligt.

"Och det vore?"

"Att ni tillåter, det vi under vårt samtal alldeles glömma bort att ni är grefve."

Herman skiftade färg. Stephana räckte honom handen med ett så förbindligt och mildt uttryck i blicken, att han nästan kände sig rörd deraf, och alla intryck af missnöje, sårad stolthet och harm försvunno. Han fattade den framräckta handen och svarade:

"Inför er, min fru, är jag, såsom ni sjelf yttrade, gentleman och ingenting annat."

"Tack! Och ni lofvar mig, att icke en enda gång hänskjuta hvad jag säger under grefvens domslut, utan endast skärskåda det från förnuftets synpunkt?"

"Det lofvar jag."

"Då kan jag tala lugnt och behöfver icke frukta att jag skall såra fördomar, som jag aldrig sjelf kunnat fatta." Stephana gjorde en paus; men återtog genast: "Ni uttalade för en tid sedan den önskan att få arrendera Åkersnäs. Var detta ert allvar?"

"Mitt fullkomliga allvar."

"Hvarför önskade ni det?" Stephana såg Herman rynka ögonbrynen och tillade leende: "Jag tror att den under vårt samtal afskedade grefven.... Vi äro ju öfverens att alldeles förgäta honom."

"Men, min fru, ni gjorde nu en fråga, som.."

"Icke var grannlaga, menar ni. Möjligt att ni rätt bedömer saken. Låt oss dock för en timme samtala som tvenne vänner." Åter smålog hon så mildt och hjertligt emot honom, att hans stolthet bref afväpnad. Halft leende svarade Herman:

"Må göra, min fru! Jag önskade arrendera Åkersnäs för att skapa mig en existens och genom ett verksamt lif försöka åter uppresa den ekonomiska byggnad, som ramlat, och i sitt fall nära nog begrafvit mig." Herman hade talat med fullkomligt lugn röst. På den bleka pannan syntes likväl, att den der bekännelsen kostade honom mycket. I Stephanas ögon lyste ett uttryck af tillfredsställelse.

"Tack, grefve, Romarhjerta, för denna öppna förklaring. Ni har dermed ingifvit mig en känsla af verklig aktning."

"Oaktadt jag är adelsman?"

"Ni är det icke för ögonblicket, vi hafva ju bannlyst grefven," svarade Stephana skämtande; "men", tillade hon allvarsamt, "min aktning har ni i alla fall. Och nu sedan ni sagt mig hvad jag visserligen redan förut visste, har jag ett förslag att göra er. Jag önskade för Kungsborg hafva en husbonde, det vill säga, en person, hvilken iklädde sig en husbondes alla omsorger, bekymmer och noggranna vaksamhet, emot att han med mig delade en viss procent af egendomens afkastning. — Nåväl, skulle ni vilja blifva en sådan kompanjon med mig?"

Stephana hade haft ögonen stadigt häftade på Herman, och ehuru han uppbjöd hela sin förmåga att beherrska sig, kunde han omöjligt hindra, att ögonen sköto blixtar af harm och att han ofrivilligt höjde på hufvudet. Det var också ingenting mer eller mindre hon erbjöd honom, den siste Romarhjerta, än att blifva hennes förste tjenare, en inspektor på hans fäders gods. Ett ögonblick sjöd blodet brännande hett i hans ådror.

Stephana gaf honom ej tid att svara, kanske derför att hon anade, att han, i första besinningslösa utbrottet af sin stolthet, skulle skjuta ifrån sig den hjelp, hon nu erbjöd honom.

"Märk väl, det är ett ordentligt kompaniskap jag föreslår er, och der ingendera af oss kommer att bero af den andra. Jag, som kvinna, kan icke hafva den insigt i bruksrörelsen eller landtbruket, som erfordras för at sköta egendomen och hafva tillsyn öfver underlydande. Ni åter önskar er en verkningskrets, der ni kan vara oberoende och äfven skapa er ekonomiska fördelar. På denna grund föreslår jag er att öfvertaga förvaltningen af alla mina affärer. Jag begär icke, att ni skall fatta ett beslut nu på ögonblicket. Nej, dylika saker behöfva öfvertänkas, men jag ber er tänka derpå. Ehuru motbjudande ni nu finner förslaget, skall ni kanske vid närmare granskning och en lugnare pröfning icke se saken från samma synpunkt. Tro ett: att endast till en verklig gentleman, till hvars heder jag sätter ett obegränsadt förtroende, kunde jag framkasta det förslaget att blifva mitt hufvud; det vill säga: åt hans redlighet och duglighet anförtro hela min ekonomiska existens. Icke sant, herr grefve, ni skall tänka på mitt förslag?" Åter räckte hon honom handen med ett vänskapligt uttryck i röst och blick.

"Jag skall om ett par dagar gifva fru Stephensen svar," sade Herman och förde hennes hand till sina läppar. "Tro mig, jag inser nu fullkomligt väl det ädelmodiga i ert anbud; det är den fattige ädlingen ni på ett grannlaga sätt vill tjena."

"Det skulle ju förutsätta ett personligt intresse hos mig för er, och...."

"Och ett dylikt hyser ni icke?"

"Jo, det gör jag; men icke större, än till hvilken verklig man jag träffer i min väg. Det är ingenting ädelmodigt i mitt förslag, utan tvärtom grundar det sig på ren egoism. Jag behöfver nu hjelp, och man säger mig, att grefve Romarhjerta är en man af den strängaste hederskänsla; han är derjemte en kunnig och driftig landtbrukare, fullkomligt hemma i alla de affärer, som äro förenade med skötseln af ett stort bruk med tillhörande jord. — Hvad är då naturligare än att jag, en äkta amerikanska, van vid att beräkna vinst och förlust, föreslår grefve Romarhjerta att med mig bilda ett bolag?"

"Men dertill fordras att jag skulle kunna sätta in ett kapital i bolaget, min fru. Skulle jag blifva en kompanjon, som icke eger något sådant?"

"Åh, herr grefve, ni är mindre affärsman än jag. Ni har kapitalet af edra insigter, och derpå drager ni en viss ränta. Utan insatsen af detta kapital från er sida, skulle afkastningen af mina

Canadas Nordvest.

HOMESTEAD LAGEN

Alla sectioner med jemna nummer af Kronolanden i Manitoba och Nordvest Territorierna, undantagandes 8 och 26, hvilka ej äro upplåtna för homestead eller reserverade som ved-lotter för settlarne eller för andra ändamål, kunna upptagas som homestead af hvilken person som helst, som är ensam hufvud för en familj, samt hvarje mansperson, som fyllt 18 år, till storleken af en kvartsection å 160 acres, mer eller mindre.

Anmälan för tillträde.

Anmälan göres personligen på landkontoret i det distrikt, der landet är beläget, eller om homestead-tagaren så önskar, må han på begäran hos "The Minister of the Interior," Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", eller till det respektiva lokala landkontoret erhålla rättighet att låta ett ombud uttaga tillträdesbeviset för honom. En afgift af $10.00 erläggas för för tillträde.

Homestead Skyldigheter.

Under den nuvarande homestead-lagen skall skyldigheterna fullbordas på följande sätt, namligen: —

1) Genom att minst sex månader bygga och bo på landet hvarje år under en termin af minst tre år.

2) Om fadern (eller modren om mannen är död) till en person, som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homestead, som af sådan person upptagits, uppfylles, fastskyldigheten under den tiden före patentets erhållande af sådan person genom att vara bosatt hos sin fader eller moder.

3) Om en nybyggare har erhållit patent på sitt första homestead, eller Certificat för utförandet af sådant patent attesterat af i den ordning, som föreskrifves i Dominion Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfylles skyldigheten under tiden före patentets erhållande genom att vara bosatt på sitt första homestead.

4) Om nybyggaren har sin permanenta bostad på farm, som eges af honom i grannskapet af hans homestead, uppfylles bofastskyldigheten genom att vara bosatt uppå nämnda farm.

"Grannskap" i det föregående menas antingen samma township eller ett dermed sammanhängande.

Homesteadtagare, som vill tillgodogöra sig förmånerna af bestämmelserna 2, 3 och 4, måste odla minst 30 acres eller hålla minst 20 kreatur jemte erforderliga stallbyggnader, samt dessutom hafva 80 acres ordentligt inhägnade.

Hvarje homesteadtagare, som brister i att fullgöra homesteadlagens skyldigheter, riskerar att få sitt homestead annullerat och öppnat för nytt tillträde.

Begäran om patent

kan inlemnas vid slutet af de tre åren till den lokala land agenten, underagenten eller homestead-inspektören. Innan denna begäran insändes, måste settlaren gifva sex månaders skriftlig notis till "the Commissioner of Dominion Lands", Ottawa, att han ämnar uttaga patent.

Underrättelser.

Nyanlända invandrare erhålla på immigrantkontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontoret i Manitoba och Nordvest Territorierna underrättelser om det land, som är öppet för tillträde, och från tjenstemännen kostnadsfria råd och upplysningar samt hjelp för att tillförsäkra sig ett passande stycke land; samt klara underrättelser med afseende på land, skogs-, kol- och minerallagarne såväl som kronolanden i jernvägsbältet i British Columbia, erhållas på begäran hos "The Secretary of the Department of the Interior", Ottawa, "The Commissioner of Immigration", Winnipeg, Man., eller till någon Dominion Lands agent i Manitoba.

James Smart,
Vice Inrikesminister.

N. B. — Utom dessa frihemman, till hvilka ofvanstående förordning hänför, finnas tusentals acres af bördigt land tillgängliga för arrende eller köp från jernvägarna eller andra firmor.

ETT SPECIELT FRITT TILLBUD.

Hvarje läsare af denna tidning som skrifver ett brefkort på sitt eget språk och adresserar det till

Scandinavian Department,
Miles Medical Co., Elkhart, Ind.,

emottager fritt tillsändt:

1. En vacker bok med färglagd afbildning af fört gamla lande flagga på omslaget. Skrifven på Ert eget språk. Också en af de följande böcker på engelska:
2. What's Wrong: En underbar 'puzzle' bok, illustrerad.
3. What to Eat: Innehållande nya matsedlar på Frukost, Lunch, Middag och Souper.
4. Character of Faces: Hur man kan läsa sin egen och sina vänners karaktär i anletsdragen. Många illustrationer.
5. The Story of Hands: Hur man kan läsa det förflutna och kommande i handens linier. (Palmistry.)

Glöm ej att skrifva genast och adr.:

Scandinavian Department,
Miles Medical Company, Elkhart, Ind.

ETT OCH ANNAT FRÅN PERCEVAL.

Den tiden af året är nu kommen, då förberedelser göras i nästan alla svenska hem att på våra fäders sätt fira den af alla både små och stora efterlängtade julhögtiden. Vi ha kommit från ett land, i norden, som heter Sverige, till detta land, som vi känna under namnet Canada. Våra fäder visste ej mycket om detta land, innan de eller vi foro hit öfver det stora, vida hafvet. Men att det var ett oerhördt stort och fruktbart land, det viste vi. Och att här var rum äfven för den fattige, det viste vi ock. Så hafva vi nu kommit hit och byggt oss trefliga hem samt kyrka, där Guds heliga ord förkunnas på fädrens älskade tungomål. Men alla både små och stora äro dock gäster och främlingar på jorden, så att Canada är nog ej det rätta förlofvade landet. De, som älska Jesus, ha fått ett bättre land än något jordiskt, nämligen det laadet, där det himmelska Jerusalem är beläget. Om detta land skola vi åter påminnas under den instundande julhögtiden. Ty från det landet kom Jesus-barnet, som föddes i Bethlehem och om hvilket vi sjunga så gladt vid våra barnfäster och annars.

Vidare är den tid af året kommen, då släkt och vänner plåga komma tillsammans för hållande af möten, såsom barnfäster, öfverraskningar, m. m.

Början gjordes den 30 nov, då undertecknad på ett mycket angenämt sätt blef uppvaktad i sitt hem af ett sextiotal personer. Denna bevisade vänlighet var för mig och de öfriga i mitt hem en fullkomlig öfverraskning. Vi viste således ej ordet af, förrän vår ärade pastor N. Lehart i spetsen för en stor skara vänner tog vårt lilla hem i besittning. Därefter tolkade herr pastorn i väl valda ordalag ändamålet med besöket. Att han och de öfriga besökarne ej voro komna såsom fiender, utan såsom verkliga vänner, till bevis därpå öfverlemnade han ett kuvert innehållande $33.25, utgörande en tacksamhetsgåfva för det lilla arbete undertecknad nedlagt inom församlingen. Att detta var en stor och oväntad gåfva är lätt att förstå. Men den vänlighet och kärlek, som var förenad med gåfvan, var för mig ändå större och skall ständigt kvarstå i mitt minne såsom ett särskildt vägmärke på min lefnads väg. Emellertid hade de snälla fruarna medtagit en mängd bakelser och smakliga maträtter, hvilka uppdukades på ett medhafdt s. k. långbord. Därefter serverades en gemensam 'supper', och så förflöt denna angenäma afton med tal, sång och musik tills kl. 10 på kvällen, då pastor Lehart läste Dav. 1 Psalm och gjorde med anledning af den en passande erinran om stundens betydelse samt afslutade med bön.

De äldre börja sedan bryta upp för hemresan, och de yngre stannade tills efter midnatt, tillbringande tiden med att spela, sjunga och leka tillsammans.

Att undertecknad vid denna angenäma öfverraskning kände sig förlägen och i följd däraf ej kunde på ett värdigt sätt frambära sin tacksamhet till hvar och en, säger sig själf. Ber därföre att på detta sätt få frambära ett hjärtligt tack till alla dem, som deltogo i att göra denna afton för mig så minnesrik och angenäm. Och önskar er alla en Glad Jul och ett Godt Nytt År.

P. J. Wikberg.

HÖFLIGHET.

Jag går och tänker på en fråga, som jag själf inte är i stånd att besvara:

Äro vi, svenskar, såsom vi älska att tro, ett af Europas höfligaste folk? Eller äro vi lika höfliga som folk i allmänhet anse sig behöfva vara? Eller äro vi ohöfligare än andra?

Vi få tyvärr icke hänskjuta frågan till besvarande af våra sommarturister. De känna oss ej. Kanske också att de endast känna oss från vår allra bästa sida. En tysk Bædeker, som tilltalar oss på gatan, kan alltid göra sig räkning på att bli behandlad som den mest gynnade nation. Är upplagan fransk, så fördubbla vi vår älskvärdhet, och en engelsman, som kanske i verkligheten endast är shopkeeper i City och i sitt hemland intager en blygsam social ställning, blir hos oss alltid behandlad som om han vore lord och medlem af öfverhuset.

Nej, turisterna känna oss icke. Vi begagna gentemot dem en helt annan rangskala än den vanliga. Låt oss gå till oss själfva!

Bland svenska oseder finns det en, som jag alldeles särskildt afskyr. Jag kan inte hjälpa, att det är mig emot, då i något gladt sällskap en vildt främmande herre tränger sig på och med höjdt glas utbrister:

— Låt oss bli bröder, så kunna vi få skälla på hvarandra!

Den svenska brorskålen bereder ingen af parterna någon fördel. Den innebär ingen som hälst förpliktelse. Man är hvarandra precis lika främmande som förut, men den befriar oss från att i umgängeslifvet bemöta hvarandra med alla de små och nästan omärkliga hänsyn, som i själfva verket förlåna detsamma dess förnämsta behag. Den anses vara ett nationelt uttryck för välvilja och älskvärdhet, men slår alltför ofta upp dörren för motsatsen. Den är intet bevis på naturligt gemyt — en egenskap, som vi alldeles sakna — den utgör endast ett erkännande af vår förunderliga motvilja mot tilltalsordet NI.

Eller kan man se något mindre höfligt än trafiken på våra automater? Det förefaller, som om den öfverallt utomlands medgifna rättigheten att främmande personer slå sig ned vid samma bord hos oss skulle skapa något slags hemlig brorskål. En herre sätter sig midt emot en utan att hälsa. Han tar saltkaret ifrån en utan sticker en tandpetare under näsan. Och han går sin väg som han kommit. På den enklaste tyska bierkneip skulle en sådan person anses som en tölp. Här är det skick och bruk.

Men det finns kanske icke något område, där den svenska höfligheten tar sig så egendomlig ut som i fråga om telefonen. Telegrafstyrelsen har på nyligen anförda klagomål från telegrafstationen i Kalmar sett sig nödsakad att tillgripa särskilda åtgärder mot en därvarande abonnent, som gjort sig skyldig till ohöflighet mot den kvinnliga personalen. Fallet torde vara enastående. Men att så är förhållandet beror säkerligen i vida högre grad på våra telefonisters långmodighet än på den telefonerande allmänhetens höflighet. Ty dessa stackars telefonister få minsann en underlig erfarenhet om publikens takt. Om våra rytande och skrikande telefonvidunder gjorde ett besök på en telefonstation, så skulle de se, att tjänstgöringen redan i och för sig är obehaglig nog. Om de någon gång skulle träffa tillsammans med någon af de små fröknar, som de i sin dagliga trafik behandla som gardister, så skulle de rodna öfver sig själfva.

Men våra telefonister kunna trösta sig. Så snart vi fått luren i hand, äro vi inte artigare mot hvarandra än mot dem. För en tid sedan skulle jag tala i telefonen med en bekant och fick upp orätt nummer, hvarvid följande korta, men uttrycksfulla samtal utspann sig mellan mig och en obekant basröst:

— Är det hos X?
— Hva'?
— Jag fråga' om det är hos X?
— Dra åt — —

Jag frågar:

Äro vi svenskar höfligare än andra nationer, eller äro vi kanske ohöfligare?

Thore Blanche.

ÖRVÄRK.

Det är förvånande huru kvickt man kan bota örvärk genom några få droppar uppvärmd

7 MONKS' OIL.

EN VERKSAM BEHANDLING FÖR KATARR.

Förstör först de baciller, som gifva upphof till sjukdomen. Sedan är det ett antal ömma platser i slemhinnan, som behöfva botas. Alla förutsättningar för en fullkomlig bot för Katarr äro tillfinnandes i välluktande, helande Catarrhozone, som icke endast ögonblickligen dödar bacillerna, utan återställer de af sjukdomen affekterade slemhinnorna till normalt tillstånd och hindrar det återfall, som säkert följer på begagnandet af vanliga mediciner. Catarrhozone är ett vetenskapligt läkemedel för katarr, hvilket lindrar snabbare, är mera behagligt, säkrast att bota, jämfördt med andra mediciner. Att det slår fel är omöjligt, säker bot är garanterad. Begagna endast Catarrhozone. — Två månaders behandling $1.00; proflaska 25c. Skaffa det idag.

FRITT TILLS BOTAD.

Till hvarje lidand, som namdt harnedan, hvilken hanvander sig till mig

Personligen eller genom Posten, skall jag gifva FRITT bruk af min veldsberyktade upptäckt tills botad.

Det är tusenden af personer, hvilka sakna företagsamhet, hvilkas närver äro förslappade, hjärnan omtöcknad, ideer förvirrade, sömn orolig, självförtroende borta, nedstämda och lätt försagda, hvilka äro tröga, ovissa, rädda att företaga något, emedan de ej veta, om de skola lyckas och hvilka alltid önska någon till att handla för dem, det är personer, hvilka hafva alla dessa symptomer, af närvsvaghet och önska nytt lif, nya krafter och ny styrka, det är dessa hvilka jag önskar att försöka mitt botemedel. Jag vet hvad min upptäckt har gjort, för tusende af själ under de 40 åren och så säker är jag af hvad jag kan göra för andra, så att till de tviflande, hvilka ej önska att köpa till ett liberalt nedsatt pris, skall jag göra denna enkla framställning: jag skall låta Eder begagna ett af mina beryktade Herculex

Dr Sandens Elektriska Bälte Fritt tills Ni ar botad

och jag skall ej begära af Eder atts säga på två månader, betala mirgen. Men om det botar eller fullkomligt tillfredsställer Eder, låt os betala en cent i förväg eller på bog då priset af Bältet — i de flesta fall så lågt som $5.00 och om det ej kurerar Eder, sänd då Bältet tillbaka och vår affär är slut. Detta anbud är så rätttramt, att Ni måhända tviflar därpå, men om Ni har det förtroendet att besöka mig, eller skrifva till mig, så försäkrar jag Eder, att jag ej skall missbruka det, genom någon oriktig framställan eller genom att sända Eder något som hälst på C.O.D. Sådan klandervärd handel begagnar jag mig ej utaf. Mitt Bälte har återställt hälsa och kraft till tusende svaga och sjuka personer, det sänder en upplifvande och välgörande lifsström genom hela kroppen medan Ni sofver, det uppfriskar och reglerar en trög blodcirkulation, det försätter hjärnan uti verksamhet och uppfyller kroppen med nytt lif till att fullgöra sina skyldigheter.

Efter en natts begagnande skall Ni känna Eder som en annan människa. Det gifver Eder den styrka, som män sakna hvilka lida af onaturlig flytning, varicocele, impotens, eller allmän svaghet, det botar äfven svag rygg, rheumatismen, lefver-, mag-, och njurlidande, jämte vanligt påkommande illamående o. s. v., och på de vilkor jag utbjuder mitt botemedel, sjuklingar kasta helt enkelt bort lycka och hälsa genom att ej gifva det ett försök. Jag har tusentals intyg från botade patienter, efter sedan alla andra medel misslyckats. Såsom uppfinnaren eller med rätta sagdt "fadern" för behandlingen med Elektriska Bälten, har jag nu uppnått en sådan underbar framgång i behandlingen därmed, så att detta helt naturligt framalstrat en mängd af efterapare af min äkta vara. De efterapa mina Bälten, men min kunskap, härledande sig från så lång praktik, kan ej blifva efterhärmad. Den är af stort värde och gifves fritt till hvar och en som begagnar mitt Bälte. Skrif eller besök mig idag och låt mig förhjälpa Eder till hälsa och lycka, såsom jag gjort med så många andra, och vill jag genast omb estyrå till att gifva Eder mitt Bälte, på vilkor förut nämda och äfven två af de bästa böcker någonsin skrifna på Svenska språket, handlande om Elektricitet och sjukdomars botande därmed. Jag sänder dem fritt förseglade med posten.

Adressera alla bref till

Dr A. T. SANDEN, Dept. L

1151 Broadway, New York City.

VED.

Tamarac, Gran, Pine, Ek o Björk, Pople, bästa slag till lägst möjliga priser.

O. SIMONSON
116 CHARLEY STREET
Telefon 2255

VED KOL

Alla slags Ved och Kolsorter finnes på ager hos undertecknad.
Telef. 79b.
Bostad 96 Dagmar
Lägsta priser
M P PETERSON

KOBOLDS SLAGTERI.

Ni kan vara öfvertygad, att vi alltid ha de bästa; fläsk, bologne, frankfurter, samt tysk blod- och lefver-korf.
Det är best ni försöker dem i dag.
Kobold & Co.
CITY MARKET.

ÄKTA
Kopenhams Snus
—i parti och minut—
Finaste urval af alla slags 'rökvärk
J. ERZINGER
McIntyre Blk.

För den lilla så väl som för farfar. Den är icke allenast god för fullväxt folk utan äfven för barn. Det är alltid tryggdt att hafva till hands ett förråd af

Dr. Peter's
KURIKO

Den botar dem då de äro illamående — gör dem starka och härdiga. Den återställer lifsorganerna till normal verksamhet. Den är icke en apoteksmedicin. Tillhandahålles folket direkt eller genom agenter.

DR. PETER FAHRNEY,
112-114 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILLINOIS.

C. T. ALLBUTT
ARTIST OCH PHOTOGRAF.
har öfvertagit
Bell Photo Studio
207 PACIFIC AVENUE.
Ni skall finna att i denna gamla, säkra och "up to date" Studio fås de bästa resultaten.

OM NI FÖRLORAR VIKT

Är ert system i oordning och ni behöfver Ferrozone för att återuppbygga detsamma. Ferrozone befordrar bildandet af nya väfnader, hälsosamt blod, stärker närverna, och håller ert kroppstillstånd uppe i sin rätta nivå. "Jag förlorade femton 'pund' genom La Grippe" skrifver Cyril Lash i Hartford, "men återvann snart min förra vikt och förbättrade min hälsa genom att begagna Ferrozone. Det är det bästa återuppbyggande och stärkande medel jag någonsin begagnat". Bruka Ferrozone — det tillförsäkrar om hälsa. Pris 50c. hos apotekare.

HAS. MOMBURG PAUL PROZESKY
RÖK
den berömda
REFERENDUM
fabricerad af
HAVANNA CIGARSYNDIKATE

Herr-Ekipering.

Skjortor, Kragar, Halsdukar och näsdukar af Silke samt förfrigt allt som tillhör en första klassen Ekiperingsaffär.

Våra varor äro redbara.
Våra priser likaså.
White & Manahan.
500 Main ... WINNIPEG

ALBERTA-ANNONSER.
GYNNA VÅRA ANNONSÖRER.

Svenskt Handelshus
Wetaskiwin - Alta.

Vi tillhandahåller ett rikt urval af JÄRNVAROR af alla slag, STÅNGSELTRÅD, KAMINER, SPISLAR, Målare Färger och Oljor af olikaslag, samt SKJUTVAPEN, Krut, Hagel och Patroner.

Ett välsorteradt lager afGROCERIER, Fisk, Ansjovis och Norsk Sill, m. m., m. m.allt till dagens lägsta pris, Vi ha ännu kvar ett stort lager af MÖBLER, hvilka vi sälja till Inköpspris, tills de äro slutsålda.

Kom in och blif öfvertygad. Telephone 5
J.B.ANDERSON&Co
EAST RAILWAY STR. — WETASKIWIN, ALTA.

OTTOSEN & SEALUND | WETASKIWIN, ALTA.
Skandinaver!
I Wetaskiwin och omnejd.
SE HIT!

Det vill betala sig för eder att besöka vår butik, då ni kommer till staden. Vi hafva ett utmärkt stort lager af manufacturvaror, färdigsydda kläder, skodon, pälsvaror, m. m. Därjämte hafva vi ett fullt lager af grocerier samt porslinsvaror o. s. v.

The Horse Shoe Store,
OTTOSEN & SEALUND.
Telefon 62. Railway St. East.

Julen kommer

Om Ni behöfver Svenska varor till Jul, såsom:

LUTFISK,
ANSJOVIS,
NORSK FETSILL,
BRUNA BÖNOR, M. M.

Jag har också ett helt lager af SVENSKA VÅFFELJÄRN, samt SVENSK SNUS, och KLÄDESPERSEDLAR af alla slag, dessutom JÄRNVAROR.

För vidare, så kom in hos mig, innan Ni går till staden. så finns det hos mig till billigt pris.

A.N.Stinson, Burnt Lake, Alta

Passande Jul Presenter

Svårt att köpa Julklappar åt de flesta män — är det Hvarför icke gifva honom något som han sätter värde på — en Kostym eller Öfverrock, t. ex.?

Hvilketdera som halst skulle utgöra en beundransvärd gåfva — ingenting mera passande.

Gif oss mått eller tag hit ett gammalt plagg, och vi skola hjälpa Er att göra Ert val.

Vi skola med nöje låta Er byta om, eller lemna pängarna tillbaka, om han icke är belåten.

ANDRA ARTIKLAR.

Om Ni föredrager en Nattrock, ett par Handskar, Halsduk, Halsklade eller någonting elegant i Beklädnadsväg, så var god och kom ihåg, att Ni kan vara säker på att finna de finaste och vackraste moder här.

Vi inbjuda damer, som skola köpa Julklappar åt en man, att KOMMA HIT.

G. E. SALES, Kortvaruhandlare.
Två Butiker, öster om Postkontoret, CALGARY, ALTA

Under eder vistelse i staden, är
Walldorf Hotell
den rätta platsen att stanna på. Första klass inredning. Moderata priser.
Adam Aicker, Leduc, Alta.

För Reparering af Klockor och Smycken, gå först till
R. A. J cobson
den Skandinaviska Urmakaren och Juveleraren. Ett stort urval af Ur och Smycken och juveler alltid på lager. Parti och minuthandel. X
RED DEER, — — ALTA.

Boarding-House
Matservering och rum för resande
har öppnats å LORN STREET, WETASKIWIN.
G. Almstrong.

F. Urquhart
SKRÄDDARE.
Wetaskiwin, — — Alta.
FASON, ARBETE och VARA garanteras. Reparations arbeten utföras med stor skynd samhet.

D:a Baldwin & Dixon
Läkare och Kirurger
Förlossningar måste arrangeras för i tid.
Kontor Walker's Apotek.
WETASKIWIN, ALTA.

Svensk Urmakare.
Reparationer af alla sorters vägg- och fickur utföres omsorgsfullt. Vägg- och fickur samt ett stort urval af ringer finnes ständigt på lager.
NYMAN BROS.
Urmakare,
WETASKIWIN, ALTA

N.O. Oldenburgs
SKRADDERI AFFÄR
Stort lager af tyger. Utför ett välgjordt arbete. Reparationer utföres.
WETASKIWIN - ALTA

Thule,
Land & Colonization Co.
Vetaskiwin Alta.
försaljer land, vildt såväl som "improved" i alla delar af Alberta. Önskar ni köpa er en farm i detta distrikt, skrif till oss.
C OHLIN, J. P.
Manager, Wetaskiwin, Alta.
Ombud i Winnipeg.
K. FLEMMING.
Box 254.

CANADA

Utgifves hvarje hälgfri Onsdag i Winnipeg, Man.

K. FLEMMING,
Redaktör och Utgifvare

"Canada" är den enda skandinaviska Veckotidningen i vestra Canada, utkommer hvarje vecka i 7-spaltigt, 8sidigt format, behandlar uteslutande canadiensiska förhållanden, innehåller nyheter från In- och Utlandet, intressanta följetonger, berättelser, etc. Annonsafdelningen rekommenderas till ett noggrannt studium.

Prenumerationspriset är:—

Helt År (i förskott)	$1.00
Halft År do.	.60
Fjärdedels År do.	.35
Helt År till Sverige,	1.50
Halft År do.	.85

Lokal agenter önskas å alla platser, där landsmän slagit sig ned, och lämnas god provision åt prenumerantsamlare.

Korrespondenser och nyheter, såväl som artiklar och uppsatser som beröra dagens frågor eller våra landsmäns särskillda förhållanden, skola alltid finna plats i tidningens spalter, såvida de ej komma i kollision med tryckfrihetslförordningen.

Tryckeri och Kontor är beläget å 259 Fountain Street, invid Sv. lut. kyrkan, och inviteras landsmännen till besök.

Bokhandel i förening med tryckeriet. Rikhaltig svensk och norsk o. dansk litteratur, ordböcker och läroböcker i engelska språket.

Prenumerationsmedel insändas så väl i registrerådt bref, som Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare behöfva ej registreras.

Adressera:—

CANADA,
259 Fountain St.,
Winnipeg, Man.

GOD JUL!

Tillönskas våra landsmän i Canadas bygder.

Redaktionen.

Fabriksdriften i Förenta Staterna, med en arbetararmé af 5½ miljoner, visar ett tillverkningsvärde af öfver 2,600 millioner pund sterling, eller 34 pund pr invånare.

Storbritanien och Irland hade år 1900 en arbetararmé af 9 millioner, men tillverkningsvärdet var endast 1,600 millioner pund, eller mindre än hälften af Förenta Staternas med endast 5½ million arbetare.

Tyskland kommer No. 3 i ordningen, med 10 millioner arbetare och 900 tusen pund . produkter.

Canada öfvergår proportionsvis Förenta Staterna, ty med en befolkning af 4,800,000 var tillverkningsvärdet 176 millioner pund, eller 37 pund pr invånare.

SAGANS MAKT.

Man behöfver ej anses öfverdrifva, om man påstår, att inga uppdiktade händelser kunnat i likhet med sagorna bestå i hundrade-, ja tusentals år, om de ej varit för mänsklighetens bästa. Det onda och fördärfbringande måste ju dö ut, och endast det sunda och välgörande kan motstå seklernas krossande tyngd. Föräldrar böra därför fylla barnens inbillning med goda sagor, ty dessa inverka på och utbilda inbillningskraften i sund riktning. Den person, man eller kvinna, som i sitt minne ej kan framkalla de gyllene stunder af sagodrömmar, måste hafva haft oförnuftiga föräldrar, och man måste känna sig sorgsen öfver, att en medmänniska kunnat mista så mycken glädje som sagan gifvgr.

NORDSJÖ-HÄNDELSEN.

Enär denna våldshandling från ryssarnes sida mot de engelska fiskarena snart skall behandlas af den parterna emellan antagna skiljedomstolen, torde vara af intresse att veta, huru de olika rapporterna te sig.

Den [illegible] af ryska östersjöflottan [illegible] in i den engelska fiskeflottan, natt på den en half timme samt berof sig sedan i väg utan att ens efterhöra hvad skada gjorts.

Efter något dröjsmål sände ryske amiralen Rojestvensky sin rapport, i hvilken han framlade följande 5 punkter:

1. Att torpedobåtar funnos bland fiskarflottan.
2. Att fiskarflottan var ovanligt talrik.
3. Att fiskarflottan befann sig ganska lågt från fiskeplatsen.
4. Att kanonskott hördes från fiskarbåtarna.
5. Att ryska transportskeppet "Amadul" var "omgifvet af okända fartyg".

Ägarne af fiskarfartygen förneka på det bestämdaste ofvanstående paragrafer och rapportera följande:

1. Att ingen torpedobåt af något slag medföljde fiskarflottan.
2. Att fiskarflottan ej var större än vanligt.
3. Att fiskarflottan ingalunda befann sig på betydligt afstånd från fiskeplatsen. Östersjöflottan hade däremot styrt ur den vanliga segelleden och befann sig 30 mil från sin rätta kurs.
4. Att kaptenerna på de olika fiskarfartygen på det bestämdaste förneka, att något kanonskott fyrats af. En grön raket uppsändes från ångaren Ruff, hvilkens kapten titulerar fiskeflottans amiral, men det svaga ljudet af denna raket kunde ingalunda förhknas vid ett kanonskott.
5. Att den enda utsagon i amiralens rapport, som är sann, är att Amadul var omgifven af fartyg. Detta berodde emellertid helt enkelt på det faktum, att skvadronen seglade rätt in i midten af fiskarflottan.

Ryske tsaren telegraferade kung Edward, uttryckande sin ledsnad öfver "olyckan" och lofvade att kvarhålla nödiga vittnen.

Fyra ryska officerare kvarhöllos därför i Vigo, Spanien, och de skola examineras vid påkommande förhör.

Mångt och mycket har skrifvits med anledning af ofvannämde "händelse". En militär författare tror, att det ej berodde på något misstag samt att Ryssland sökt framkalla gräl med England på grund af följande skäl:

1. Om Ryssland skulle mista både Mukden och Port Arthur, blefve det nödvändigt att söka fred — en sak som blefve ytterst förödmjukande för nationen.
2. De göra försök att afsluta kriget utan att förlora något af sitt anseende.
3. Detta kan endast ske genom att få en tredje nation inblandad.
4. Om England förklarar krig mot Ryssland, måste Frankrike hjälpa Ryssland.
5. Om Frankrike förenar sig med Ryssland, kommer Tyskland att göra detsamma.
6. Om fara förelåge för krig mellan England och Frankrike, skulle båda nationerna bemöda sig att förebygga ett utbrott af kriget.

Vår författare tror sig därför kunna säga, att Nordsjö-händelsen ingalunda var något misstag.

En korrespondent från Hull, fiskarflottans hem, är fullt öfvertygad, att planen var öfverlagd. Han bemärker, att första afdelningen af flottan passerade fiskarfartygen utan att taga någon notis om dem. Så kommer andra afdelningen tätt upp till fiskarena, hvilka sysslade med att rengöra sin fisk och höllo upp fisk för att visa hvad de gjorde.

Man må säga, att ryska sjömän äro oerfarna, men att de ej skulle känna igen en fiskarbåt är nonsens. De ryska fartygen äro dessutom till största delen bemannade med finnar, hvilka äro de bästa sjömän de ha. Finnarne känna Nordsjön och fiskarfartyg.

Efter att hafva gjort undersökning, fortsattes skjutandet, hvari fyra fartyg deltogo, och fortgick detsamma i 20 minuter.

Hvad slags skjutning var det? Gå och bese båtarne! Man har ej öfverdrifvit saken, tvärsom den har behandlats med mycken sans. Mino liknade ett såll både i fören och aktern. Skotthålen äro 2½ tum i diameter och hafva synbarligen gjorts af kulor från kulsprutor. Båten träffades dessutom af en granat, af hvilken kaptenen plockade upp flere bitar.

Moulmein mottog ej så många kulor, men träffades både i fören och aktern. Hufvudsumman af det hela är, att de ryska kanoniärerna skötо bra.

Så långt de skrifvande. Den blifvande undersökningen kommer att göras grundligt, och ryska regeringen torde få betala vackert för detta misstag, som troligen, ej osannolikt, var planlagdt.

slutet ett plötsligt mola började visa sig.

Vintera är kommen,
Hör stormarne gny.
Hvar och en behöfver
En öfverrock ny.
Hvar skall man få en
För billigt pris.
Stark, fin och gjord
Uppå bästa vis.
Svaret det bästa.
Det veta vi.
Jo, på LOGAN
hos **STENDAHL,**
i hans skrädderi.
Reparering af alla slags pälsvaror.
Två butiker: 210½ Logan ave. och 287, hörnet af, Logan och Gwendorline.
Högaktningsfullt
J. E. STENDAHL.

DET ÄR FARLIGT ATT HA DÅLIGA NJURAR.

Experimentera icke med billiga, arliga patentmediciner. Skaffa Er den osvikliga, säkra boten

FERROZONE.

Tusentals behålla sig vid fullkomlig hälsa och fria från njuråkommor genom Ferrozone. Bland dem som uttrycka sig i de mest berömmande ordalag om Ferrozone är Mr. Chas. F. Olive, af "the Gazette", St. John, N. B.: "Under sju års tid hade jag njurlidande," säger Mr. Olive, tills jag helt nyligen led tortyr. För några månader sedan antog mitt tillstånd en mycket allvarlig form. Jag rådfrågade flere läkare i staden, tog in olika slags piller, men utan ringaste hjälp. Jag led af intensiv smärta i ljumsken, och den tilltagande svårigheten af min åkomma dref mig att försöka Ferrozone. Det gaf mig hastig lindring, och tt halft dussin askar botade. Ferrozone kan jag rekommendera särskildt som ett medel för dåliga njurar". — Chas. F. Olive.

Ferrozone icke allenast botar njuråkommor, utan också sådana krämpor som Rheumatism, Gikt, Ländvärk, Hudutslag, Sockersjuka Dåsighet och Nervositet, som äro föforsakade af att njurarna äro i oordning. Det neutraliserar och förstör allt gift i systemet, renar blodet, och rycker upp förslappad energi. Den är på samma gång mild och säker. Kostar 50c. pr ask, eller sex för $2.50. Öfverallt hos apotekare, eller pr post från the Ferrozone Company, Kingston, Ont. Uraktlåt icke att skaffa er Ferrozone genast—det skall göra er friak.

KYLSÅR.

En del folk är mycket utsatt för denna åkomma under vintern. Den kan kvickt botas genom att smörja på uppvärmd

7 MONKS' OIL.

BILJETT-KONTOR 391 MAIN — NORTHERN PACIFIC — 1446

$40

med "stop-over via ST PAUL och CHICAGO amt öfriga platser i östra Canada såväl som västerut.

Låga taxor till GAMLA LANDET ill salu från d. 28 november till d. 31 dec.

Och privilegium af förlängning id bestämmelseorten, om en liten xtra betalning erlägges. Tio dar, då Ni reser åt ett håll — 15 dagar fram och tillbaka.

Northern Pacific är den enda bana, som går ut från Winnipeg och har Pullmans sofvagnar.

DAGLIGEN — 1.45 E. M.

LIKBESÖRJARE

J. Thomson & Co.
501 MAIN STREET
Midt emot City Hall. Telefon 1.

Clark Br & Hughes
186 JAMES STREET EAST

A. S. BARDAL
Be raf ings Byrå
Begrafningar utföras fornt och till moderat pris.
Hyrkuskverk, 1a kl. droskor.
Telefon 306.
A dr: cor. ROSS & NENA S

KALOMEL RUINERAR

Kroppen och skulle endast nyttjas efter läkares föreskrift. Då ni behöfver ett mildt laxermedel, så tag Dr. Hamilton's Piller af Mandrake och Butternut. Inga knipande eller andra smärtor, säker hjälp för Hufvudvärk, Förstoppning och Trög Lefver. Bruka endast Dr. Hamilton's Piller. Pris 25c.

Dominion Bank
Kapital $6,000,000.
Reserv $6,000,000.
Allmän bankrörelse.
Spabancs Afdelning
med högsta ränta.
Svenska, norska och danska penningar växlas.
Afdelningskontor:
Hörnet af Main och McDermot str.
North End Branch
Main str., invid C. P. R. stationen.

Finaste slag af viner, likörer och algrrer. Första klass inredning.
The Market Hotel
Midt emot City Market.
145 Princess street
Pris: 1.50 per dag
P. O'CONNEL, Prop.

BYGGNADS RITNINGAR
och FÖRSLAG utföres af
ALB. ERIKSON, Ingeniör.
257 Fountain st.

Logen N:o 10
Framtidens Hopp
af I. O. G. T.
möte andra och fjärde torsdagen i hvarje månad, kl. half nio e. m., å Fairbanks Hall, hörnet af Main st. och Selkirk ave.
ALF. EGNELL, L. D.
543 Ross str.

50 YEARS' EXPERIENCE
PATENTS
TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS &c.
Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the
Scientific American.
A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, $3 a year; four months, $1. Sold by all newsdealers.
MUNN & Co. 361 Broadway, New York
Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

Skandinaviska sjukhjälpsföreningen "NORDEN"
möter andra onsdagen hvarje månad kl. 8 e. m. i Clements Bl., Main St
Kvartalsafgift 25 cents.
O. Fagerberg,
Finanssekreterare.
428 Fonseca.

PATENTS
PROMPTLY SECURED
Write for our interesting books "Inventor's Help" and "How you are swindled." Send us a rough sketch or model of your invention or improvement and we will tell you free our opinion as to whether it is probably patentable. Rejected applications have often been successfully prosecuted by us. We conduct fully equipped offices in Montreal and Washington; this qualifies us to promptly dispatch work and quickly secure Patents as broad as the invention. Highest references furnished.
Patents procured through Marion & Marion receive special notice without charge in over 100 newspapers distributed throughout the Dominion.
Specialty:—Patent business of Manufacturers and Engineers.
MARION & MARION
Patent Experts and Solicitors
Offices: New York Life B'd'g, Montreal; Atlantic Bldg, Washington D.C.

Farmland i Canada
Ni kan få 320 acres för 3.50 pr acre. Nära järnvägsstation. Skrif eller besök os snart för upplysningar. Byggnadslotter i alla delar af staten.
JOHN A. OLSON,
598 Main str. Room 3 Winnipeg.

Liberalt Anbud.
$1.25
betalar årsprenumerationen på den stora Veckotidningen
"CANADA"
jäme den illustrerade och välredigerade familje- och landtbruks tidningen "(semi-månatlig)
"ODAL MINNEN"
Bästa, billigaste väg att remittera pänningar är att köpa en Postal Note på postkontoret.

Följande böcker hafva, bland andra, nyligen inkommit och finnes till salu på Canadas kontor, 259 Fountain street.

Grin-Olle, en samling skämt, illustrerad.	0.50
"Irma", af Jenny Brn	0.50
Bilder och Vrängbilder, 2 d.	0.60
Bland munkar och nunnor	0.25
"Sagor" af Albr. Segerstedt	0.25
Räddande engel och drottning, M. S. Schwartz	0.25
Hökstugan	0.25
Hittebarnet från Smolensk	
Guds vägar äro underbara	0.25
Svenska sånger af Sv. Ståhl inbunden	0.50
100 Timer i Engelsk, Norsk. engelsk, inbunden	0.75
ckordbö cker på Svenska och norska från 25 till 75 cts.	
Svenska sångboken, en samling populära sånger	0.50
Lars Bondesons populara sånger o. kupletter	0.50
Lasse Maja	0.75
Brottare-Joe	0.50
James Bröderna	0.50
Kampen för en brud	0.50
Svarta Gestalten	0.50
Brudens Hemlighet	0.50
New Yorks mysterier	0.50
Arfstvisten	0.50
Smuggl'arens Dotter	0.50
Genoveva	0.50
På Villovägar	0.50
Handbojor och Armband	0.50

Skandia Hotel
307 PATRICK STR.,
8 block vester om Caldes office.
är rätta platsen att stanna under ervistelse i Winnipeg. Ny och modern inredning. Moderata priser. Telefon 2384. M. A MEYER.

Marriage License
hos
J E Forslund

Mrs Emma Olson
TOLF ÅRS PRAKTIK
EXAMINERAD SVENSK BARNMORSKA
Hörn. Sutherland och Charley st

Skand. Advokat
THOMAS H. JOHNSON,
Barrister, Solicitor etc.
Kontor: Room 33, CANADA LIFE BUILDING, nörnet af Main och Portage Ave.

Dr. O. Bjornson
Wiliam & Nena
Mottagningstid 1.30—3, 7—8 e. m. Telefon 89

Se hit.
De som önska sina skinnplagg reparerade till vintern torde billigast och skyndsammast utföras af undertecknad, som drifvit egen affär i 30 års tid och är kunnig i allt hvad till buntmakeriyrket hörer.
W. F. FIX,
80 Martha St
Winnipeg, Man.

For a Business Education
Vi utbilda till affärsskicklighet. Vi undervisa i det s. k. Budget systemets BOKHÅLLERI, samt al t ll en HANDELSSKOLA höran e änn en. Skrif efter, eller besök os för vidare upplysningar.
Aftonsk ol för dem, som önska lära sig engelska språket.
G. W. DONALD,
Sekreterare.

BELL PIANON ORGLAR
de bästa af alla.
WINNIPEG
Hufvud-Agent: PIANO & ORGAN CO.
Manitoba Hall, 295 Portage Ave

The Excelsior Life Insurance
För våra populära och resonabla Liffösäkringspolicer hänvänd eder till undertecknad för vilkor etc.
Pengar utlånas på Farm- och Stadsegendom mot låg ränta, där lif försäkringspolice finnes.
A. HALLONQVIST.
Special agent, Ellen 2?? st.

Dr. T. G. Hamilton
Läkare
LOUISE BRIDGE. Winnipeg
Phone 3042.

SNUFVA.
Om ni oupphörligt nyser och behöfver 4 till 5 näsdukar om dagen, kan ni få denna åkomma botad på en natt medelst
"7 MONKS' CATARRH CURE".

REMINGTON-LEE JAKTGEVAR

45—90 och 303, brittiska armens storlek, på lager, försedda med vanligt jakt eller Lyman sikte. Dessa gevär äro speciellt afsedda för jakt på stort villebråd. Den stora hastigheten och genomträngningsförmågan, förenadem den smidiga kolven och långa pipan göra dessa gevär till ett ideal för svårskjutet villebråd.

Gevären äro försedda med fyra magasiner hållande fem patroner hvardera, hvilket möjliggör aflossande af tjugu skott på en oroligt kort tid och utan att behöfva omfylla magasinen. Genom att pressa haken tran för hanen kunna alla patroner blifva utsagna på ett ögonblick utan någon som helst fara för explosion, som lätt kan hända när patron ernas nästa tagas ut medelst operation med vanlig laddning. Utrustad med "Lyman Ivory bead front sight" och "Lyman rear leaf sight" med höjd eller rakt yta, hvitlackerad för skjutning i mörker samt Lyman Remington Lee modell pipolte mo två synhål, en för mål skjutning och en för jakt. Om så önskas e hålles, med geväret ett trappsik e. Därför kan sägas att geväret med för all slags skjutning, från den enklaste målskjutni g till jakt på stora djur på farliga öppna platser å prärierna och i bergregionen hvarvid detta gevärs fördelar komma till pass. Pris $35 pr styck. Lamna gevär med vanligt rikte $60.

För stor skottvidd vilja vi rekommendera 303 British eller Lee Metford storleken med samma patroner som användas af Canadas och Storbritaniens arme

Starka segelduksfodral med läderbrm och kanter för dessa gevär $1.50. Rengörare 75 cents. Stevens Gevärsolja, 15c. pr tub; trebladad sort 25 cent fla ka. 303 "Soft nose" patroner $1.35 per 1 dajon 20 st.; 303 hard point $1.00 pr 100; 45—90 "Soft nose" $1.15 per låda om 20 st.; 45—0 "Soft nose" med större skjuthastighet $1.35 pr låda om 20 st. Patronbälten $1.00 och $1.25 st.

GILMER & CO.,
551 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

HUSMÖDRAR!
ZÖRSÖK SKANDIA BAGERIS UTMÄRKTA
Bröd=Sorter

KNÄCKEBRÖD	SVENSKA LIMPOR
SKORPOR	SMÅBRÖD
SÖDERTELJE KRINGLOR	SPISBRÖD

Till salu hos våra handlande. Handlande i landsorten bedes tillskrifva oss om priser på spisbröd.
Scandia Bakery Co., 1053 Main Str

Byggnadsvirke
FÖNSTER,
DÖRRAR,
FÖNSTERRAMAR
Dörr-Fanel af Ek en specialite
Vi tillverka kulört fönsterglas. Glas för kyrkor, etc.
MÅLAREFÄRGER, GLAS och BORSTAR. Besök oss och efter våra priser.
TheWInnipeg Paint &Glass Co., Ltd
Phone 1781 Notre Dame east

Atlantic Steamship Agency
BILJETTER
till och från alla Skandinaviska och Finska platser genom följande linier:

Dominion Linien	"Canada"	from Portland, Dec.	10.
Allan "	"Corinthian"	" St. John, "	10.
" "	"	" Halifax "	12.
Can. Pa . Ry Atlantic Service	"Lake Champlain"	" St. John "	3.

W. F. P. Cummings,
General Steamship Agent,
C. P. R. Office, WINNIPG, MAN.

Crotty, Love & Co.
Real Estate Agentur.
Farmland alla delar af Nordvästern till låga priser och lätta villkor
Stads Egendomar den största förteckning på Hus och Tomter
BRAND FÖRSÄKRING - LÅN Å EGENDOM.
Besök vårt kontor
515 Main Street, - Winnipeg
midt emot City Hall

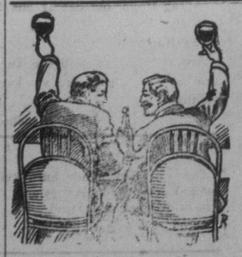

Eder Helsa
blifver varaktig om Ni dricker
REDWOOD LAGER
emedan detta beer är garanterade absolut rent, och är omsorgsfulla bryggadt och lagradt.
Begär det öfverallt
E. L. Drewry, Mfr.,
WINNIPEG.

Skandinaver! Se hit!
Undertecknade har öppnat bageriförelse och tillverka åtskilliga svenska brödsorter såsom spisbröd, skorpor, limpor, kaffebröd, m. m Vår princip är godt bröd till möjligaste lägsta priser. Till salu hos de flesta svenska handlande.
Charlie Johnson, & Co.
Lincoln Park

Canada Permanant Western Canada
MORTGGE CORPORTION.
Hufvudkontor: Toronto, Afdelningskontor; Winnipeg.
Penningar utlånas på fastighet eller land mot lägsta gällande ränta
Farmland till salu. Köpare skall finna det förmånligt att examinera vår lista först. Skrif efter vidare upplysningar till
W. M. FISHER,
Manager Manitoba Branch

pengar blifva så betydligt mindre, att ni alltid kan räkna på att i bolaget hafva insatt en icke obetydlig summa. Men låt oss icke mera tala härom! Minns det, att vi amerikanare icke äro särdeles begifna på uppoffringar, utan styras alltid af vårt eget intresse. Vi äro egoister." Omöjligt vore att återgifva den ton, hvarmed hon uttalade ordet "egoister"; det låg i den ett eget smekande tonfall.—Utan att Hermann fick tid att säga något vidare i ämnet, pekade hon på en tafla, som satt på väggen. Den föreställde en ung italiensk bondkvinna, som har en stor fruktkorg på hufvudet och ett sofvande barn på venstra armen. Man såg, att den dubbla bördan var tung, att hennes krafter voro uttömda; men i blicken, som tycktes komma henne att glömma egen trötthet.

"Hvad tycker ni om den der taflan?" Herman steg upp och gick fram för att betrakta den närmare.

"Den är särdeles vacker," svarade han. "Ett sådant uttryck kan endast en mors ansigte erhålla."

"Eller en kvinnas, som älskar," sade Stephana med hviskande stämma. Herman kände sitt hjerta slå lifligt vid uttrycket i hennes röst och vände sig hastigt om. Stephana hade äfven stigit upp och stod bakom honom med ögonen fästa på taflan. De halföppna läpparna darrade lindrigt, och i blicken låg en hel verld af känslor.

"Ni tror således, att det gifs en kärlek, som är lika mäktig och stark som en mors?"

"Ja! Den en kvinna erfar, då hon första gången älskar. 'Barnet kan glömma sin mor, modern sitt barn, men aldrig glömmer kvinnan den man, hon gaf sin första kärlek,' säger en stor författare, och han har rätt." Stephanas kinder betäcktes af en varm rodnad. Herman betraktade henne tigande, och derunder tyckte han sig höras lagen af sitt eget hjerta. En paus uppstod, hvarefter Stephana vände sig till Herman med de orden:

"Vet ni hvem som målat det der stycket?"

"Nej."

"Jacobo Lange."

"Men herr Lange är ju mekanikus?"

"Till yrket ja, men hos honom finnes äfven ett artistiskt element och detta är en produkt deraf. I Amerika förnedras icke artisten af att tillika vara en praktiskt duglig person. Tvärtom, ju mångsidigare en menniska är, desto högre aktning åtnjuter hon."

En halftimme derefter red grefven hem.

Mot aftonen återkom Jacobo från Åkersnäs. Han uppsökte Stephana och fann henne i paviljongen.

"Nåå, hur upptog grefven förslaget?" frågade han.

"Sannerligen jag det vet," svarade Stephana med ett matt leende. "Det första intrycket var naturligtvis sårad stolthet; det andra en rörelse af — Gud vet hvad."

"Af erkänsla!" Jacobo såg småleende på Stephana, under det han lekte med fransarne på hennes klädningsärm.

"Åh nej, det var rörelse af medgifvande, att jag menade väl. Jag fruktar emellertid, att hela förslaget kommer att stranda emot hans högmod."

"Elin skulle ju skrifva och öfvertala honom, att såsom hans laga rätt är, taga hennes förmögenhet i besittning?"

"Ja, hennes bref bör han, enligt min uträkning, erhålla i afton. Derför har jag i dag gjort honom mitt förslag. Jag vet, att hans ekonomiska utsigter äro ganska mörka. Nu beredes honom tvenne utvägar att göra dem ljusare. Min aktning för honom skall helt och hållet komma att bero på hvilket val han nu gör. Emottager han, efter tio års förlopp, tillbudet att af en förskjuten och föraktad hustru draga en ekonomisk fördel, då är han sannerligen en man utan ära, just en värdig 'ädling' och all vidare beröring mellan honom och mig är då slut. Elin må sedan ensam besluta öfver framtiden. Föredrager han deremot mitt tillbud, då är han en man, som hellre med heder arbetar sjelf på sin existens, än emottager den af en kvinna, som han anser ovärdig att vara sin maka. Han försonar genom et dylikt handlingssätt mycket af hvad hans högmod brutit."

"Men om han afslår båda anbuden?"

"Nåväl, då förblir han sin stolta karakter trogen och förnedrar den åtminstone icke genom en lumpen egennytta." Stephana stödde hufvudet med en trött rörelse emot ryggstödet af emman och såg sorgset framför sig.

"Kommer Stephana ihåg, att du en gång tillerkände mig om en sällsam förmåga att kunna läsa dina tankar och gissa till dina känslor?"

"Ganska väl erinrar jag mig det, men" — Stephana rodnade — "du ämnar väl icke nu läsa i min själ och tolka hvad der föregår?"

"Tolkningen är öfverflödig; men jag vill blott varnande säga: akta dig, lek ej med en eld, som kan bränna."

Stephana såg nästan kallt på Jacobo.

"Stephana, hvartill gagnar det att bakom den der blicken vilja dölja sanningen. Tror du verkligen, att jag deraf kan bedragas eller vilseledas?"

"Jacobo, hvad vill du säga?"

"Att Stephana, som för några år tillbaka sade: 'kärlek är främmande för mig och måste alltid förblifva det', nu löper fara att....."

"Göra bekantskap dermed menar du." Stephana lade sin hand på Jacobos skuldra. "Och Herman Romarhjerta skulle vara den, som kunde uppväcka denna känsla? Ack, Jacobo, emellan honom och mig ligger en hel afgrund."

Jacobo betraktade henne tigande med ett sorgset uttryck. Derefter återtog hon:

"Ämnar Elin sig till Sverige?"

"Ja, nästa sommar. Men säg mig, Jacobo, hvad har du emot Elin?"

"Att hon icke är sann. Allt hos henne är spel. Hon är en utmärkt skådespelerska, och på scenen skulle jag ha beundrat henne, men i verkliga lifvet utgör hon min plåga. Jag älskar sanning, och hvad som icke är sant, är mig motbjudande. Då jag en gång sett att en menniska hycklat, då tror jag, att hon gör det i allt; och denna Elin har jag sett med lätthet spela alla möjliga roler."

Stephana satt tankfull.

"Du har rätt till en del, hon är verkligen mäktig att utföra hvilken rol som helst; men betänk också, att omständigheterna gjort henne till hvad hon är! Jag, som känt Elin från yngre år, jag vet att grunden är god, ehuru förakt och lidande gjort henne till ett dårskapens offer; menniskorna ha lekt med henne; nu leker hon i sin tur med dem."

"Möjligtvis dömer jag för strängt, och hon är kanske bättre än jag förmodar."

En hel vecka gick till ända utan att Stephana hörde något från grefve Herman. Hon började redan taga för afgjordt, att han ingått på Elins förslag, att han skulle förvalta och disponera öfver hennes förmögenhet. I denna sin förmodan stärktes Stephana ännu mera, då hon fick höra, att Herman rest bort.

En lördagsafton, något öfver åtta dagar sedan grefven var på Kungsborg, hade Stephana gått upp i den öfre våningen. Jacobo var rest till hufvudstaden i affärer; Jane var sysselsatt att åt de fattige göra den vanlige lördagsutdelningen.

Tankfull vandrade Stephana genom den del af våningen, der den gammalmodiga möbleringen ännu stod orörd, ty ena hälften af praktvåningen var under reparation. Hon stannade på återvägen i tafvelgalleriet, der en mängd utmärkt vackra och värdefulla taflor blifvit upphängda. Stephanas blick fästes dock icke på någon af dem, utan hon blef stående framför det enda porträtt som fanns, nemligen: porträttet af grefvinnan Gunilla, den bretagniska fiskaredottern. Med armarna i kors öfver bröstet och hufvudet tillbakakastadt, betraktade Stephana bilden af denna sköna och troligen olyckliga kvinna, hvilken den stolta slägten förskjutit. Huru länge hon så stod, visste hon icke, ty den ena tanken och känslan hade aflöst den andra.

"Förlåt, att jag så här på egen hand uppsökt er, min fru", yttrade en välkänd röst helt plötsligt bakom Stephana. Hon spratt till och vände sig hastigt om. Det var grefve Herman. I detsamma Stephana vände sitt ansigte emot honom, stannade hans blick öfverraskad på Stephana, hvilkens ansigte nu var öfverhöljdt af tårar, en syn, som ovilkorligen tvang Herman att flytta ögonen från henne på den tafla, hon skärskådat; och till sin förvåning igenkände han Gunillas porträtt. Vid den rörelse af förundran han gjorde, hade Stephana fullkomligt hemtat sig, bortströk med en hastig rörelse tårarna från kinden, sägande:

"Välkommen, herr grefve! Jag började tro, att ni föresatt er att icke mer besöka Kungsborg."

"En sådan glömska af hvad artighet kräfver, skulle jag väl aldrig kunnat låta komma mig till last!" De stodo nu bredvid hvarandra, midt för grefvinnan Gunillas porträtt.

"Hvad intresse har denna tafla för er, min fru? Hvarför har ni önskat behålla den?" frågade Herman.

"Derför att hon var förskjuten," sade Stephana allvarligt, nästan sorgset.

"Känner ni hennes historia?"

"Nej, icke mycket."

"Och ändå kan åsynen af denna bild framkalla tårar i edra ögon."

"En inre röst säger mig, att hon har varit olycklig. Jag har, under det jag betraktade henne, i mitt inre genomlefvat alla de kval af förödmjukelse, obesvarad kärlek, glömska och oförtjent förakt, som utgjort denna stackars kvinnas följeslagare genom lifvet. — Herr grefve, hon har säkert lidit mycket, och huru orättvist, att i oförnuftigt högmod döma hénne till alla dessa lidanden, derför att hon var ett folkets barn. Arma kvinna, ensam och förskjuten!" tillade hon hviskande.

Herman teg; ett pinsamt minne anklagade i detta ögonblick honom sjelf att icke ha handlat ädelmodigare, än den af hans förfäder, som lät högmodet förkväfva kärleken.

"Det är något eget," återtog Stephana "uti att vid åsynen af ett porträtt kunna sätta sig in i den persons lif och lidande, samt känna sitt hjerta blöda af samma smärta, som en gång uppfyllt dens bröst, hvars bild vi se."

"Det är likväl högst sällan vi kunna tänka oss in i andra lidanden än dem vi sjelfva erfarit. Ni, min fru, huru skulle ni kunna förstå dem, som möjligtvis en gång uppfyllde detta bröst?"

"Mycket lätt; den förskjutne förstår bäst den, som blifvit förskjuten!"

En paus uppstod, hvarefter Stephana sade med ett bekymmerslöst leende:

"Behagar grefven, så gå vi ned i salongen. Jag gissar att ni kommer för att gifva mig ett afslag."

"Hvaraf drager ni en dylik slutsats?"

"Den gjorde sig sjelf vid....."

Stephana tystnade och lemnade galleriet.

"Vid hvilket tillfälle?"

"När jag betraktade den förskjutna grefvinnan Gunillas porträtt. Då framstod för mig allt hvad man sagt mig om er familjestolthet, och jag nästan ångrade ett förslag, som ni säkert ansett innebära en förödmjukelse, och likväl...."

Stephana fäste en allvarlig och lugn blick på honom.

"Fortsätt, jag ber."

"Och likväl kan jag försäkra er, att min mening icke var att såra er."

"Derom är jag fullt förvissad." De hade nu inträdt i salongen. "Jag är här," återtog grefven, "för att, om ni så behagar, uppgöra det der förslaget ni giorde mig. Jag antager det."

Stephana såg upp på honom, och öfver hela hennes ansigte spridde sig ett skimmer af glad öfverraskning, men hon sade endast:

"Tack, grefve Romarhjerta," och räckte honom handen, den Herman en sekund höll i sin; derefter förde han den hastigt till sina läppar. Ett ögonblicks tystnad uppstod. Stephana bröt den genom att börja tala om affärer. Grefven skulle följande dag återkomma, då de skulle uppgöra och underskrifva ömsesidiga kontrakter.

Grefven stannade kvar till aftonen; Stephana och han hade nu åtskilligt att tala om. Aldrig hade Herman funnit sig så väl i Stephanas sällskap som nu. Då han slutligen tog afsked frågade Stephana:

"Har grefven meddelat sin familj det beslut grefven har fattat?"

"Icke ännu. Jag ville först gifva er mitt svar och mitt ord derpå, att jag antog den befattning ni uppdragit mig."

"Befattning?"

"Ja, min fru. Ehuru ni vill gifva den ett annat namn, är det likväl en befattning, eller rättare en tjenst hos er, ni erbjuder mig, och hvilken jag gifvit mitt ord uppå, att jag icke allenast antager, utan skall söka fylla såsom -- ädling, höll jag på att säga, men ni skulle icke antaga en dylik försäkran, derför säger jag — såsom gentleman."

"Jag är fullkomligt nöjd."

Stephana räckte honom handen till afsked. Några ögonblick derefter galopperade hästen bort med grefve Herman.

Följande morgon finna vi Helfrid och Herman sittande under träden i den stora furuskogen. Han hade nyss slutat sitt meddelande, och detta hade kvarlemnat ett moln på Helfrids panna. När Herman tystnade, sade systern:

"Nåväl, du afslog väl anbudet?"

"Ja, jag har skrifvit till henne, att då vi aldrig varit, aldrig skola blifva ett par makar, utan hon blott af mig erhållit rättigheten att bära mitt namn, vore det omöjligt för mig att njuta fördelarna af hennes förmögenhet."

"Jag har aldrig och kommer aldrig att gilla ditt förfarande emot Elin, men gillar likväl fullkomligt, att då du ej kunnat gifva henne en hustrus rättigheter öfver dig, du icke heller mottager något af hennes förmögenhet. Det vore en verklig stöld. Nå, du afslog väl äfven det lika kränkande anbudet af fru Stephensen?"

"Nej, jag har antagit det," svarade grefven bestämdt. Helfrid ryckte till.

"Herman, du skämtar väl?"

"Ser jag ut som jag skämtade?"

"Skulle du, en grefve, blifva inspektor hos fru Stephensen?"

"Ja! Och jag blir det utan att känna mig förödmjukad deraf. Hon har gjort mig förslaget med så mycken grannlagenhet och på ett så ädelt sätt, att jag känner mig smickrad af det förtroende hon sätter till mig."

Helfrid stirrade på brodern, liksom hon icke rätt fattade, hvad han sade:

"Helfrid, det finnes blott ett, jag icke skulle kunna bära, och det vore, om jag en dag, sedan det lilla kapitalet, som vi nu ega, vore slut, icke skulle kunna göra alla rätt, utan genom en neslig cession vara tvungen att rädda mig från mina kreditorer. — Kom och låt oss gå till mamma; jag måste meddela henne mitt beslut och sedan rida öfver till Kungsborg."

Helfrid tog suckande broderns arm, och de vandrade tigande hem.

Vi förbigå grefvens samtal med modern. Det var en svår kamp han utstod med den stolta kvinnan, som omöjligt ville eller kunde fatta att deras tillgångar voro sådana, att de kräfde detta offer af honom. Herman, som innerligt älskade sin mor, led af att tillskynda henne den smärta, han såg att hans beslut kostade henne, men han insåg äfven att han handlat rätt. — Ack! det hade varit så många tillfällen i hans lif, då moderns högmod kväft hans rättskänsla; nu kände han att det var tid, att äfven låta andra känslor än högmodet tala.

Fram på förmiddagen red han till Kungsborg, der han fann häradshöfdingen och en notarie. Ett formligt kontrakt uppgjordes nu. I grefve Romarhjertas händer öfverlemnades hela förvaltningen af Kungsborg med en husbondes fulla myndighet. För detta uppdrag tillförsäkrades grefven en viss procent af den afkastning egendomen gaf. Sedan kontraktet blifvit underskrifvit och middag intagen, afreste de båda lagkarlarne. Grefven kvarstannade. Då han och Stephana blifvit ensamma, framtog han kontraktet, sägande:

"Det kontrakt, ni hade låtit uppsätta, var något för obetänkt, hvarför jag bad häradshöfdingen tillägga den här meningen: 'Med en husbondes rättigheter i allt, som icke strider mot min vilja'; ifall denna mening icke blifvit inflikad, hade jag ju så godt som blifvit er förmyndare, och detta var en makt, jag under inga vilkor vill ega."

"Jag har trott på er kända redlighet och stränga begrepp och i följd deraf icke fruktat något missbruk af den makt, ni enligt min egen vilja erhållit."

Ett par dagar derefter kom Jacobo hem.

"Grefven har antagit mitt tillbud och afflyttar om en vecka till Kungsborg," sade Stephana, sedan de helsat på hvarandra.

"Den stolte grefven är således i din tjenst?"

"Ja."

"Stephana, här är hans svar till Elin. Jag har, såsom du bad mig, hemtat det hos...."

Stephana tog brefvet och bröt det med de orden:

"I fall hans afslag är alltför stolt, så skall Elin slippa förödmjukelsen af att läsa det." Hon vek upp papperet, men Jacobo lade sin hand på hennes, sägande:

"Månne icke Elin skulle hafva lättare att bära förödmjukelsen af hans stolta ord än du?"

Stephana såg upp till honom, deras ögon möttes.

"Jacobo!" hviskade Stephana, liksom träffad af uttrycket i hans blick.

"Läs ej brefvet," hviskade Jacobo. "Bespara dig den smärtan!"

Ett ögonblick liksom tvekade Stephana, derefter kastade hon hufvudet tillbaka, sägande beslutsamt:

"Nej, jag vill läsa det. Jag vill se huru han nu efter tio års förlopp behandlar den stackars Elin."

Hon läste

"Min fru!

Ehuru ädelmodigt ert anbud är, måste jag bestämdt afslå det. — Ni säger, att en man väl är den naturlige förvaltaren af sin hustrus förmögenhet. — Ni har rätt, men ni glömmer, att vi icke äro — verkliga makar. Ett närmande i finansiellt afseende vore strax ett närmande oss emellan, och något sådant hvarken kan eller bör ske. Jag kan icke af er mottaga något, och ni är den sista i verlden, till hvilken jag ville stå i någon ekonomisk tacksamhetsskuld. — Ni har en gång gjort mig till gäldenär, och jag betalade er min skuld med att fjettra min frihet för hela mitt lif. Vi äro således kvitt. — Att en gång göra mig er förbunden tillåter icke min heder, ty jag skulle icke kunna gifva er något tillbaka hvarken af tillgifvenhet eller deltagande. Tillåt derför att vi hädanefter, såsom hittills, lefva utan all beröring, ty emellan Elin Mårtensen och Herman Romarhjerta kan aldrig något närmande ega rum. Att förena oss vore lika omöjligt som att förena de begge polerna.

Herman Romarhjerta.

"Läs!" sade Stephana och räckte Jacobo brefvet. Sjelf kastade hon sig ned i en emma. Hennes utseende var så kallt, att dragen sågo ut som om de voro förstenade.

"Han afskyr således den förskjutna, efter han så skoningslöst behandlar henne," utropade Jacobo.

"Ja!"

"Och du hoppas ändå?"

"På havde hoppas jag!" sade Stephana med en ton så hopplös, att den skar Jacobo i hjertat.

"Att kunna förena Elin och Herman."

"Nej, Jacobo, derpå hoppas jag icke. Ack nej, jag känner förväl hans ovilja mot henne."

"Hvad åsyftar du?"

"Att lära honom känna hvad som utgör det egentliga menniskovärdet; att bringa honom till att klart inse huru föga öfverensstämmande med sann heder han har handlat, då han trodde sig ledas endast af ärans röst."

"Men sedan?"

"Sedan är han icke mera en öfvermodig ädling utan en — menniska."

"Och då hoppas du att han sjelf skall söka upp Elin?"

"Åh nej, men han skall afbedja sin skuld hos henne."

"Har det aldrig fallit dig in, att om han nu finge se henne, så oemotståndligt intagande som hon är, han skulle älska henne?" Jacobo fixerade Stephana under det han talade. Stephana skiftade färg, då hon svarade:

"Om äfven något sådant kunde inträffa, tror du att Elin glömt — glömt hans uppförande, som gjorde att fadern äfven förskött henne? Tror du, att hon glömt, att grefve Herman icke en gång ville låna sig till att söka åt henne utverka faderns förlåtelse? Att han förblef känslolös för hennes böner och återsände hennes bref? Nej, nej, emellan Elin och honom stå oförrätter, som icke kunna glömmas. Hon skall aldrig älska honom.'

"Är du fullt säker derpå?"

"Ja, jag är fullt säker på, att Elin aldrig skall älska denne man."

"Än Stephana då?"

"Jacobo, är du åter der igen? Glömmer du att han är gift, och att jag känner allt det onda, han gjort Elin?"

"Jag glömmer intet; jag går endast tillbaka i tiden, och då jag förenar det längst förflutna med det närvarande, fruktar jag för framtiden."

"Framtiden! Eger jag väl en sådan? — Nej, Jacobo, jag hade kunnat både älska och vara lycklig, men det är slut; och nu skulle jag blifva en lekboll för kärlekens gyckel! Omöjligt! — Stephana lefver icke mer för sig sjelf, hon lefver endast för andra!"

Några dagar derefter voro alla grannarne bjudna till Stephana. Det var den första bjudning hon gjorde. Att grefve Romarhjertas voro inbegripne deruti, är klart. Grefvinnan urskuldade sig, och Helfrid for endast derför, att Herman öfvertalade henne. Ingen enda af grannarne hade underlåtit att komma. Alla ville se, huru det skulle gå till hos den rika amerikanskan, och nyfikenheten, denna allsmäktiga driffjeder, dref dem att infinna sig på Kungsborg. En hvar hade dervid sökt i sin klädsel nedlägga den största lyx. Samlingen blef i följd deraf ganska lysande, i synnerhet som flertalet af grannarne utgjordes af förmöget och förnämt folk. Stephanas klädsel utmärkte sig för sin enkelhet, och likväl uppträckte man vid en närmare granskning, att denna enkelhet var långt dyrbarare än de andras prunkande drägter. Hon var nu, såsom alltid, helt och hållet svartklädd. De enda smycken, som prydde henne, voro tvenne, af sällsynt skönhet och värde, nämligen en brosch af diamanter och ett armband af samma stenar. Hennes yttre var så intagande, att en hvar stannade öfverraskande, då hon trädde emot dem, och då blicken föll på den vid hennes sida stående Jacobo, kände man sig frestad att utropa:

"Hvilket skönt par!"

(Forts).

La Grippe

Medförde Höftvärk. Reumatism.

Nervsvaghet Följde med.

Dr. Miles' Nervine återgaf Hälsan.

"Jag led af sciatic reumatism hela vintern mellan 94-95 samt äfven nervsvaghet, allt som en följd af La Grippe. De reumatiska plågorna voro ihållande så svåra, att jag ej kunde vända mig i bädden. Jag kunde icke sofva. Två af våra bästa läkare behandlade mig, och jag tog alla medel som annonseras för dylika åkommor, men intet hjälpte mig förrän jag tog Dr. Miles' Restorative Nervine. Sex flaskor återgaf mig hälsan. Jag känner mig bättre än jag gjort på årtal, ja, i sanning är allelues kurerad. Jag kan med godt samvete säga, att det var Dr. Miles Nervine som återgaf mig hälsan. Då mina plågor voro som värst, fick jag nästan ög obeklaglig lindring genom att taga Dr. Miles' Anti-Pain Pills. Jag har rekommenderat Dr. Miles' Remedies till många personer."—Fred Myers, Redfield, S. D.

"Jag fick plågor i hjärtat samt under vestra skuldran och hände en sådan trygd över bröstet, att jag knappast kunde andas. Jag hade så stark hjärtklappning att hela bilden skakades. Jag kände äfven en sådan svaghet och matthet i trakten af hjärtat. Min doktor behandlade mig för lefver- och magsjukdom men jag kunde ej finna lindring förrän en vän rekommenderade Dr. Miles' Heart Cure and Restorative Nervine. Jag använde båda delarne samt äfven en ask Anti-Pain Pills. Jag tror att jag är fullkomligt kurerad nu".—Mrs. J. W. Golding, Noblesville, Ind.

Alla apotekare sälja och garantera första flaskan Dr. Miles' Remedies. Skaf efter fri bok om nervösa och hjärtsjukdomar. Adress Dr. Miles Medical Co., Elkhart, Ind.

Pelsverk köpes.

Vi kunna betala de högsta priser emedan vi sjelfva erhålla högsta priser. Vi sälja direkt till förbrukarne; genom våra vidsträckta filialer i alla verldsdelar äro vi i stånd att afsätta våra varor till högsta möjliga marknadspris å sådan plats der efterfrågan på hvarje tid är störst. Skicka derför pelsverk och djurskinn till oss om Ni önskar *det högsta möjliga pris, såväl som god behandling.* Alla försändelser hållas åtskilda till dess Ni godkändt vår uppgift; är den ej tillfredsställande så returneras skinnen om så önskas. *Försök och öfvertyga Er sjelf. Affärsförbindelser önskas öfverallt.*

Wm. V. GRAESER CO.,
27-31 So. Clinton St., Rochester, N. Y.

ACKORDION FRITT
Ett djupt och mildt Klingande instrument. Stort format. Kvadrat 9¼ tum; 20 tonarter, fullständigt pipsantal, 3 registrer, dubbel Bälg. Ebenholts lådor. Klaffar och stötyrelaf nickel. Skicka namn och adress för 25 paket BLUINE och sälj till 10c paketet. Skicka om $2.50 och gifva vi Er detta utmärkta Solo-Ackordion. Skrif strax till BLUINE MFG. CO., 182 Mill St., Concord Junction, Mass.

Billiga Böcker

Nedanstående böcker hvilka realiseras till hälften af bokhådspriset äro alla ompletta, men litet saknas på omslagssidorna emedan de användts som rofver.

Begrafnings Entreprenörens Äfventyr, 5c—ilder ur Lifvet, af A. H., 5c—Prärieit på Kansasfält, 10c—Vålnaden, af Aug. Blanche, 0c—Misstaget, 5c — Adjutanten, 5c—Calle lader, komisk monolog i en akt samt Karl s och Oläningen, 5c—Kapten Besk, af Chlot, 10c—Joseph, af L. Dilling, 10c—Flickafvar inför rätta, 5c—Prilbjelter, 5c—Drlgårens Son, 5c—En Detektivs Äfventyr med alskmyntare, 5c—En märkvärdig Julafton, c—Dödsringen, af Alfred Friedmann, 15c—Grenta Staternas Konstitution, 10c—Spelosan, af Wilhelmina Gravallius, 10c — Ur erkligheten, af Sofie Gullberg, 5c—Kiellman Svenson: Starke Per och de begge Lindrna, 5c — Hans Lifs Demon, 10c — Paul leyser: Kleopatra, 10c—Grumlad Lycka, 10c Sillverflaskan, af O. Löfer, 2 delar, 25c—Carlarne sådane de äro, 15c—Konsten icke lösa att förvärfva sig hvarje flickas kärlek, tan äfven att vinna en rik och dygdig make, c—Olika Lynnen, Olika Öden, af Axel Krook, 0c — K Rickens Makt, 5c — Brännvin och alt, af W. Lee, 5c—Dr. N. Liljas Menniskan ens ursprung, dess lif och dess bestämmelse, lustrerad, inb., $1.00—De Hem vi lemnade ch de Hem vi funno, 300 illustrationer, $1.00 John Frisk, af Manfred, 15c—Öfverste H. fattson: Minnen, illustrerad, $1.00 — Souvenir (250de årsdagen af första svenska settlementet i Amerika), inb., 20c—Min stackars patient, 5c—Hvott och Hämd, af Zevier de Montpellan, 3 delar, 619 sidor, 60c—Förenta taternas Presidenter, af V. Nilsson, 25c—ynkerhets-Damen, 5c—Politisk Handbok r Svenskarne i Amerika, af C. F. Peterson, 0c—Läsning för ung och gammal, af A. Odell, 35c—Vilda Blommor, af Alfred Rydeus, 5c—Maria Sophia Schwartz: Arbetets arn, 30c—Den lilla gatsångerskan, 5c—Eman och hennes Barn, 30c—Från Pastlinspotoret, af George W. Sims, 10c—Skräddarpan, eller hvad en förmögde hört och sett d ett besök i de himmelska salarne, 5c—olgimtar och Molntappar, 15c—Kardinal Torpa, 5c—Stjernkrogen, af A. Strecksus, 20c—Själfmördaflottet och min Sommarcest, 5c—Skräddaren skulle ha' Dans, 5c—erigres Historia, I-IV delen, 2,800 sidor, ver 2,200 Illustrationer, inb. i 3 vackra and, $2.50—Again in Sweden, af Prof. C. gnesson, 638 sidor, illustrerad, inb., $1.25 -Ur Lifvets Lifvsnärg, 10c—Grannar emellan, 10c Solglimtar, 10c—Under Kastanjeträdet, 5c Kärlek, 5c—Ett brustet Hjerta, 5c—Bjälkorier från Skåne, 5c—B. Tygeri Sven, 5c Axel, 5c—Nattvardsbarnen, 5c—Baccarats lämd, 542 sidor, af Ponson du Terrail, 30c ohr Thomasson: Postbonden, 5c—Flickens Norrström, 5c—Gustaf III och Smålänningen, 5c—Lill Tufve, 5c — Riksdagsmannen lef Arvfursten, 10c—Karl IX och Klosterngfrun, Kuni XII och Skräningen, 5c—Herens Kos, 5c—Klockarens Marl, 5c — Vallickan och Grefven, 5c—Hans Jonsson, 5c—asse Mjölnare och Masse Smed, 10c—Prinsa och Borgarflickan, 10c—Kronolikamman, 139 sidor, 15c—Mårens Ideal, 15c—ustaf Vasa och Dalmasen, 5c—En fyndig onde, 5c Till Lifvets Slut, 15c—Till Ulepede Lefnad och patetiska uppsåg, illustrerad, 10c—Ungkarisanekdoter, 5c—Hvem tog Skånetens Prie, af Vilma, 5c — Vägarnas amelighet, 5c—Dickens Engel, af Olof Wallin, 5c—William McKinleys Lif, 75c—Vid ett ppet fönster, af Adam A. Wästberg, 5c—. O. Åberg: Gustaf II Adolfs sista Julafton, 0c—Karl XII i Stralsund, 15c—Karl XII's skyddsling, 5c—Bämden af Öda, 10c.

Skickas portofritt vid emottagandet af beloppet i frimärken eller Money Order.

HEIMDAL PUB. CO.,
46 UNION BLOCK,
er. Cedar & 4th Sts., ST. PAUL, MINN.

FRI

PELS BOA

En vacker Fransk Dam Sälskinns-Boa

GIFVES ALLDELES FRITT för säljandet af endast 25 paketer BLUINE à 10c stycket. Denna boa är det senaste modet och är gjord af rikt, mörkt och varaktigt pelsverk; är tjock och mjuk samt har fyllig form; fästes med en kedja och hakar, trimmad vid ändarne med "full tails" och är ej allenast synnerligen vacker och klädande utan tillika utmärkt skydd mot kyla. BLUINE är den bästa tvättblåelse i marknaden och Ni kan med lätthet sälja 25 paketer bland Edra vänner och grannar emeden hvarje husmoder måste bruka blåelse då tvättdagen kommer. Vi gifva kredit på BLUINE. Sänd oss Ert namn och adress och vi skola sända er BLUINE. sälj samma och skicka oss våra $2.50 hvarpå vi sänder Er denna vackra Boa, omkostnader betalda af oss. *Vår firma är den gamla pålitliga* som under de sista 9 åren bortskänkt öfver 2,500,000 premier.

BLUINE MFG. CO., 183 MILL STREET CONCORD JCT., MASS.

Valkyria Elektriska Bälten.

Värda $10.00 eller mera för endast 85cts. (Man eller qvinna.) Sänd 85c och 12c för express och vi skola genast sända Eder vårt världsberömda "Valkyria Bälte" för man eller qvinna. Begagna bältet i 30 dagar och om Ni är belten med dess verkan sänd oss då $2.15 mera. Beloppet returneras till alla missnöjda, när bältet skickas tillbaka inom 15 dagar. Uppgif mått kring midjan, jemte edra symptomer eller sänd för våra cirkulär.

VALKYRIA ELECTRIC BELT CO.,
1623 MELROSE STREET, - - CHICAGO, ILL.

Fritt Till Lidande Qvinnor

Till alla qvinnor, som besväras af **underlifslidande** sänder jag medicin fritt för 10 dagars behandling af en **enkel huskur**, som kan genomgås utan anlitande af läkare. Medicinen är billig och tillförlitlig för alla olika slag af **lifmoderslidanden.** Den har botat mig och många tusende andra sjuka och lidande qvinnor som genom min rekommendation har användt medlet och blifvit botade. Svara på edert eget språk. Sänd adress och frimärke.

MRS. R. S. FRETTER, Detroit, Mich.

JULTIDNINGAR OCH FOLK KALENDRAR

från Sverige för år 1905 kan erhållas innan Jul om Ni i tid tillskrifver oss.

"Julkvällen", utgifven af Publisistklubben	65c
"Jul", utgifven af Konstnärsklubben	50c
"Iduns Julnummer"	50c
"Söndags Nisse's Julnummer"	25c
"Strix"	25c
"Svea" (Klothband) Folkekalender	$1.40
"Nornan" (Näfverband) Folkkalender	$1.00

Ofvanstående äro de bästa jultidningar och kalendrar som utkomma i Sverige och skall säkerligen blifva en gerna sedd gäst i hvarje hem der fosterlandskänslan ännu är rådande.

Sänd frimärken eller money order då Ni beställer.

C. RASMUSSEN PUB. CO.,
720.724 SO. FOURTH ST., MINNEAPOLIS, MINN.

En råbock.

Af Eric Blacagi.

Ur "Hvar 8 Dag", Göteborg.

Det stod en råbock och betade på en liten grön lapp till rågåker, som låg inkilad bort i skogen.

Inte var det något särdeles öfverdådigt bete där, det låg hård skarsnö öfver hela gärdet så när som på några gröna fläckar, och brodden var kort och gles, men en får inte begära för mycket så här i vintertiden, på små skogstorpsåkrar till.

Bocken visste det och var nöjd och glad åt det som fanns; han stod midt upp på gärdet, sparkade undan snön med framklöfvarna och naggade och bet öfver rågstråna, tills det knappast blef mer än rötterna kvar. — Hvad en själf inte tar, tar en anan.

Där kom en pojke traskande på stigen, som var trampad i snön utmed åkergläntan, en liten ful och beskedlig torparpojke, släpande på en yxa och en vedkälke på hemväg från herrgår'n.

Bocken fick först syn på pojken, eller rättare han hörde honom på långt håll komma knastrande öfver riset och snön inne i skogen, och han tog ett par skutt utåt åkern, men blef sedan lugnt stående och väntade, tills pojken hunnit fram i brynet.

Han tittade upp på honom ett slag, såg med belåtenhet, att det, just som han tänkt, var Karl Gideon, Bohultstorparens lille Karl Gideon, som han sett hundra gånger och inte brydde sig om ett fnyk — och utan att ens vänta, tills pojken med kälken hunnit tillbaka in i skogen, tog han itu med sin grönråg igen och skalade af några duktiga fläckar nedåt sluttningen.

Pojken hade stannat med sin kälke invid diket och tittade på bocken. Han stod mol stilla och bara stirrade på honom, så bocken borde känt det i ryggen, om han inte varit så glupsk öfver maten och så rakt glömt bort, att han inte hört pojken och släden knastra bort genom skogen igen.

Inte för att inte Karl Gideon hade sett en råbock förr! Å nej, nej men, en bor väl inte för inte heller borta i Siggemålsskogen! Nej, Karl Gideon hade nog sett rådjur, många gånger och många i flock och nog denna samma bocken också, men det var det, att han hade aldrig sett på honom så, som han såg nu.

Det höll på att krångla och bryta sig loss en tanke under Karl Gideons gula hårtottar.

Den snodde och stack genom hela hjärnan och kröp ut i ögonen. Hade bocken sett på hans ögon, hade han väll gått från matbitarne och gömt sig i sin skog och tänkt andra tankar om små fredliga torparpojkar.

— En bössa — sade hans ögon.

— Fars bössa hemma på vind!

Det frasade till ett slag af stöflar, som trampa genom skarsnö — Karl Gideon är försvunnen inåt skogen. Vedkälken står kvar invid diket, och yxan glider ned i snön.

Råbocken står också kvar på sitt självförvärfvade gärde. Han såg upp ett slag, när pojken sprang, ty han är inte van vid slik brådska, men han grubblar icke öfver ting i onödan och tänker fortfarande främst på födan, sparkar upp snön i stora klumpar och får munnen full af frostiga grässtrån.

In öfver skogen springer Karl Gideon. Han skuttar vildt hän öfver snön och tufvorna, som sticka upp, kommer öfver ett par tre gärdesgårdar och trampar snedt öfver kåltäppan och potatislandet upp emot förstugutrappan hemma vid torpet.

Bössan hänger på gafvelkontoret. Gafvelkontoret är öfver köket — måtte inte mor vara inne.

Hon är inte inne, han ser ingen — far är åt herrgår'n. Han tassar upp för vindstrappan, som är alldeles svart nu i skymningen, kommer in på kontoret och får med bössan, som är tung och svår att lyfta.

Bössan. Det sticker till honom ett litet tag, just som han tar den.

Den hänger alltid laddad här uppe, och far har sagt: —, Du får allri' rör'na. Så'nt är inte till lek!

Men det är inte lek, det är allvar nu.

Han smiter ned utför trappan igen med handen längst ned om bösskolfven. Han är rädd för bössan det kan inte hjälpas. Det hackar i bröstet på honom.

— Å Gud, som hafver barnen kär — måtte inte mor komma!

Han kommer lyckligt undan åt skogen igen och ger sig till att springa längs stigen, ty han törs inte klättra öfver gärdsgårdar nu; bösspipan håller han vänd mot marken, för om skottet brunne af, så finge han det inte i ansiktet — det var en pojke, som sköt sig en gång — —

Karl Gideon har nätt och jämt hållit i en bössa förr. Han är bra nog rädd.

— Månne skottet kan gå baklänges? Om en finge det i hufvudet?

Se'n kommer han att tänka, att far kan komma denna vägen hemåt, och därför sticker han af från stigen och kommer längs efter en fallen gärdesgård ned mot åkergläntan.

Bocken står kvar, den snälle, beskedlige bocken står kvar, Karl Gideon får hjärtklappning, men han har nog förstånd att inte ge sig till hvarken att rusa eller tassa smygsteg nu.

Lugnt och långsamt, just som en liten beskedlig torparpojke, som kommer för att hämta kälken sin, går han i skotthåll — får bössan, den tunga, farliga bössan, i ett upp till ögat — ser på det som rör sig på den gröna fläcken — en lång, böjd hals —

Det brakar en knall ur bössan, en hemsk, förfärlig knall som till domedag och världens undergång, och det dunsar en pojke baklänges i ett enesnår, en liten ful, beskedlig torparpojke, som kommit på jakt utan hund eller dref och med en stulen bössa.

Karl Gideon har sett något gnistra till och har fått en svår stöt i hufvudet, när skottet gick, han är virrig än och har lock för öronen, när han kraflar sig upp och trefvar efter bössan, som föll.

Bössan — han får inte fatt i den, han står och ser på något — där ligger en gråbrun, skälfvande rådjurskropp på sidan i snön. Den ligger inte på den gröna fläcken utan borta vid kanten af gläntan, sprungen i yrande dödssmärta åt skogen till — fallen.

Men han är icke död, det rycker i bakbenen, och hufvudet lyfter sig.

(Slutas i nästa nummer).

Dr. Miles' Anti-Pain Pills.

Ett hastigt och säkert botemedel för sjuk- och nervös hufvudvärk, ryggvärk, magvärk, nervositet, sömnlöshet, reumatism, ischias, ansiktsvärk. Innehåller ej opium eller morfin och medför ej några obehagliga eftververkningar. 7 kuvin för 25c. Fås hos apotekare, eller sändes av DR. MILES MEDICAL CO., Elkhart, Indiana

Svenskhet.

Mån' ej hos dig den tanken bröt sig ban,
att du, förfinade, ditt ursprung leder
ifrån ett folk af plöjare och smeder?
tänk efter på din stoppade divan!
Vid Lazzaronens later är du van,
men känner ej den svenske bondens seder.
I London och Paris du godt dig reder,
men hittar ej bland hemmets tall och gran.

Väl i ditt land du älskar som jag märker,
ett slags fantastiskt frihetsideal,
men du skall älska skog och berg och dal!
Den tysta kraft, hvars möda landet stärker,
du vörda skall, och under skrofligt skal
den gamla svenskhet som finns kvar hos Jerker.

Carl Snoilsky.

En mor.

Om modern har man öfver hela världen en mängd vackra ord, som visa den betydelse, hon har, och den vördnad alla hysa för henne. Intet land äger en skald, som ej har besjungit henne.

Vi känna alla till orden: "Den band, som rör vaggan, styr världen. Ryssarne hafva en mängd uttryck för den aktning de visa modern.

Sålunda säga de: "Utan mor barnen förlorade, liksom bin som mistat sin drottning" — och "Moderns bön hämtar upp från hafvets djupaste grund."

I Italien säger han: "Att vara mor är att vara martyr!" som ett uttryck för moderns bekymmer, och i Venedig säges: "Mor, mor! Den, som har henne, kallar på henne, och den, som icke har henne, saknar henne bittert."

I Böhmen säger folket: "Modershanden är mjuk, äfven när den tuktar."

Hindostans befolkning säger: "Fattig eller rik, min mor är min mor!"

Dess värre har det också uppstått ett talesätt, som visar, att barnen icke alltid ära sin mor som de borde, nämligen det beakta:

"En fattig mor kan försörja sju barn, men sju barn kunna ofta icke försörja en mor."

$100 BELÖNING $100.

Denna tidnings läsare vill vara glada öfver att erfara, att det åtminstone en fruktad sjukdom, som vetenskapen är i stånd till att kurera i alla dess stadier och det är katarr. Hall's Catarrh Cure är det enda verkliga botemedel läkarkonsten känner. Då katarr är en konstitutionel sjukdom, fordrar den en konstitutionel behandling. Hall's Catarrh Cure tages in, verkar direkt på blodet och slemhinnorna i systemet, tillintetgör dervid sjukdomens orsak och giver patienten styrka, vid att upbygga konstitutionen och hjelpa naturen att göra sitt arbete. Egarne har så mycken tilltro till dess välgörande kraft, att de erbjuda Hundra Dollars för hvarje fall, hvarmot denna medicin ej verkar botande. Sänd efter lista af loford. Tillskrif.

F. J. CHENEY & CO., Toledo, O.

Till salu hos alla apotekare, 75c.
Hall's Family Pills äro de bästa.

CHRISTINA NILSSON OCH SMÅLANDSSTUDENTERNA.

Lördagen den 5 november uppvaktades Christina Nilsson, grefvinna Casa de Miranda i Upsala af dervarande Smålands nation, hvilkens hedersledamot hon är. Om uppvaktningen meddelas följande närmare detaljer:

Grefvinnan gick ned på trappan och åhörde "Vårt land' samt "Kommen åter, kommen sakta, kommen stilla, milda englar". Hon applauderade hvarje sång och tillkännagaf sin belåtenhet. Efter sångerna höll nationens förste kurator kand. G. Walli följande väl framsagda tal:

Fru grefvinna!

Smålands nation gläder sig mycket att ändtligen ha fått tillfälle bringa eder, Smålands mest frejdade dotter, sin hyllning.

Fattig har Smolandia, vår moder, alltid varit, och penningar hade hon sällan att gifva sina söner och döttrar. Men mod gaf hon dem att le åt armodet och kraft att framtvinga skördar ur motvillig stenbunden mark. Med stolthet kunde hon alltid se på sina barn, men stoltast var hon, när hon betraktade sina korade älsklingar, på hvilka hon slösat all rikedom utom penningens. Om dem visste hon ju, att de voro borna till segrare och att de i sinom tid skulle gå ut att eröfra en verld. Aldrig var dock vår moders leende mera varmt, mera soligt än när hon såg på sitt allra käraste hjertebarn, den lilla ljuslockiga Värendsflickan, som gick der med sin fiol och sjöng sina vackra visor. Hon visste ju att innan många år förflutit Christin Nilssons namn skulle nämnas med hänförelse, att folken på ömse sidor Oceanen skulle kora henne till drottning i sångens rike, att alla från fursten till dagakarlen skulle hänföras af hennes härliga stämma, fängslas af hennes rika fantasi och bländas af hennes glänsande genialitet.

Fru grefvinna! Ni har hört hyllningsropen från skaror, som kunde räknas i tiotusenden, men vi tro, att ni äfven med glädje vill mottaga vår enkla hyllning. Vi våga tro det, ty vi veta, att ni derute aldrig glömde vår gemensamma moder. Vi veta, att derute i det främmande landet, som gaf eder hvad vårt fattiga Småland aldrig kunde ge, der kände ni er dock aldrig så hemma, att ni icke längtade åter till den karga fädernebygden. Denna eder längtan har med hvarje år blifvit större och besöken här hemma hvarje gång kärare.

Fru grefvinna! Var det något, som skulle kunna binda oss ännu fastare vid eder, så var det detta. Den stora, firade, af alla erkända, sångerskan beundra vi; smålandsflickan, som derute i främmande land aldrig kunde upphöra att längta till den fattiga hembygden, henne hålla vi kär!

Ett kraftigt hyllningens lefve för vår frejdade landsmaninna Christina Nilsson!

Lefvet besvarades med fyra starka hurrarop.

I några enkla ord framförde grefvinnan sitt tack. Sedan sångarne sjungit "Sjung, sjung, brusande våg", aftågade nationen.

DE SKÄNKA BORT MEDICINER.

The Pape Medicine Co., 101 E. 4th str. Cincinnati, Ohio, sänder absolut fritt en komplett och genomgående försöksbehandling af deras tre nya botemedel, hvilka genats hjelpa och snabbt kurerar alla former af Njur och Blås sjukdomar. Något liknande anbud har aldrig förekommit.

Ingen i verlden som lider, har råd att lemna dessa medel oförsökta. Låt oss blott veta hvarthän vi skola sända behandlingen som då anländer till Er, utan en cent kostnad. Läs deras utmärkta tillbud å sidan — — i denna tidning..

VERMLANDS LÄN.

Ångaren "Nerva", tillhörig Ångb. Akt.-Bol Trio, hvilken lastat trävaror i Karlstad för att efter kompletteering i Köpmannabro afgå till Delfzijl, grundstötte den 24 November utanför förstnämda plats och stod, oaktadt en större del af lasten utlossats länge fast på grunden. Då läget var farligt, ginga vederbörande i förfaring om anskaffande af en större bogserångare från Kristinehamn.

En ny kur för Njurarne

BLÅSAN, RHEUMATISM, Bright'ska Sjukan, Vattusot, Grus i njurarne, Ryggvärk, Allmän Svaghet, Nervositet, Urin, Lefver och Magåkommor.

3 Botemedel Fritt.

The Pape Medicine Co sänder portofritt till hvarje lidande, vare sig man eller qvinna, ett fullständigt prof af deras 3 nya botemedel hvilka genast lindra och snart kurera alla former af Njur, Blås & Urinåkommor Rheumatism och dess verkningar. Inga pengar behöfs — skrif blott och säg hvarthän de skola sändas.

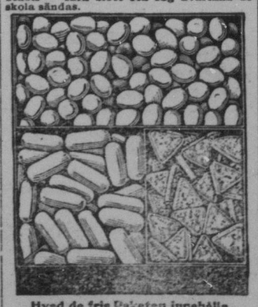

Hvad de fria Paketen innehålla.

Nog för ett genomgående försök af Formula A. — Återupphygger de förderfvade cellvätskorna, gifver nytt lif åt förstrna, fördrifver de hinder som uppstoppa passagerna hvarigenom orenligheter skola bortföras, rengör porerna, stärker de svaga njurarne och återställer därigenom de naturliga funktionerna.

Nog för genomgående försök af Formula D. — Fördrifver urinsyra och andra orenligheter ur blodet och systemet, förorsak'a Rheumatism. Urinen blir naturlig. Stenbildningar upplösas och bortföras. Blåsan likes och inflammation och irritering upphör. Strangurl eller för stark tillförsel (särskildt om natten), smärtor samt alla urinära svårigheter kureras fullkomligt. Sten upplösas och urinförena återfå sitt naturliga tillstånd. Samt nog för genomgående försök af Formula — hvilken ögonblicklig hafver de svåra följderna af njurlidande. Regulerar lefvern, magen matsmältningen och hafver förstoppning, renar blodet, gifver näring åt cellväfnader, ben, muskler och ryggrad. Värk och plågor upphöra genast. Det är oförbart i att stärka hela systemet. Gifver lif och kraft till hvarje organ och stärker kroppen. Detta är den mest genomgående behandling någonsin bevrädd för kurerandet af dessa dödsvingande sjukdomar. Ingen i hela verlden som lider, har råd att lemna dessa medel oförsökta. Skrif till Pape Medicine Co., 102 E. 4th St., Cincinnati, O., och säg hvarthän Ni önskar den och försöksformulären A, B och C som sändes portofritt utan 1c utgift för är. Skrif på engelska.

NU UTKOMMEN

Ni behöfver ju en god Almanacka

Sänd oss idag 4 cents så får Ni den bästa

Nielsen & Lundbecks Svenska Almanacka för år 1905

Pris 4 cents
10 exemplar för 30 cents

80 sidor
Fullständiga Almanackan och en mängd värdefulla och intressanta uppsatser

Sänd frimärken och adressera
NIELSEN & LUNDBECK
24 State St., New York

KLIPP UT DENNA ANNONS

C. P. R. LAND
GODT LAND
hvarest Jordbruk lönar sig.

Canada Pacific Järnvägen

har utmärkt land till salu i de bästa trakter af Canadas Nordvest. För att förenkla betalningssystemet har bolaget antagit följande: Summan å köpeskillingen och räntan delas i 10 delar enligt nedanstående tabell, den första inbetalningen göres vid köpet och den andra, ifall köparen genast bearbetar sitt land, två år efter köpet, den tredje tre år o. s. v. En person som odlar minst 16 acres det första året, är skyldig betala extra ränta det första året. Följande tabell visar de olika betalningarne å 160 acre pr år allt efter landets pris: Första inbetalningen å

60 acres a $4.00 pr acre	95.85	och nio årliga inbetalningar af	8
do „ 4.50 „	107.85	do „	9
do „ 5.00 „	110.85	do „	100
do „ 5.50 „	131.80	do „	110
do „ 6.00 „	143.80	do „	120

I Manitoba och Sydöstra Alberta varierar priset mellan $6.00 och $10.00 per acre, beroende på läge och beskaffenhet. I Sydvästra Assiniboia och Södra Alberta $3.50 till $6.00 per acre, ranchinland vanligen till det förstnämnda priset. I norra Alberta samt Saskatchewan från $4.00 till $7.00 per acre. Dessa priser kunna när som helst ändras.

Om landet betalas till fullo på en gång gifves 10 pct. rabatt af den summa, som öfverstiger första vanliga inbetalningen 6 pct. räknas förfallen betalning.

OBS.! Om ni ej är i tillfälle att köpa land så skrif efter våra pamfletter och böcker, som visa eder huru man försäkrar sig om ett HOMESTEAD af 160 acres (129 tunnland.)

C. P. R. Land Commissioners.

F. T. GRIFFIN.

Skandinaviska bref besvaras på samma språk.

FRIA HEM
I VESTRA CANADA

äro ännu tillgängliga i många delar af provinsen, såväl som i de angränsande distrikten i Assiniboia, och Saskatchewan.

Exkursionstariffer för nybyggare till Vestra Canada erhållas på alla platser i Förenta Staterna tillsammans med alla upplysningar om huru att tillförsäkra sig en FRI FARM i det stora hvetodlingsbältet, om anhållan därom insändes till Superintendent of Immigration, Ottawa, Canada.

Skrif till hvilken som helst af regeringens agenter i Förent Staterna eller

Commissioner of Immigration,
WINNIPEG, MAN.,
eller
Superintendent of Immigration,
OTTAWA, CANADA.

80,000 Acres
godt jordbruks- och kreatursland i
Vestra Canada.

Försäljningen genom vårt land department från 1. Jan. 1902, tills datum uppgår till mer än ..... **1,750,000 acres**

Den raska omsättningen af detta präktiga land gör att det stiger raskt och stadigt i värde. **Uppskjut icke till detta land stigit dubbelt och tredubbelt i pris ..... Köp NU!**

Vi hafva ännu qvar till salu 600,000 acres i Alberta och 200,000 acres i Assiniboia och Saskatchewan till

$3.00 till $7.00 pr acre.

En sjettedel kontant, med 6 pct. ränta, resten i lika årliga afbetalningar ....

Skrif efter kartor, fullständiga beskrifningar, etc,

Land Dept., OSLER, HAMMOND & NANTON,
WINNIPEG, MAN.

SPECIAL: En värdefull Ranch på omkring 41,000 acres i Södra Alberta. Väl vattnad. Goda byggnader, etc. Begär upplysningar.

ALLAN LINIEN.
KONGL. POSTÅNGFARTYGEN:

VICTORIAN u. byggn. 3 pr.	12,000 tons,	BAVARIAN dub. propel.	10,376 tons
IONIAN dub. propel.	9,000 tons,	PARISIAN	5,500 tons
VIRGINIAN u. byggn. 3 pr.	12,000 tons,	TUNISIAN	10,576 tons
CORINTHIAN	6,500 tons,	PRETORIAN	6,000 tons

Speciella bekvämligheter för tredje klassens passagerare.

Hytter för 4 och 6. Elektrisk belysning. God och vällagad mat vid dukade bord.

Sängkläder och matkärl, hvilka rengöras af bolagets uppasare, tillhandahålles fritt.

Billigaste biljettpriser till och från Amerika. Svensktalande agent möter hvarje till amerika ankommande ångfartyg, meddelande behöfliga råd och upplysningar.

Skrif till eller besök närmaste Allan Liniens agent.

H. & A. ALLAN, Montreal, ELLIS & GROGAN, Calgary, Alt
W. P. F. CUMMINGS, C. P. R, Winnipeg, Man.,
eller n gon annan af bolagets många agenter.

OBS. Alla C. P. R. Agenter i vestra delen af Canada utfärda biljetter för Allan Linien.

Bygger Ni?

Kom ihåg att **Eddys förfuktningspapp** är den bästa i marknaden. I en är mycket starkare än andra papsorter samt drager ej fukt eller gifver någon obehaglig lukt från sig. Bästa material att användas, vare sig det ena eller andra byggnadsändamålet. Tillskrif

TEES & PRESSE, AGENTER I WINNIPEG.

Winnipeg.

EN FLICKA,
snäll och duktig, erhåller genast anställning hos
Mrs. K. H. Bissett,
281 Langside st.

— Soo-tåget urspårade den 15 da strax utanför Winnipeg. Ingen skada gjordes emellertid.

— Mr. Thomas Kelly har erhållit entreprenad på det nya postkontoret. Kostnaden är $529,000.

— T. J. Bird, en C.P.R. konduktör i Regina, har fällts att böta $100 för stöld af biljettpenningar från bolaget.

— Mr. A. S. Bardahl, den välkände likbesörjaren, har utsändt synnerligen fina och värdefulla kalendrar för 1905.

— Guest and Cox, skohandlarne på Main str., ha likaledes en kalender, som bor väcka alla småbarns förtjusning.

— Den välkände skandinaviske tandläkaren, Dr. Arnold W. Peterson, kommer att föreläsa öfver ämnet "Naturalisation". Se vidare annonsen!

— Eldsvådetillbuden äro mycket talrika nu för tiden. Natten till i dag blef en äldre man, John Currie, boende midt emot Louise Bridge, innebränd. Brandkåren fann hans förbrända lik öfver en kassalåda innehållande bankboken och värdepapper. Han var en af stadens förste bebyggare.

— Den isländska lutherska församlingen har drabbats af en mycket svår förlust, i det att deras fina kyrka i dag ödelades genom eld. Den invigdes i somras och var ett af de vackraste tempel i vår stad.

— Kontraktör J. M. Kullander högtidlighöll årsdagen af sitt bröllop med en finare bjudning, hvarvid den förstfödde döptes.

— Mr. August Skoglund vid Rat Portage Lumber Co. hälsade på å kontoret häromdagen.

— På den nya Dominion teatern gifves enligt annons dagligen goda varietéföreställningar till mycket moderata priser. Endast anständiga och skickliga artister upptrada.

— Ett telefonbolag söker inkorporering af ett nytt system, hvilket ej behöfver "Hella, fröknarna".

— Grand Trunk Pacific och Cabeta samman. Deras fraktbangård skall blifva densamma, hvarmedian Northern skola tydligen anjämte de skola bygga en gemensam station.

— Mr. C. O. Swanson, Dominion regeringens välkände skandinaviske invandrareagent för Förenta Staterna, passerade i måndags genom staden till sitt hem i Wetaskiwin för att där tillbringa Julen. Mr. Swanson kom via den nya Soo-banan, hvilken han prisade mycket. Banan går äfven genom ett mycket fint distrikt och servisen är utmärkt. Mr. Swanson nämde, att utsikterna för invandringen nästa år äro de allra bästa. Flera skandinaver med multum hafva i år inflyttat till Wetaskiwin.

— Föreningen "Norden" höll förliden onsdag ordinarie månadsmöte, hvarvid bl. a. styrelseval företogs. Till styrelse valdes hrr J. A. Gustafson, ordf.; P. Floden, v. ordf.; Otto Sörqvist, sekr.; P. Nelson, kassör; Oscar Fagerberg, förordningsman. Föreningen beslöt afhålla en julfest och tillsattes en nämnssekr. samt Oscar Johnson, komité af herrar J. E. Floden, P. Kelson, J. A. Gustafson, fil. fhilson och Otto Sörqvist att anordna densamma. Fästen kommer troligen att äga rum den 5 januari, trettondedagsafton. Vid nästa sammanträde komma nya stadgar att föreläggas föreningen, och beslöts att uppmana till talrikt besök.

Närmare meddelande härom kommer att inflyta i nästa nummer.

SLAG.

Folk, som hafva haft slag, böra hålla systemet friskt och starkt medelst

7 MONKS' TON-I-CURE.

ROYAL CROWN SOAP

— för —

H rdt och mjukt

V tten.

Spar omslagen för premium

THE ROYAL CROWN SOAP

NI VET ICKE AF GODT

KAFFE förrän ni har försökt PIONEER-KAFFE, heltrostadt i pundpaket. Smaken är bättre än grönt kaffe, rostadt i hemmet.

Grönt kaffe förlorar 1 pund på fem under rostningen och PIONEER förlorar ingenting.

Om ni tycker om godt kaffe begär PIONEER.

Skrif efter en fri, vacker, ny premiumlista.

BLUE RIBBON, WINNIPEG.

TRADE MARK

Dingwall

424 & 584 MAIN ST. WINNIPEG

Jul Presenter i

Smycken

Vi lemna 10 procents rabatt för kontant vid köp af Jul-smycken, Klockor, Väggur, Prydnader och Silfver varor.

Dingwalls Juveleraregods är det finaste, som göres i Winnipeg.

Nytt och modernt. Bästa viner, Likörer och Cigarrer. Billiard, Raksalong.

SAVOY HOTELL

684W686 Main Street,

TAXA- $1.00 PER DAG, MÅLTIDER 25 cents.

J. H. FOLIS, ägare. WINNIPEG.

JOHN MATTSON

Snickerifabrik

300 Pacific Ave

— Centralkomitén för hjälpande af nödställda i staden har afgifvit sin rapport för gångna året. De understödde 131 familjer, men det tros att, på grund af den stora sjukligheten, noden här under denna vinter kommer att blifva mycket större.

— En frigifven norsk fickdjuf, vid namn Sigurd F. Anderson, blef härförliden hemförpassad till Kristiania, såsom varande en icke önskvärd invandrare. Anderson var icke heller motvillig att resa hem igen, ty han var tydligen ovan vid tyngre arbeten. För att hindra de [illegible] att "dumpa" sina skyddslingar borde passtvång införas, såsom är på förslag i Förenta Staterna.

— Carl XII:s fesien i lutherska kyrkan den 15 ds var en annan lyckad minnesfest, som säkerligen skall bevaras i hågkomsten af de närvarande. Det var icke så mycket intrycket af högtidstalarens, löjtnant Skjölds föredrag, som helt hastigt afbröts genom talarens hastigt påfallande illamående, som det goda musikprogrammet. Den isländska lutherska sångkören lät höra sig i sånger på sitt modersmål, sjong utmärkt och applåderades lifligt.

Wrs. Moore föredrog ett par solo samt inropades. Församlingens sångkör fyllde också sin plats på ett förträffligt sätt. Violinnummer gåfvos af Miss Olga Simonson samt Mr. Ganeer med vanligt bifall. Därjämte bidrog en liten orkester ur Barrow-Cloughs med flera nummer. Kyrkan var fylld till dörren, och en god behållning realiserades.

Dominion Teater.

PORTAGE AVE. EAST,

(nära Main Street.)

FÖRST-KLASSIG VARITÉE.

Matinéer dagligen, undantagandes måndagar, kl. half tre. Priser: 10 och 25 cents.

Aftonföreställningar kl. 8.20. Priser 50, 35, och 25 cents.

Programmet för nästa vecka på sista sidan af detta nummer.

ÖNSKAS.

En nykter och pålitlig bagare med full kännedom i allt hvad som till bageriyrket hörer.

Svar till SCANDIA BAKERY, 1053 Main Street, Winnipeg, Man.

God Jul

önskar alla våra kunder och gynnare.

Observera.

Alla slags buntmakeriarbeten utföras väl, fort och billigt, kostymer och öfverrockar repareras, rengöras samt pressas.

U. F. BROVALL,

322 Higgins Ave., Winnipeg.

Skandinavisk Bal

hålles på PATRICK HALL, inid Skandia hotell, FREDAGEN d. 9 December kl. 8 e. m. Inträde 50 cents, Damer fritt.

Alla välkomna. Fri kaffeservering

Foredrag

Nästa föreläsning af Goodtemplar-Logens serie äger rum TORSDAG AFTON den 29 December å FAIRBARNS HALL, hörnet af Main st. och Silkirk ave., då tandläkaren, dr A. W. Peterson föreläser öfver ämnet "Naturalisation." Fritt inträde. Alla välkomna!

Maskerad bal

Å ODD FELLOWS HALL,

Annandag Jul

Kl. half 9 e. m.

Fri servering af kaffe med dopp klockan half 12. Dansen fortsättes därefter till klockan tre.

Inträde 50 cents.

KOMMITERADE.

Sex goda, duktiga agenter för sta[illegible]

ÖNSKAS GENAST!

[illegible] den och landsbygden. Goda vilkor till goda män. Adressera:

PRAIRIE CITY LOAN CO. Ltd.

Room 33, Merchants Bank, Winnipeg, Man.

Uppskattar Ni ett

Fotografi?

sändt Eder af en vän?

Eder vän skulle i lika hög grad värdera ett liknande af Eder. Kom genast, så är det tidigt nog för Julen!

Vi föra på lager ett stort sortiment af fotografiramar, broscher, medaljonger, manschettknappar, kråspålar, etc.

Goodalls Studio

Hörnet af Main St. och Logan ave.

Mans=skodon.

SE HIT!

309 par herr mansskodon. De sälles vanligen för 2.50 och 3.00.

SPECIELT LÖRDAGS-PRIS, ENDAST

$ 2.00

Dam=galosher.

fin kvalite. Vanligt pris 50 cent, lördagspris

35 cents.

Phone 1229 GUEST & COX 719—721 MAIN STREET

Anchovies

Vi äro ensamförsäljare i Canada för Trondhjem Preserv-fabrik och vi ha[illegible] tillhandahålla till våra kunder allt som tillhör Delikatesser som Anchovies, Fiskbullar, Sardiner, Inlagd sill samt så fort vår nya beställning anländer även orika sorters preserveradt kött. Åre försäljare böra så fort som möjligt insända sina ordrer.

GUSTAFSON & CO.

Phone 2914 345 LOGAN AVENUE, WINNIPEG.

HUSMÖDRAR försök vårt [illegible] arkiv.

Stor jul-basar.

Grocerier, Klädes- och Tygvaror, Skodon, Leksaker m. m.

I min nya butik å 409 DUFFERIN ST., samt i min filial i PERCEVAL, ASSA., har jag ett rikhaltigt och väl sorteradt lager af alle-handa slags Julvaror, särskildt Skandivaviska Delikatesser, såsom: Lutfisk, torr och förlutad, Anjopis, Fiskbullar, Gaffelbitar, Medvurst, Sardiner, Enbärsdricka, samt ett stort lager af Barnleksaker, lämpliga för Julpresenter, Klädesvaror, Kragar, Manchetter, Halsdukar, Strumpor, Ylletröjor, Tyger, Muffar, Pälskragar samt Skodon.

P. NELSON, 409 DUFFERIN.

D. W. Griffith,

FINSKRADDARE.

Ett utvaldt lager af moderna tyger. Pälskragar från $3.00 upp. Lång erfarenhet i buntmakeriyrket. Pälsvaror repareras. Kostymer renoveras och prässas.

210 Alexander St.

Tel. 2421 Winnipeg, Man.

DavidM=Cullock

970 MAIN STREET,

FRICK BL.

Rakstuga, Biljard, Tobak o. Cigarrer.

All tillfredsställande.

Rud & Smith,

MÅLARE.

Målning, Tapetsering, Limfärgning, Dekorering, Vagnsmålning, Skyltmålning en specialitet.

Arbetet utföres fort, väl och billigt.

Kontor 598 Main Street, Rum 5 Tel. 3082.

OL & PORTER

Våra utmärkta öl- och porter-sorter hafva nu utsläppts i [illegible] sen och rekommenderas det i [illegible] mänhetens åtanke. Begär vårt f[illegible] brikat.

Bensons Bryggeri

Louise bridge P.O.

Telefon 2987.

Phone 700. Phone 700.

KOL

Hard Kol, per ton...$11.00
Hocking Valley " 9.00
Smideskol, " 10.00

THE WINNIPEG COAL CO.

C. A. Hutchinson, Mgr.

Kontor och upplag: hör. af Higgins och May Str.

Dr. A. W. Peterson

Skandinavisk Tandläkare.

520½ Main street, hörnet af Logan och Main str.

Tänder utdragas smärtfritt enligt ny metod.

Om någon önskar sina tänder fyllda eller plomberade med guld, öfverdragna med Plåt eller 'Kron arbete', klipp ur denna annons och visa vid besök, och vi vilja betrakta den som en rekommendation, och framlingar kunna vara förvissade om att erhålla noggrann behandling. Moderata priser. Samma klassens arbete. Garanti.

VED

uppkopes

[illegible] ster till hög[illegible]

Tillskrif

OLE SI[illegible]SON

[illegible]ey str.

[illegible]LISK

[illegible] ATT [illegible] [illegible]

Engelska spfället, att läsa, skriva och tala detsamma, få nykomna lära sig på Kristliga Ynglingaföreningen (Young Mens' Christian Association). För fem dollars får ni lifva medlem, och för två dollars får ni undervisning under tre månader. En månad $1.25.

Dina McLEAN & RICHARDS

620 MAIN ST.,

N. W. Cor. Logan. Telephone 135

kurning o Tvattning

tföres af

Mrs. Vallin,

554 Henry st,

GOSS= ÖFVERROCKAR.

Ni skall finna dem här i alla nya och önskvärda stilar.

LONE COAT NIEPIUM COAT
ULSEER BELT COAT

Kort sagdt, allting i öfverrockar för gossar, passan [illegible] 16 år.

Det finnes icke lägre priser, i förhållande till kvalitet än vå a. Ni kommer att göra klokt i att göra Er gosse.

Pris variera från 3.00 till 10.00 efter storlek och stil.

KNOTT & MATESON.

680 MAIN STREET, Nordsidan.

Phone 1492 Nära C. P. R. Depot.

DET HASTAR MOT

JUL

och tiden för beställandet af

LUTFISK

Bruna bönor, Röda sago-tyn, Potatismjöl, Getost, Mesost, Medwurst Anjovis, Sill, Norsk och Holländsk, jämte andra delikatesser, som sträcka höga stämningen och aptiten vid julbordet, är nu inne.

Vi hafva bättre tillfälle att tillmötesgå den köpande allmänheten då vi nu inflyttat i vår nya och rymliga lokal

408 Logan Avenue,

hörnet af Logan och Ellen street, åt förr.

Orders från landsorten expedieras noggrant och skyndsamt.

Swedish Importing & Grocery Co.

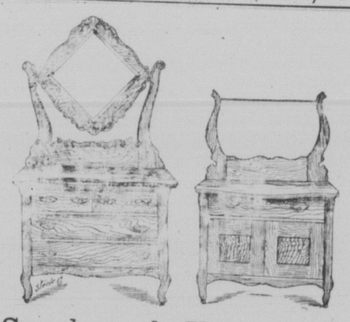

Speglar och Kommoder.

En elegant exposition i alla moderna variationer, vexlar i pris från $14.00 till $150.00

Se våra Monarch Kaminer och Spisar innan ni köper på anna håll.

Kontant eller på kredit. Lätta afbetal.

The Royal Furniture Co. Ltd.

328 MAIN ST., WINNIPEG

Kola Vin

ETT FRIVILLIGT INTYG.

Miss Angelina Bryans, den unga och vackra dottern till Mr. Alex. Bryans, 367 Pritchard Ave., Winnipeg, skrifver:

Hygiene Kola Wine Company,
Mr. Jos. Reid, Manager,
217 Logan Ave.,
Winnipeg, Man.

BÄSTE HERRE: Under två och ett halft års tid hade jag anfall af spasmodiska nervryckningar; läkarne förklarade, att de förorsakades genom att nervernas välmåd höll på att täras bort. Jag var vek och ömtålig, och kände mig så trött och slapp, att jag verkligen ingenting dugde till. På morgnarne var jag besvärad af intensiva smärtor i maggropen. Alt emellan fick jag ett anfall, och min fader, syster och mina vänner ansägo, att det skulle göra slut på mig. Jag behandlades af tre af Winnipegs förnämsta läkare, och erhöll föreskrifter af två andra; under två års tid tog jag alla slags ordinationer från dem utan att erhålla den ringaste lindring eller hjälp.

På vänners inrådan försökte jag några af de bästa kända patentmediciner, utan att erhålla någon lindring.

Jag var fullkomligt modfälld öfver mig själf, och mina anhöriga tänkte, att jag var dömd till en tillvaro af intensivt lidande, till dess döden skulle göra slut därpå. Jag hörde talas om mola-Vin såsom ett uppbyggande medel för nervsystemet, och beslöt att göra ett försök därmed. Jag skaffade mig ett halft dussin flaskor, och innan jag både tagit in hvad som fanns i dem helt och hållet, började jag i dem helt och hållet, började jag känna mig starkare och bättre. Jag beslöt då hålla på med att taga in Kola-Vin, och dess mera jag begagnade det, desto bättre bör-jade jag känna mig; anfallen inträffade allt mera sällan och endastefter långa mellanrum. Sedan jag tagit in trettio flaskor, var jagfullkomligt botad, och har icke haft ondt af sådana anfall på om-kring ett år. Jag är nu stark och vid full hälsa, har god aptit ochsömn, och är i det allra bästa humör.

Jag anser det min plikt att låta den lidande mänskligheten veta om mitt fall och kraften hos Kola-Vin som en säker bot för anfall. Såsom ett uppbyggande medel för människokroppen, vet jag af erfarenhet, att Kola-Vin ej kan öfverträffas.

Jag vill tillråda alla, som nu lida af magåkommor, dålig matsmältning, eller oordning i nervsystemet af annat slag, att gifva Kola-Vin ett försök. Jag tror, det skall hjälpa för andra lika såväl som det hjälpte för och botade mig.

Högaktningsfullt,
ANGELINA BRYANS.

Winnipeg, den 6 Juli 1904.

Negrer!" ropade han med en omordentlig förställning af tass. Ja äro negrer! En sådanskem!" rutter rusade han ifrån till sina traters hjälp.

Det var en ojämn strid, och poli-na lågo redan på marken, då gon släckte ut ljusen. I detta ilkomliga mörker förlorade icke errigan sitt hufvud.

"Jag tänker, att du måtte vara riktig storlok!" Stannande lt påtagligt, fattade han Kerri-an vid skuldrorna samt reste ho-om upp på benen, tilläggande: Kom med oss nu!"

"Godt, svenske gosse", sade Ker-[illegible] "unser järta är brustet."

Men med detta var det icke häl-r så helt och hållet på tok, ty a de svängde in på en mera upp-yst gata, kommo två flickor rattande emot dem. Han snod-e sina mustascher samt såg på em drömmande.

"Insjö-ögon, insjö-ögon", mum-ade han — "allt står så klart för nn syn, så skönt — så skönt!"

Hon skakade dystert på hufvudet vid den ovänliga blick han erhöll, men Sam och Nicolao flinade blott. Han såg på dem förebrående.

"Det är en hård värld", förkla-rade han, "med mig —" Han slu-tade tvärt, ty de hade kommit till den upplysta framsidan af en tea-terbyggnad, och inifrån hördes sång, samt sedan efter dess slut häftiga applåder.

"O!" utropade Nicolao gladt. "Låtom oss hålla oss till teatern! Kom med!" Och utan ett ögon-blicks betänkande trädde han in i vestibulen, åtföljd af de andra, och öppnande en inre dörr, kommo de in uti ett mörkt rum. Ut ur dunklet vid inträdet kom en vakt-mästare sakta och berörde Nico-lao's arm, samt ledde honom, åt-följd af de andra sjömännen, till en sidoplats i förgrunden, hvarefter han bugande på tåspetsarna helt tyst aflägsnade sig, i och med detsamma en osynlig orkester be-gynte spela, hvari en kör af mjuka röster instämde:

"While shepherds watched their
flocks by night,
All seated on the ground,
The angel of the Lord came down,
And glory shone around."

Då tonerna af den sista radens ord brusade fram, begynte hittills öfvertäckta ljus att glimma ofvan-om scenen, och en hvitklädd figur med skinande vingar nedsänkte sig hållande ett grönt palmblad i höj-den.

Den lefvande figuren steg ned på scenen från en platform, som dess-amma stått på samt med en vördnadsfull bugning sänkte hon löfvet i och med detsamma alla te-aterns ljus tändes, hvilket hade till följd, att hela audiensen utbrast i högljudda applåder.

"Heliga Moder!" utropade Ker-rigan, "det är en neger!"

Han såg sig hastigt omkring, nu för första gången sig själf igen; hvarje af fröjd strålande ansikte förutom deras egna tillhörde en ne-ger.

Förundrad vände han sig till si-na kamrater. Nicolao applåderade vildt. Frithjof såg oafbrutet mot scenen, och Sam höll sitt an-sikte i sina händer, hela hans kropp skakade af ett häftigt host-anfall.

Han såg slutligen upp med en surmulen min och råkade träffa Kerrigans ögon.

"Hvad är det?" frågade irlända-ren.

Hans skeppskamrat pekade på en tall, som stod i scenens bak-grund, och hvilken var dekorerad med ljus och julgåfvor.

"Julafton och ett julträd", sva-rade han. "Det är en negerkyrka vi äro i."

"Och jag begynte redan miss-tänka, att det var en holländsk bal", sade Kerrigan med bitande sarkasm. Han såg sig åter om-kring, och som resultat af sin ob-servation fann han, att de suttо på hedersplatserna.

Detsamma hade äfven hans kam-rat observerat.

"De äro allesammans hedningar, de hafva dock gifvit oss heders-platserna", förklarade Kerrigan högtidligt; "vi skola äfven visa oss värdiga desamma", och han begyn-te applådera våldsamt med sina o-fantliga händer.

Kerrigan blef mer och mer ent-siastisk ju längre det led. Allt gick väl, tills plötsligt helt nära slutet ett plötsligt moln visade sig.

De höllo på att tända julgranen, och en hop små barn hade ställt sig upp framför densamma för att uppläsa bibelspråk. De stodo i en svängd linje, seende öfver sina skul-dror på den samlade härligheten bakom dem, otåliga att erhålla si-na julgåfvor och utsade papegoj-likt de ord, som skulle sätta dem fria igen. Nära midten af linjen te sig stubblade en vid utsägandet af en längre citation, men kom dock slutligen till punkt med orden: "men skriften måste blifva full-följd". Talarens små fingrar kom-mo ett, två tre till munnen, och hon såg obeslutsamt nedåt. Det nästa barnet var fiffigare.

"Nu se vi dig liksom i en spe-gelbild", läspade hon fram, och såg triumferande på sin nästa granne, som med hög röst sade:

"Och Abraham sade: jag vill svära."

Ett högljudt mummel gick ge-om församlingen, och en liten, orr man nära scenen reste sig ha-stigt och höll upp en varnande hand.

"Herr superintendent!" ropade han nervöst, "jag måste afbryta uppläsandet."

Superintendenten bugade sig vän-ligt, efter ett ögonblicks betänkan-de.

"Förlåt mig", sade afbrytaren, men jag måste fråga dig hvar du har funnit dessa ord. De ljuda icke lika som vår Herres och Mä-stares ord — eller som Bibelns?"

Superintendenten vände sig till den unga kvinna, som hade upp-ställt barnen på scenen.

"Miss Pickney", sade han, "äro dessa ord från den Heliga Boken? De låta så bekanta, men jag kan icke rätt säga, hvarifrån de äro tagna. Äro de?"

"Ja visst", sade hon; "de äro korrekta. Abraham uttalade dem; så som barnet sade dem, så sade han dem." Hon tittade skarpt på det villrådiga barnet. Han skulle icke så lätt häller blifva nedkros-sad.

"Då är det allt hvad jag kan sä-ga", fortsatte han upprörd, "att barnet icke sagt nog. Han har ic-ke förklarat saken rätt", och han höll upp ett finger samt vände sig till församlingen, — "Abraham be-gick ett fel, och det fanns kvar i honom ännu något af den gamle Adam."

Han upphörde så länge att tala sin triumf, att det följande bar-net i linjen, troende, att ordandet var slut, började att uppläsa:

"Angående liljorna —"

Oberoende däraf fortsatte man-nen:

"Så Abraham sade, att han vil-le svära. Kan hända, att någon-ting hade gått på tok för honom, eller hade han något af Job's obe-bag; men han har icke gjort rätt, och, små barn, det är icke något föredöme för eder — nej, sannerli-gen icke!"

Han var nu i full extas, hans röst höjde sig, hans arm svängde vildt omkring hans hufvud. Kerri-gan, seende bort från honom mot scenen, såg huru den sorgsna oro-liga linjen af små barn vände sig emot det nu fullt tända trädet samt gissade sig genast till deras räddhåga för detta afbrytande. Han vände sig ännu en gång mot den exalterade mannen samt blan-dade sig in i dennes ordande. ...

"Låt den lilla negern fortsätta!" ropade han vårdslöst.

Ett haf af förargade ögon blix-trade emot honom, men han bryd-de sig icke därom.

"Fortsätt, lilla tigerlilja!" vrå-lade han. "Fortsätt med dina ord!", Och med instinkten af blind lydnad till rösten af en hvit man rabblade barnet hastigt upp sitt citat, och linjen begynte marsche-ra från scenen.

Gående från scenen, stötte en vårdslös gosse, medan han hade si-na ögon fästade på trädet, emot ett tåg, som höll upp en mycket fint utarbetad båge af pappersro-sor, som då den föll på ljusen, an-tändes och sedan lik en orm af lå-gor hamnade bland barnen samt flammade upp mot taket.

I ett ögonblick var hela huset i vild uppståndelse, och alla skynda-de sig antingen mot dörren eller fönstren; men Kerrigan såg blott efter barnet, som han hade bedt fortsätta att tala. Den sista i ra-den, blef hon intrasslad i den flam-mande guirlanden, hvilken antände hennes tunna hvita klädning. Han [illegible] upp, men blef trängd baklän-ges af den förfärade hopen af män-niskor, hvilka skyndade mot fön-stren bakom honom.

Men det var blott för ett ögon-blick. Fattande tag i ryggstödet af en bänk, därigenom stödjande sig själf, böjde han ned sitt hufvud och plöjde sin väg genom den ra-sande hopen liksom en ilsken tjur och hamnade slutligen på scenens golf. Nästa ögonblick sprang han genom de fladdrande lågorna, tog tag i barnet och hållande hen-nes ansikte emot sitt bröst, släck-te han med sina händer hennes brinnande kläder.

En annan brinnande guirland föll ned öfver hans egna skuldror, förr-än han ännu helt och hållet hun-nit släcka ut elden från flickans kläder, samt antände hans rock och svedde hans kind, men icke förrän barnet var fullständigt ut-om fara, skakade han densamma af sig, drog ned de ännu uppståen-de pappersgrannlåterna samt sta-pade ut lågorna. Därefter, svart af sot, och svedd, ännu hål-lande det snyftande barnet mot sitt bröst, vände han sig om och ropade:

"Kom en tillbaks! Kommen tillbaks! Skolen I icke gifva bar-nen deras presenter?"

De kröpo småningom tillbaka till sina platser, upprörda och hy-steriska; och icke dessförinnan lem-nade Kerrigan scenen med barnet, som ännu snyftade af rädsla, men blott obetydligt skadad. Gående ned till sina skeppskamrater, ställ-de han barnet framför dem:

"Det är julafton, och ett litet barn i nöd", sade han; "drag fram edra dukater!"

Leende, gjorde de hvad de blifvit befallda till, medan hela försam-lingen skockades nyfikna omkring dem. Kerrigan tog deras sedlar med en otillfredsställd min.

"Hvarje cent som I hafven, mi-na sjömän! Är det på eder själ-va I tänken, då ett litet barn är i nöd? Tömmen edra fickor, såsom jag själf har gjort!" befallte han.

Sedan han blifvit fullkomligt sä-ker om att de fyra icke hade kvar en enda cent, knöt han kollekten i sin näsduk samt lade det hela i den förvirrade flickans hand.

"Detta är till en ny klädning, och en docka, och till ljusröd a la glace, och till hvad som hälst för rästen," sade han till henne; "och en glad Jul tillönskar jag dig!"

Sedan vände han sig till den vildt applåderande församlingen det han gjorde en afböjande rö-relse med handen.

"Fortsätten!" sade han godmo-digt, och för första gången syntes ett skönare uttryck i hans ansikte. "Veten I icke, att barnen vänta på sina gåfvor?"

Trädet var plundradt, den sista sången sjungen, en bön af tacksä-geise och högaktning för Kerrigan ttalad af pastorn, och församlin-gen var redo till uppbrott, då su-perintendenten besteg platformen, upplyfte sin hand och sade:

"Förrän vi åtskiljas, vilja vi ut-trycka vår beundran för det ut-omordentliga mod vårt främman-de har visat i kväll och den frikos-tighet dessa herrar hafva lagt i da-gen." Han bugade sig, och en manskvartett marscherade däref-ter högtidligt upp på scenen och sjöng "Rocked in the Cradle of the Deep", och sedan efter en ytterli-gare bugning för Kerrigan, med känsla "The Wearing of the Green."

Kerrigan hade nickat med huf-vudet, medan man afklädde julträ-det, men han var helt vaken nu. Hans hufvud och fot höllo takt med sången, och då den sista to-nen dog bort, sprang han upp på sina fötter. ...

"Jag har aldrig hållit ett tal i mitt lif, gossar", — och med eder tillåtelse, — "emedan jag har upp-yttranden framför en domstol en yttranden fra...för en domstol en dag, af orsak, att jag sett för mycket på vinet, som var rödt och som lär en att bli en mästare i ta-larkonsten. Jag dricker nu blott brännvin, som någon af eder kan-hända vet, är en häst utan någon slags färg, och icke illa för hälsan, ehuru bättre att lemna det i fred. Men jag ville säga eder i ett ord, att jag tackar eder vänligen för att ni sjungit en sång till min ära, och ert föredöme och heliga tal, hvarigenom jag slapp ur min hjär-tebedröfvelse öfver vistandet i ett ogästvänligt land. Nu vill jag sä-ga, vi hoppas, att vi icke stört er. Vi trodde, att det var en teaterför-reställning, då vi trängde oss in bland eder, som visat oss välvilja och roat oss, som man roar katt-ungar och visat eder glada som ett vackert land i mina förfäders ko-nungarike, ehuru icke hvad vi väg-tat."

"Nu hafva vi hört edra sånger, och edra tal, och sett eder ängel nedstiga, som var utmärkt, och vi hafva lyssnat till edra råd, hvilka voro så goda jag någonsin hört, och samtidigt lika så svåra att följa. Ty detta är det underbara med råd: ju bättre de äro, desto svårare ha vi att påminna oss dem och de som nytta oss minst komma vi ihåg bäst, och vice versa, som är franska för vägen är icke längre åt det ena hållet än åt det andra.

I alla fall är det naturen af det goda att blifva alltför god och den dålige att blifva värre än han be-höfde bli, detta hvad jag färde, se-ende i mitt eget hjärta och göran-de filosofiska ansikten åt mig själf i min hjärna. Så en sak till har jag lärt mig — att aldrig lägga mera starkt på min styrka än densamma kan bära."

"Till slut och till sist", såsom prästerna säga, "jag tycker mer om eder sång än om edert mod, af hvilket I ägen intet, men i dis-kretion ären I stora. Och det är en god sak, ty därigenom kommer man icke i tråkigheter, och tråki-heter äro svåra att hafva i grann-skapet. Men I sjungen utmärkt, och jag säger, sjung allt hvad I förmån, ty det gör vägen kort och arbetet lätt; och ni kan aldrig störa en hjort i dess hvila, då en sång är på edra läppar, hvilket är en snara utlagd för deras fötter, som gå i mörkret, ifall man skall förtälja eder sanningen. Och det-ta är en allegori."

"Och edra små barn skola all-tid hedra sin fader och sin moder, för detta säger eder den Goda Bo-ken, ehuru det är självförstådt; och slutligen, då blir ni omtvålad, i-fall ni icke gören det, och det gör ondt."

Han slutade tvärt och vände sig ifrån den skrattande, godmodiga hopen, som redan var stadd i sakta marsch mot dörren. Alarm ha-de blifvit gifvet vid det första ro-pet "eld", men brandkåren hade kommit och gått utan att komma in, och polisen hade icke kommit längre än till dörren. Det var en ghmt af deras hjälmar borta vid salens front, som hade kommit Kerrigan att sluta så plötsligt. Nu vände han sig till superinten-denten.

"Doktor", hviskade han, "har Ni en bakdörr? Där var ett litet vänligt intermetio på gatan för en stund sedan, i hvilket mina vän-ner här deltogo, och mina vänners poliser äro de där. De hafva det svårt, och jag ville spara dem be-svär. Om vi kunde komma ut o-bemärkta —" man vinkade och superintendenten bugade sig.

Bakom dem fanns en liten sido-tillbyggnad, och in i densamma ledde mannen dem samt öppnade ett fönster.

"Det är ingen dörr", begynte han, men Kerrigan afbröt honom.

"Det är detsamma", sade han, i det han lyftade ett långt ben ge-nom öppningen; "dörr eller fön-ster; det är i alla fall ett hål till frihet."

Ett ögonblick följde de fyra snabbt sin rådgifvares utpekade direktion öfver ett stängsel och tvärs öfver en öppen plats till en stilla gata.

De gingo fort för en stund, och sedan, lätta till sinnes, saktade de farten, samt gingo till hamnen på en stor omväg.

New-Engländaren var den förste att tala.

"Det var ett godt råd", sade han.

"Hvilket?" frågade Kerrigan.

Då uppvaknade en medfödd bö-jelse för munterhet hos yankeen....

"Hvilket som hälst af dem", sa-de han flinande.

"Detta brännvin var godt för en man, men bättre låta det vara i fred; att det icke lönade mödan att vara för god, eller lika så väl att icke vara dålig. O, du hade en smula komfort för hvarenda en, Kerrigan."

"Och hvarför icke — om Julafto-nen, du korp till yankee?" frågade Kerrigan. "Är det tid för missio-ner nu?"

"Eller för fasta?" frågade Nico-lao, knuffande till New-Englända-ren.

För en gångs skull var Kerrigan tyst, påminnande sig sitt törstiga, men penningelösa tillstånd. Men plötsligen log han igen, återkallan-de i minnet sitt storartade tal.

[illegible] sade han till sig själf, "ifall jag hade vetat detta tidigare, så hade jag gjort en man af dig — men se den där törsten, som är till fördärf."

Sedan fortsatte han vägen i tystnet genom de genljudande ga-torna, under de stilla stjärporna, tillsammans med hans likaledes ty-sta skeppskamrater.

American-Abell Engine & Threshing Co.

LIMITED.

TORONTO, WINNIPEG, REGINA

Cock O' the North

Threshing Machinery and Thresherman's Supplies.

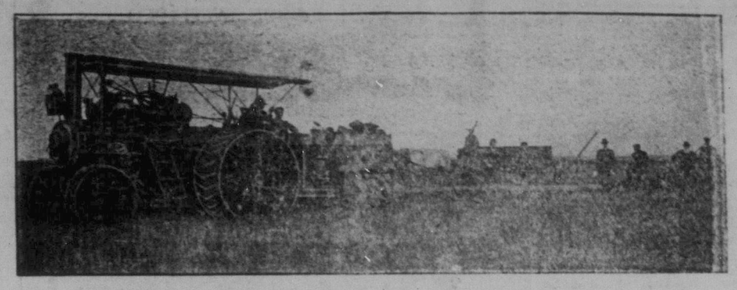

28 hkft Cross Compound Lokomobil, dragande sexton 14 tums Disc Plogar i fyra rader.

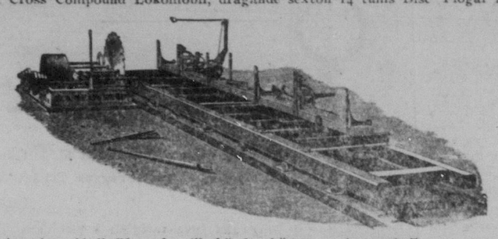

American-Abell Sågverk, tillerkändt högsta priset på Toronto-ut-ställningen.

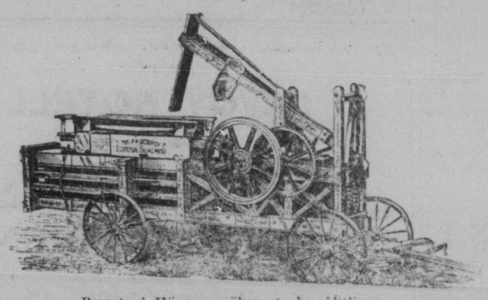

Perpetual Höpress, säker, stark, pålitlig.

Ett stort Lager, och ett Hederligt Fabrikat är Cock O. the North Fabrikat.

Ett dags arbete med plogen bakom vår 28 hkft C. P. Lokomobil vänd es fyrtio acres land och endast ett halft ton kol användes.

American-Abell Engine&Threshing Co.Ltd

TORONTO. WINNIPEG REGINA.

Kraft Maskiner för Farmaren

VÄDERKVARNAR för Pumpning och till Drifkraft för annat ända-mål.
THE CANADIAN AIRWOTOR. (Canadiens.ska luftmotorn.)
THE HALLIDAY STANDARD.
GASOLINE MASKINER.
De senaste och bästa.
STICKNEY JR.
och andra storlekar från 3 till 25 hästkrafter.
Trådkrafter. Hästkrafter.
SÄDESMALARE. STÅL-SÅG-RAMAR OCH SÅGAR.
FODERSKÄRARE.
TRÄ- och JÄRNPUMPAR. Tryckpumpar och Lyftpumpar.
Enkel och Dubbel rörelse.

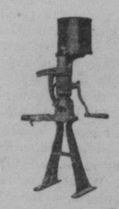

"EMPIRE" CREAM SEPARATOR

Leder ännu processionen i Manitoba och Nordvestterritorierna.
Skrif efter vår katalog, som erhålles fritt på begäran.

Ontario Wind Engine & Pump Company, Ltd.

83-91 Chambers St., WINNIPEG. MAN.

fliära Logan Ave.

En blå stjärna. Midt emot postkont

The Blue Store

Midt emot post-kontoret

Sista gången!

PASSA PÅ OCH KÖP PÄLSVERK! Den STORA JULFÖRSÄLJNINGEN af PÄLS VAROR pågår nu. Lägg märketill de NEDSATTA PTISERNA PÅ PÄLSVERK. NU är den rätta tiden. KOM IN IDAG eller skrif till oss.

Manskostymer.

TweedSuits, värd 7 50, nu	$ 5.00
Businessuits, „ 8 50, „	6.00
Wool Suits, „ 11.00, „	8 50
Scotch Tweed „ 13.50, „	10.50
Black Venetian 20 00, „	14.50

Öfverrockar.

Vinter-Öfverrockar, med hög, varm krage, i alla storlekar o. kulörer, 7.50 6,00, 5.50 och	4-75
Höstöfverrock. vård 12,	10.00
„ „ 15.	12.00

Byxor.

Byxor, värda 1,75, nu	1.00
Yllebyxor, värda 3,00, nu	2.00
Dark Tweed Pants, värda 2,50, nn	1.50
Worsted Pants, värda 5.50	3.50

Alla slags Pelsvaror.

Vårt nya pelslager är korrekt i hvarje detalj. Kom in och öfvertyga er.

Pelsfordrade rockar, värda 40 00, nu	28,00
Dito, värda 50 00, nu	38,00
Dito, värda 70.00, nu	54 00
Coon Coats, från	47.00
Australian Bear Coats, värd 24.00, nu	18.50
Wallaby Coats, värd 28.50	22 50
Bulgarian Coats värd 29,50	22 50
Goat Coats, värd 18 50	13.50
Russian Buffalo Coats vård 28.50	21.50
Kangaroo Coats, 18.00	14.00

Misses' Astrachan Jacke v [illegible]
Ladies' Astrachan Jackets, värda 26.00 29 50
Ladies Siberian Seal Jac-kets, värda 25 00 16.50
Ladies black Austrian Jac-kets, värd 30.00, 20.00
Ladies' Tasmania Coon Coats, värd 32.00, 22.50
Ladies Coon Jackets, värd 48.50. 39.50
Ladies Coon Jackets, värd 40 00 29 50
Ladies Grey Lamb Jackets, Bl. Persian Jackets, Electric Seal Jackets, Fur Lined Capes. A fine assortment.

Damkoffor och muffar

Gray lamb, Mink, Opposum, Belgian Sable och Seal etc. Specielt Mink. Pelsmuffar från 2.50 till 50.00.

Post-order

Hvarje oss tillsänd Order skall omsorgsfullt utföras Allt gods är garanteradt att vara exakt och fullgod kvalite. Vi bedja vördnadsfullt om en försöksorder.

Chevrier & Son 524 Main Street

The Blue Store

Chevrier and Son, 524 Main St.